

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“
журналына әлавә

1984

3

Азәрбајчан дили

1954-чү илдән чыхыр.

вә әдәбијјат

ИЈУЛ—СЕНТЈАБР

тәдриси

1984

№ 3 (119)

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин органы
«Азәрбајчан мәктәби» журналына әлавә

МҮНДӘРИЧАТ

Г. Хәлилов — Бәди әдәбијјатын тәрбијәви ролу Мәктәб ислаһатыны һәјата кечирәк!	3
Ш. Микајылов — Ислаһат илә әләгәдар әдәбијјат тә- лиминин кејфијјәтини жүксәлтмәјин имкан вә јоллары Методика вә иш тәчрүбәси	8
Т. Рзајев — Әдәбијјат дәрсләриндә тәнгиди реализм бәди јарадычылыг методуна даир биликләрин верилмәси	12
С. Вәлијев — Азәрбајчан дили дәрсләриндә синтактик синонимләр үзрә ишин апарылмасына даир	17
М. Гәсәнов — Грамматик тәрифләрин өјрәнилмәсинә даир	21
Ш. Мәммәдов — Мирзә Ибраһимов фолклоризминин хүсусијјәтләри	24
А. Аббасов — Шакирдләрин аилә һәјатына һазырлан- масында әдәбијјат курсунун имканларындан истифадә тәч- рүбәсиндән	29
Б. Асланов — Азәрбајчан дили дәрсләриндә совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәси	32
И. Гурбанов — Габагчыллыгы өјрәнирәм	37
А. Мәммәдов — Шакирдләрдә орфографик нормаларын тарихилијинә даир тәсәвүрләрин формалашдырылмасы һаг- гында	40
Һ. Гафаров — Фе'ли сифәтләрин тәдриси илә әләгәдар бачарыгларын формалашдырылмасына даир	43
И. Казымов — Јарымчыг чүмләләрин үслуби имканлары һаггында	48
Р. Әлијев — Зәрфлик будаг чүмләләринин тәдриси мәз- муну һаггында	51
Р. Рәчәбова — Фе'л заманларында фе'лин тәрз мә'насы- нын ифадәси	53
М. Мәммәдов — Шакирдләрин мә'неви тәрбијәсиндә бәди әдәбијјатдан истифадә тәчрүбәсиндән	55
Нәзәри гејдләр	
Н. Абдуллајева — Шәрт васитәли будаг чүмләләрин семантикасына даир	59
Ә. Мирзәјев — А. Шаигин ушаг ше'рләриндә Низами мөвзулары	62
М. Мусајев — Мүасир Азәрбајчан дилиндә мүбтәда бу- даг чүмләсинин типләри	65
Бу китаблары охујун	
Комплекс мә'лумат лүғәти	68
Сизин китаб рәфиниз үчүн	
«Јарадычы јазыларла бағлы үслубијјат ишләри»	69
Дәјәрли вәсаит	71

СОДЕРЖАНИЕ

Г. Халилов — Воспитательная роль художественной литературы	3
Школьную реформу в жизнь	
Ш. Микаилов — Пути и возможности повышения эффективности преподавания литературы в связи с реформой школы	8
Методика и опыт работы	
Т. Рзаев — Дать знания на уроках литературы по критическому реализму — как художественный творческий метод	12
С. Велиев — О проведении работы по синтаксическим синонимам на уроках азербайджанского языка	17
М. Гасанов — Об изучении грамматических правил	21
Ш. Мамедов — Особенности фольклоризма М. Ибрагимова	24
А. Аббасов — Из опыта использования возможностей курса литературы в подготовке учащихся к семейной жизни	29
Б. Асланов — Воспитание советского патриотизма на уроках азербайджанского языка	32
И. Курбанов — Изучаю передовой опыт	37
А. Мамедов — О формировании у учащихся понятий истроизма орфографических норм	40
Г. Кафаров — О формировании умений в связи с изучением причастий	43
И. Кязимов — О стилистических возможностях неполных предложений	48
Р. Алиев — О содержании изучения обстоятельственных придаточных предложений	51
Р. Ражабова — Выражение действительного значения глагола в его временах	53
М. Мамедов — Из опыта использования художественной литературы в нравственном воспитании учащихся	55
Теоретические заметки	
Н. Абдуллаева — О семантике придаточных предложений с условной связью	59
А. Мирзоев — Темы Низами в детских стихотворениях А. Шаика	62
М. Мусаев — Типы придаточного предложения подлежащего в современном азербайджанском языке	65
Прочтите эти книги	
Словарь комплексной информации	68
Для ваших книжных полок	
«Работа по стилистике с творческих работ»	69
Ценное пособие	71

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58

Телефоны: 93-13-45, 32-37-33.

Город Баку, издательство «Сем мухит» ЦК КР Азербайджан

Бәди эдәбијјатын тәрбијәви ролу

Гулу ХӘЛИЛОВ

филологија елмләри доктору, профессор

Индики шәрантдә, хусусән мектәб ислаһаты проблемләринин һәјата кечирилмәјә башладығы бир вахтда эдәбијјатын тәдриси хусуси мә'на кәсб едир. Мадам ки, эдәбијјат «инсаншүнәслиг» кими јүксәк бир ад дашыјыр, онун әсас объекти инсандыр, бу инсанын бүтүн ичтимаи-сијаси, мә'нәви-әхлағи проблемләридир, онда о, тәрбијәвилек кими али бир кејфијјәтдән нечә кәнарда гала биләр?

Бәшәријјәтин ән бөјүк даһиләри бу сәнәти һәмишә инсанлығын идеаллары илә бир кәтүрмүш, ону мәфкурә ишинин, тәлим-тәрбијә саһәсинин ән гүввәтли голларындан бири сәјмәшлар. Тәсадүфи дејил ки, В. И. Ленин көркәмли сәнәткарларла һәһәһәк дәстләк етмиш, онлар гајғы кәстәрмиш, һәм дә әсәрләриндән јери кәлдикчә болбол бәһрәләнмишдир. Мәсәлән, бир нечә факт кәтирмәк истәрдик. В. И. Ленин ингиләбаны дүшмәнләрини, әксингиләбчылары ифша етмәк үчүн С. Шедринин әсәрләринә 340 дәфә, тәкчә јазычынын «вәһши мүлкәдар» сурәтинә 12 дәфә мүрациәт етмишдир. Крыловун 29 тәмсилләндән мүхтәлиф мүнасибәтләрдә мисаллар кәтирмишдир. 1917-чи ил 25 августда болшевик «Сосиал-демократ» гәзети Д. Беднынын меншевик лидерләри Либере вә Даны ифша едән «Либердан» адлы сатирик ше'рини чап етмишдир. Бу ше'рдән сонра «либерданчылар» ифадәси кениш јайылды. В. И. Ленин ингиләба хаин чыхан меншевикләри, Тротски вә башгаларыны ифша етмәк үчүн «Либердан» ше'ринә 29 дәфә мүрациәт етмишдир. Н. В. Гоголун Манилов сурәтинә Ленинин әсәрләриндә 40 дәфә раст кәлмәк мүмкүндүр. Кертсен, Н. Г. Чернышевски, М. Горки вә дикәр көркәмли сәнәткарларын

әсәрләринә дә бөјүк рәһбәр дәфәләрлә мүрациәт етмиш вә онлардан болбол бәһрәләнмишдир.

Тәкчә бу фактларын өзү Ленинин сијаси дүшмәнләри ифша етмәкдә вә чидди тәрбијәви әһәмијјәтә малик мәсәләләри һәлл етмәкдә бәди эдәбијјата нечә бөјүк јер вердијини ајдын кәстәрир.

Даһи Низами Хосров кими позгун вә әјјаш шаһлары Ширинин мәһәббәти васитәсилә тәрбијәләндириб дүз јола чағырдығы кими, Искәндәрләрин дә симәсиндә инсанлығына намуслу хидмәт едән шәхсијјәтләр көрмәји арзулајырды. Бөјүк Фүзули Лејли вә Мәчнунун фәчиә илә битән мәһәббәтинин фонунда дөврүн залым вә јыртычы адамларында мәрһәмәт дүјгүсу ојадыб әсрин өзүнүн һаким әхлағыны гамчылајырды.

Үмумијјәтлә, классикләримизин һәмәсынын әсәрләриндә һаким дәирәләрин, әдаләтсиз чәмијјәтләрин әхлағи бахышларына, пул һәрислијинә, дүшкүн мә'нәви чиркинликләринә гаршы һәмишә күчлү бир е'тираз далғасы олмушдур. Бу далға, бу ишыг шүасы гаранлыг зүлмәтләри, әдаләтсиз чәмијјәтләрин гәтләрыны јара-јара кәләрәк тәдричән күчләнмиш вә XX әсрин әввәлләриндә гүввәтли бир сәлә, тәкана чеврилмишдир. Белә бир ишығын, тәканын, далғанын нәтичәсиндә эдәбијјатда һагсызлыға гаршы, феодал-буржуа әхлағына гаршы, сәдә, намуслу адамларда күчлү нифрәт ојанмышдыр. Адамлары белә бир ваһид истигамәтдә тәрбијәләндирмәк, һагсызлыға гаршы јөнәлтмәк, ишығы, һаггы горумағ эдәбијјатын мисилсиз хидмәтләриндән биридир.

Бәди эдәбијјат һәјатын елә обрәзлы тәфәккүр саһәсидир ки, онун

васитәсилә нечә-нечә нәсилләр тәрбијә алмыш, бунула да бөјүк идрәк әһәмийәти кәсб етмишдир. Буна көрә дә мәктәбдә шакирддин дүн-јакөрүшүнүн формалашмасында, јени инсанын әрсәјә чатмасында әдәбијат мисилсиз рол ојнаыр.

Тәсадүфи дејил ки, Сов.ИКП МК-нын ијун пленумунда (1984) К. У. Черненко јолдаш демишдир ки, һазырда сәнәткардын вәтәндашлык мөвгеји онун јарадычылыгында башлыча амил олмуш вә олмагдыр. Јалныз партијалы мүнәсибәт дөврүмүзүн башлыча истигамәтини баша дүшмәјә көмәк едир. Әсл истәдад өзүнү һәјатдан ајырмыр, нә керчәклији бајағы шәкилдә бәзәмәјә, нә дә көлкәли чәһәтләри сүн'и сурәтдә шиширтмәјә јол вермир.

Бу мұлаһизәләр бир даһа сүбүт едир ки, бәдин әдәбијат кәнч нәслин тәһлим-тәрбијәсиндә өз мүнәслијини һәмишә сахлаыр. Әлбәттә, бу мәсәләдә биз бүтүн проблемләри һеч дә бурада һәлл етмәк фикриндә дејилик. Биз јалныз әдәбијатын јени инсан характерини формалашмасындакы әһәмийәтиндән мисалларла, бир сыра нүмунәләрлә мұхтәсәрчә бәһс етмәк истәјирик. Шүбһәсиз, бурада проблемләр чоһдур. Лап ушағ јашларындан аңләдән, бағчадан, мәктәбдән тутмуш, өмрүнүн сонунадәк әдәбијатын инсанын мә'нәви гидасы кими һәмишә өз јери, өз ролу вардыр. Шүбһәсиз, коммунист тәрбијәсиндән данышанда илк јерләрдән бирини инсана севки, мәнәббәт, вәтәнпәрвәрлик кими һиссләр тутур. Бу инсанпәрвәрлик дә бизим әдәбијатимызда һәмишә конкрет инсан вә онун әмәли илә бағланыр. Чүнки конкрет инсан әмәјиндән, инсан фәалијәтиндән кәнар, мүчәррәд һеч бир мәнәббәт јохдур. Тәрбијә дә конкрет олмалыдыр. Әкәр биз ушаға лап кичик јашларындан сағлам, һәгиги тәрбијә ашыласағ, әминик ки, о, һеч бир чәтинлик гаршысында ачиз галмаз.

Классик Азәрбајчан әдәбијатында сәф, тәмиз тәрбијә мәсәләси кәһкәмәһи сәнәткәрларымызның и-

мысыны дүшүндүрмүшдүр. Көзәд педагог вә јазычы С. М. Гәнизадә өзүнүн ики һиссәлик «Шејда бәј Ширванинин мәктублары» романында фәчиәли һәјат сүрән бир мұәллим кими чәтинликләрлә гаршылашан Шејда бәјин истәк вә арузларыны, мүнәсибәтләрини чоһ реал тәсвир етмишдир Бу мұәллим кәми илә Орта Асијаја кедәндә һәмвәтәнләрини нечә ачыначағлы һәјат сүрдүкләрини көрүб һейрәт едир. Абдулла Шаиг исә «Әсрими-зин гәһрәманлары» адлы романында Әшрәф, Мүрсәл кими адамларын әхлағ позғунлуғларыны, тәрбијәсиликләрини вә нәтичәдә чүрү-јүб мәнв олдуғларыны тәсвир етмәклә буржуа-мүлкәдар әхлагына е'тираз едир. Онлар әдәбијат вә сәнәт васитәсилә бу адамлары тәрбијәләндирмәјә чалышырдылар. Бу мә'нада там һалда бизим әдәбијатимызын тарихи, һәм дә мә'нәвијатимызын, ләјәгәтимизин тарихидир.

М. Горки дәфәләрлә гејд едирди ки, рус әдәбијаты рус халгынын севимли өвладыдыр. Бизим әдәбијатимыз бизим вүғарымыздыр, бир милләт кими јаратдығларымызын ән јахшысыдыр. Бүтүн фәлсәфәмиз ондадыр, руһумузун бөјүк елтираслары онда һәкк олунмушдур.

Совет әдәбијаты лап илк күнләрдән јөнүнү тәк-тәк фөвгәлбәшәр шәхсијәтләрә дејил, әсл чанлы һәјата, минләрин, милјонларын даһили дүнјасына чевирди. Буна көрә дә ингилабдан бағағ инсан јеринә гојулмајан, тәғбир едилән адамлар бу әдәбијатын әсас гәһрәманына, апарычы мөвзусуна чеврилди. Бунула да һуманизм, инсанпәрвәрлик кими мотивләр даһа да күчләнди. Әдәбијат сөзүн һәгиги мә'насында халгын мә'нәви-руһи гидасына чеврилди. Әввәлки дөврләрин һеч бириндә инсан, хусусилә, јарадан-гуран инсан белә мәнәббәтлә бәдин әдәбијатын сәһифәләринә кәтирил-мәмишди.

Бу мә'нада совет әдәбијаты һәм дә тәмиз инсанларын, садә зәһмәт адимларының тәләбиятән хәбәр е-

рән бир сәсә чеврилди. Совет һакимијәтинин бүтүн мәрһәләләриндә бу әдәбијат јарадычы инсана, зәһмәт адамына дәрин рәғбәт һиссилә јанашмышдыр. Чүнки зәһмәт бизим дөврүмүздә шан-шөһрәт иши олмагдан әләвә инсанын мә'нәви ләјәгәтини үзә чыхардан, онун һүнәрини әкс етдирән ән мұһүм васитәләрдән биридир. Дүнјада нә јараныбса, әмәјин, садә инсанларын элинин вә ағлынын гүдрәти илә јаранмышдыр. Һәлә вахтилә М. Горки совет јазычыларынын биринчи гурултајында (1934) әмәји совет әдәбијатынын баш гәһрәманы е'лан етмишдир. Бу, тәсадүфи чағырыш дејилди.

Орта мәктәб шакирдләринин мә'нәвијатында бизим әдәбијатимызда чоһ кениш јер тутан бир фикри, зәһмәт адамына, јарадан-гуран адама, тәмиз вә намуслу инсана партија вә дөвләт гајғысыны, халғ мәнәббәтини дәриндән, тәмкинлә, сәбрлә, сәјсыз-һесабыз вә тә'сирли фактларла ашыламағ, мөһкәмләтмәк, сементләмәк ләзимдыр. Чүнки бизим әдәбијатимызда бу мәсәләнин гојулушунун чоһ бөјүк вә гәдим тарихи олмағла бәрәбәр, мүнәсиб дөврдә онун тәрбијәви ролу гат-гат артыр. Ушағ кәрәк лап кичик јашларындан дәрк едә ки, һалал зәһмәт инсаны нечә бөјүк шөһрәтләрә чатдырмышдыр. Әкәр бу күн онларча, һәтта јүзләрлә садә адамлар—сағычыдан, памбыгчыдан, бостанчыдан, бағбандан тутмуш бригадирә, совхоз директоруна, алима, ичтиман-сијаси хадимә чеврилмишләрсә, јенә дә бунун әсасында инсанын физики вә әғли әмәји дајаныр. Кичик бир мисал кәтирмәк истәрдик: 50 чилдә јахын әсәрин мұәллифи, зәһмәтин күрәсиндә биши чыхмыш көркәмли халғ јазычысы, Сосналист Әмәји Гәһрәманы С. Рәһимов тәсадүфи дејил ки, өзүнү халгын әли силаһлы «гара фәһләси» адландырырды. Нечә-нечә гүдрәтли романлар, повестләр, хатирәләр, һекајәләр бу «гара фәһләнин» ағлынын, әмәјинин мәһсулу дејилдирми?! Һәтта о јазырды ки, өмүр вәфа етсәјди ин-

сан јарада-јарада аллаһ оларды. Јазычы бу әмәјин нәләрә гадир олдуғуну «Сачлы» романында Гоча кишинин симасында чоһ усталыгла үмүмиләшдирмишдир.

Биз бу сурәтин һәјат тарихчәси илә таныш оландан сонра белә бир гәти гәрара кәлирик ки, мөдәнијәт нә кејимдә, нә тәһсилдә, нә дипломда, нә дә вар-дөвләтдә, вәзифәдәдир. Ән бөјүк мә'нәви мөдәнијәт инсанын өз инсанлык борчуна ичданла, мәс'улијәтлә јанашмасында, торпаға гајғысында, өз һалал зәһмәтилә долаңмасындадыр. Башгаларынын әмәјини мәннимсәмәк һансы јолла олурса-олсун, чинајәт сәјылдығы кими, вәтәндашлык борчуна мәс'улијәтсиз јанашан адамы да мөдәни һесаб етмәк олмаз. Гоча киши һәр һансы бир чоһур, кәлә-көтүр гајаны јонуб, һамарлајыб ондан өлмәз сәнәт абидәси јаратдығы кими, С. Рәһимов да һеч бир рәнкени, бојасыны бу зәһмәткеш инсандан әсиркәмәјиб. Сөзүн күчү илә онун әзәмәтли образыны јарадыб. Белә инсанлары һәмишә дәрин мәнәббәтлә гәлмә алан әдиб кәстәрир ки, мән ел-оба чарығлы, патавалы олса белә, јенә дә онун түкәнмәк билмәјән јарадычылык мәнбәји олмасына инанмышам. Бу ел-оба бизим һәр биримизин күчү, гүввәти, гүдрәтидир. Биз галстук бағладығмыз үчүн Балаш олуб әслимизи-көкүмүзү дана билмәрик. Аталар әчәб дејибләр: «Әслини данан гатыр олар». Гој белә «гатырлар» өз әсилләрини дансынлар. Онлар елә гатыр јуруғу кими узанмајачағ, бој атмајачағлар, доғуб-төрәмәз олуб гатыр кими дә галачағлар. Биз нә Нәнәгыза, нә дә даш јонан Гочаја (һәр ики сурәт «Сачлы» романында зәһмәткеш инсаны тәмсил едир) мәчлисләриникин ајағында јер верә билмәрик. Биз онлары мәчлисләримизин башына сәсләмәли, онларын хатирәси гаршысында һөрмәт вә сүкут ичәрисиндә дајанмалыјығ. Онлар бизим дөдә-нәнәмиз, улу өчдадымыздырлар. Онларын савадсызлығы онларын күнаһы дејил, өтән заманын, тарихи шәрәитин күнаһыдыр!

Ахы, заты, көкү олмајандан не чыхар?!

Јазычыја көрө инсанын мәдәнијәти, бөјүклүү инсил-нәчабәтиндә дејил, конкрет ишиндә, јагадычы зәһмәтдәдир. Әсл инсан мәһз өз һалал әмәјинә архаланыб фәхр етмәлидир, ата-бабасынын мүлкүнә јох! С. Рәһимов Гоча киши кими адамларда һәм халгын зәһмәткешлијини, һәм дә гәһрәманлығыны көрүрдү.

Бу мәгаләнин мүәллифи Бақы вә Москва хәстәханаларында доғгуз дөфә ағыр чәрраһијә әмәлијәтина мәруз галмышдыр. «Јашамаг истәјирәм» китабында етираф едилдији кими, һәмнин мүәллифи һәјата гајтаран һәким дава-дәрманьидан, адамларымызын гајғысындан әла-вә, һәм дә Низами, Вағиф, Пушкин, Петефи, Сабир, Туманјан кими сәнәткарларын поезијасындан ахыб кәлән мәрдлик, чәсарәт, дәјанәт мотивләри олмушдур. Әсәрин гәһрәманы Азәр Саваланлы етираф едир ки, мәни бә'зән ағыр дәрдләрин мәнкәһәсиндән бу сәнәткарларын гәлбимә һәмдәм мисралары хилас етмишдир.

Демәли, бәдин әсәрләр тәкчә бизим ағ күнләрдә, шад вә фираван һәјәтимизда дејил, һәтта өлүм ја-тағында белә, үрәјимизә тәпәр, голумуза гүввәт верир, јашамаг еш-гимизи даһа да артырар.

Бурада бир нечә кәлмә дә халг маһныларынын, халг јагадычылығынын тәрбијәдә әһәмијәтиндән данышмаг истәрдики. Шүбһәсиз, биз бәлкә дә ән чәтин мөгәмда бир халг бајатысынын инсана нечә бө-јүк тәскинлик кәтирдийинин чанлы шаһиди олмушуг. Дүнијада елә бир адам тапылмаз ки, о шад күнүндә, гәмли вахтында бир ел бајатысы илә өзүнү оутмасын, тәскинлик тапмасын. Әкәр овсунчулар дүнијада ән зәһәрли иланлары мүәјјән сәсләр васитәсилә рам едә билирләрсә, чобанлар сүрүләри тү-тәк сәси илә истәдикләри истигамә-тә дөндәрә билирләрсә, бир чох хәстәликләри мүсиги вә сөзлә мү-ләкә едә билирләрсә, онда биз тә-лим-тәрбијәдә бу зәһәрли, түләмиз

хәзинәдән не үчүн бол-бол бәһрә-ләнмәјәк?. Көрүн, зәманәмизин бө-јүк бәстәкары, Сосиалист Әмәји Гәһрәманы, ССРИ халг артисти мәрһум Ф. Әмиров «Азәрбајчан халг маһнылары» адлы мәгаләсин-дә не јазыр: «...јахшы билирәм ки, маһнылары, рәгсләри анчаг пешә-кар ифачылары һәвалә едиб, өзү-мүзү пассив динләјичи, јахуд тамашачы јеринә гојмагла өз мә-нәвијәтимызы амансызчасына ча-пыб-талајырыг. Халг маһнылары охумаг үчүн јараныб, тәкчә динлә-нилмәк үчүн јох. Ојун һавалары да әләмә сәс саланда биз әл кәтүрүб ојнамалыјыг, даһа кәнарда әл-лә-шиб ојнајанлар тамаша етмәмәли-јик... Инди кечдијим јола нәзәр са-ланда баша дүшүрәм ки, ушаглыг-дан алышдығым халг мүсигиси ол-масајды, бәстәкар олмаздым. Халг маһнылары мәнә һәмншә дүзкүн јол кәстәрән улдуз олмушдур вә М. Горкинин тә'биринчә десәм, мән-дә олан бүтүн јахшы чәһәтләрә кө-рә маһнылары борчлујам».

Мүәллиф мүсигинин, халг маһ-ныларынын ушаг психолокијасына, инсанын мә'нәвијәтина нечә тә'сир кәстәрмәсиндән, аличәнаб һиссләр ојатмасындан бәһс едәрәк јазыр ки, мәнә көрә, инсан анчаг маһны јаранандан сонра башга адамла-ры баша дүшүб севиб. Ушаг һәлә дил ачмамыш мүсиги гәдим лајла-лар васитәсилә она мөһәббәт, баш-гасынын дәрдинә шәрик олмаг, һәссаслыг, мөһрибанлыг, сәмими-лик дәрси верир. Көрпәликдә баш-шынын үстүндә лајла охумаян, лајлаларла кәлән мөһрибанлыгдан мәһрум олан адамларын бөјүјәндә руһи таразлыгы позулмурму?

Шаир Б. Ваһабзадә јагадычы-лығында мә'нәви-әхлаги проблем-ләрә, тә'лим-тәрбијә мәсәләләринә чох кениш јер верән сәнәткарлар-дандыр. Көрүнүр, бу, Б. Ваһабза-дәнин һәм дә мүәллимлијиндән-пе-дагоглуғундан ирәли кәлир. Севин-диричи чәһәт будур ки, шаир ән ачы, сәрт һәгигәтләри белә, охучу-сундан қизләтмир вә онун бу һал-ларда мүһакимләриндә, тәсәвүр-ләрдә дәрси бир сәмимијәтә дују-

лур. Тәсәдуфи дејил ки, мәшһур рус совет әдиби К. Поустовски де-јирди ки, неч бир шеј инсаны мү-әллифин икнүзлүлүү гәдәр аман-сызчасына тәһгир етмир. Чүнки охучу һағлы олараг инаныр ки, ја-радычылыг пешәкарлыг дејилдир, һәјати бачарыг габиллијәтидир. Охучу инаныр ки, һәр бир јазычы ејни заманда әдаләт вә һәгигәт уғ-рунда дөјүшчүдүр вә о, шуурлу халгын бөјүк идеалларынын тән-тәнәси һәмнә чалышар.

Бу гиймәтли сөзләрин мә'насы будур ки, һәгиги бәдин әсәр һәјәти бәзәмәк јох, ону бүтүн сарсынты-лары, чәтинликләри, мүсбәт вә мән-фи чәһәтләри илә бирликдә тәғдим етмәлидир. Белә олдуғда бәдин әсәрин тәрбијәви идрак әһәмијәти даһа чох олур.

Буна көрә һәгиги мүәллим ушаг-ларын билијинә, ону нечә гаврама-ларына, әхлагына, мә'нәви кејфиј-јәтләринә дә мәс'улдур. Белә ол-дуғда ән ачы һәгигәтләри дә никбин руһда ушага демәкдән чәкинмәк ләзим дејилдир. Үмумијәтлә, тәр-бијәдә һәр һансы һадисәјә һәссас мүнасибәт ән бөјүк кејфијәтләрдән бири олмалыдыр. Өлүм вә һә-јат һағгында, кејир вә шәр барәдә, мүһарибә вә сүлһ һағгында һәм об-јектив, һәм дә субјектив амилләри ушага лап илк јашларындан баша салмаг, ону кәләчәкдә даһа ләј-гәтли вәтәндаш кими һазырламаг демәкдир. Гој бизим ушаглар хош-бәхтликдән һәз вә ләззәт алды-лары кими, бир һағсызлыг көрән-дә, бир инсанын һүгугу тапданан-да, Вәтәнимизә, торпағымыза гара бир әл узананда сарсылмағы, һәјә-чанланмағы, гәзәбләнмәји дә ба-чарсынлар.

Буну ушаглары бәдин әсәрләрин фактлары илә баша салмаг ләзим-дыр. Белә олдуғда, һәр һансы бир чәтинлик ушағын гаршысына јол кәдәркән гәфилдән учурумдан чых-мыш һәјбәтли бир јыртычыны јох, һәјәтын ганунаујунлуғларындан доған бир һал кими көрүнәр вә ушаг ону сојуг мүһакимә вә ағлын күчү илә һәлл етмәјә чалышар.

Дедикләримиздән белә бир нәти-чәјә кәлмәк олур ки, бәдин әдәби-јәтин тәрбијәви әһәмијәтини, һәја-та тә'сирини бир вә ја бир нечә әсәрлә мөһдудлашдырмаг доғру ол-мазды. Онун коммунист әхлагы-нын формалашмасында, јени инса-нын мә'нәви кејфијәтләринин ја-ранмасында ролу мисилсиздир.

Биз истәрдики ки, фикримизи Сов.ИКП МК-нын 10 апрел 1984-чү илдә кечирилмиш пленумунда К. У. Черненко јолдашын мәктәб исла-һаты илә бағлы дәјәрли бир фикри илә тамамлајар. Сов.ИКП МК-нын Баш катиби мәктәб ислаһатынын әһәмијәтиндән, бүтүнлүкдә маариф ишчиләринин гаршысында дуран вәзифәләрдән бәһс едәркән демиш-дир:

«Елми-техники ингилаб шәран-тиндә, информасија ахыннын кур-лашдығы бир заман бу ганун охујан-лара да, охуданлара да сырави мүә-лимдән тутмуш назирәдәк мисли кө-рүнмәмиш дәрәчәдә јүксәк тәләб-ләр верир. Мәһз бу ислаһат һәмнин тәләбләрин јеринә јетирилмәси үчүн ләзим олан һәр чүр зәмин ја-ратмалы вә әлбәттә, маариф саһә-синдә, о чүмләдән маарифә рәһбәр-ликдә нөгсанлары арадан галдыр-малыдыр».

Ислаһат илә әлагәдар әдәбијјат тә'лиминин кејфијјәтини јүксәлтмәјин имкан вә јоллары

Шәмистан МИҚАҖЫЛОВ
педагожи елмләр доктору

Кәңч нәслин һәртәрәфли инкишаф етмиш шәхсијјәт кими формалашмасына партијамыз ардычыла гәҗгы көстәрир, еји заманда чәмијјәтимизин инкишафында онларын үзәринә дүшән вәзифәни мүйәҗләшдирир.

«Үмүмтәһсил вә пешә мәктәби ислаһатынын әсас истигамәтләрини»ндә дејилр: «Индик әсрин ахырынын вә кәләчәк әсрин әввәлинин әзәмәтли вәзифәләринин бу күн мәктәб партасы архасында әлләшәнләр јеринә јетирәчәкләр».

Бу вәзифәнин јеринә јетирилмәси үчүн ләҗәгәтли, һәртәрәфли инкишаф етмиш кәңчләрин јетишдирилмәсиндә һәлләдичи ролу, шүбһәсиз ки, мәктәб ојнамалыдыр. Бу ишдә мәктәбин үмуми мүйәфғәҗијәти исә ајры-ајры тә'лим фәнләринин тәдриси кејфијјәти илә шәртләшир. Һәр бир фәннин тәдрисиндә дөнүш јаратмадан, тә'лимни кејфијјәтини јүксәлтмәдән «Әсас истигамәтләрдә» ирәли сүрүлән вәзифәләрин јеринә јетирилмәсиндән даһышмаг чәтиндир.

Мәктәб ислаһатынын әсас истигамәтләриндә ирәли сүрүлән вәзифәләрин республикамызда һәҗата кечирилмәси Азәрбајҗан мәктәбләриндә әдәбијјат тәдриси кејфијјәтини јүксәлтмәји дә тәләб едир. Буһун үчүн мүйәфғәҗ вәзифәләрин һәҗата кечирилмәси зәрурәти мејдаһа чыхыр.

Тә'лим Азәрбајҗан дилиндә олан мәктәбләрдә әдәбијјат тәдрисинин кејфијјәтини «Әсас истигамәтләр»ни тәләб илә ујғун олараг јүксәлтмәк үчүн азы ашағылак мүйәфғәҗләри һәрләк әһәм кәһир.

Башга тә'лим фәнләри кими әдәбијјат тәдриси кејфијјәтинин јүксәлтмәси вә һәр шејдән әввәл, мүйәфғәҗијәтли, педагожи, психоложи тәләбләрдә чаваб верән програм вә дәрсликләрә шәртләшир. Тә'лим материалынын мәзһунуну, һәчминин, системини, гурулушуну мүйәҗләш едән програм вә дәрслик олмәдан тәдрисни кејфијјәтиндән даһышмаг олмаз. Мәһз буһа көрә дә тәдрис програмларынын вә дәрәс китабларынын тәкмилләшдирилмәси мәктәб ислаһатынын әсас истигамәтләриндә һәлли зәрури олан бир проблем кими гаршыја гојулуур. «Үмүмтәһсил вә пешә мәктәби ислаһатынын әсас истигамәтләрини»ндә дејилр: «—тәһсилни вә тәрбијәни кејфијјәтини јүксәлтмәк; һәр бир фәннин тәдрисини даһа јүксәк елми сәвијјәсини, елми әсасларынын мөһкәм гавранмасыны, идејәсијәси тәрбијәнин, әмәк тәрбијәсини вә мә'нәви тәрбијәнин, естетик вә физики инкишафын јахшылашмасыны тә'мин етмәк; дәрәс планларынын вә програмларынын, дәрсликләри вә дәрәс вәсантини, тә'лим вә тәрбијә методларынын тәкмилләшдирмәк; шакирдләрин һәддән артыг јүкләнмәсини, дәрәс материалынын һәдсиз мурәккәблијини арадан галдырмаг».

Көрүндүјү кими, фәнләрин тәдрисини јүксәлтмәк сәһәсиндә гаршыја гојулан вәзифәләр ады чәкилән тарихи сәһәддә чох ајдын ифадә едилр. Фикримизчә, бу вәзифәләрин јеринә јетирилмәсинә дә програм вә дәрсликләр үзәриндә апарылачәг ишдән башламаг ләзымдыр. Дәрәс материалынын мурәккәблији илә шакирдләрин һәддән

артыг јүклү олмасы фикри әдәбијјатдан Азәрбајҗан мәктәбләри үчүн програм вә дәрсликләрә даһа чох андир. Мәктәб әдәбијјат курсу бу вахта гәдәр, демәк олар ки, һәлә гәти мүйәҗләшдирилмәмишдир. Әдәбијјат тарихимиздә диггәти чәлб едән фактларын һамысынын мәктәб курсуна дахил олмасыны тә'кидлә тәләб едән алимләримиз чохдур. Мәктәби, тә'лимни хүсусијјәтини, орта мәктәбин бу вә ја диккәр сифиндә охујан шакирдин гаврама имканыны, әдәби фәкт, јахуд материалын тәрбијәни тә'сир дәрәчәсини нәзәрә алмајан филологларымыз, јазычыларымыз, һәтта бу фәнни үмүмтәһсил мәктәбиндә тәдрис едән бә'зи мүйәллимләр бөјүк «тәәссүбкешлик» көстәрәк әдәбијјат тарихиндә өзүнә бу вә ја диккәр јер тутан сөз сәнәткарынын јарадычылыг хүсусијјәтинин, ајры-ајры әсәрләрин тәһлилин мәктәб-линин дәрәс китабында ахтарыр, тапа билмәдикдә исә ону чидди гурур һесаб едирләр. Елә буһа көрәдир ки әдәбијјатдан Азәрбајҗан мәктәбләри үчүн дәрәс китабларында елә фәкт вә матрналлар вар ки, онлар дар бир сәһә илә мөшғул олан ихтисас сәһиб—нәзријјәчи әдәбијјатшүнас, әдәбијјат тарихчиси, журналист, алим үчүн марағлы вә әһәмијјәтли көрүнсә дә үмүмтәһсил мәктәби шакирдинин әдәби инкишафына тә'сир көстәрмир, әксинә, фәкт чохлуғу јарадарәг тә'лим материалыны мурәккәбләшдирир, шакирдин јүкүнү ағырлашдырыр.

Мәктәб ислаһатынын әсас истигамәтләри бахымындан әдәбијјат програмларында вә дәрәс китабларында чидди дәјишкәлијә зәрури еһтијәч вар. Ачығыны дејәк ки, дәрсликләримизин бә'зиләри маарифин мұасир инкишафы бахымындан педагожи-психоложи вә методик тәләбләрдә чаваб вермир. Әдәбијјатшүнаслыг мәсәләләри дәрслик мүйәллимләри тәрәфиндән бә'зи һалларда тә'лим хүсусијјәтинә ујғунлашдырылмадан дәрслијә дахил едиләрәк гәлизләшдирилмишдир.

Фикримизчә, әдәбијјат тәдриси кејфијјәтинин јүксәлтмәси вәзифәси бу әһәддән әл чәкмәји, әдәби-бәдһи материалын педагожи-методик тәләбләрдә ујғун шәрһини тәләб едир. Дәрсликләрдә әдәбијјат тарихинин инкишаф проблемләри изаһ едиләрәк «Әсас истигамәтләрдә» көстәрилдији кими «материалын һәчминин дөгигләшдирмәк». әдәбијјатшүнаслығын «әсас анлајшыларыны вә үмдә идејәларыны сон дәрәчә ајдын ифадә етмәк» тәләб олунур. Бу да дәрслик мүйәллим-финдән һәм әдәби-бәдһи фактларә, әдәбијјат тарихинә, һәм дә педагожи-методик тәләбләрдә дәриндән бәләдлик тәләб едир.

Мәктәб ислаһатынын әсас истигамәтләриндә дејилр: «Партија чалышыр ки, биздә инсан сәдәчә оларәг билкиләрин мүйәҗән мөчһусуна јијәләмиш бир шәхс кими дејил, ән әввәл, социализм чәмијјәтинин вәтәндашы кими, өз идеја мөҗсәдләри, әхлаги вә марағы, јүксәк әмәк вә даһышы мөдәнијјәти олан фәал коммунизм гуручусу кими тәрбијә едилсин».

Бурадан ајдын олур ки, тә'лимни мәзһунуна дахил олан, јахуд шакирдә чатдырылан һәр һансы материал мәктәблик билки вермәклә јанашы, онун тәрбијәсинә тә'сир көстәрмәли, коммунизм гуручулуғунда фәал иштирак едән бир вәтәндаш кими јетишмәсинә, шәхсијјәт кими формалашмасына көмәк етмәлидир. Бу бир һәһигәдир ки, әдәбијјатын тәрбијәни тә'сир даирәси даһа кенишдир. Әләбәттә, әдәби-бәдһи материалын тәдриси заманы онун тәрбијәни тә'сир о заман ајдын мүйәһидә олунар ки, нәзәрдә тутулан материал дәрсликдә елми-педагожи вә методик тәләбләрдә чаваб верәчәк сәвијјәдә ишләсин. Бу бахымдан јанашыда Азәрбајҗан мәктәбләри үчүн әдәбијјат дәрсликләриндә нөгсанлар вар. Дәрсликләрин ишләмәсиндә, бәдһи әсәрләрин идеја-естетик чәһәтдән тәһлилиндә ваһид принцип көзләнилмир, ајры-ајры сифләр үчүн әдәбијјат дәр-

ликләри арасында элагәя лазыми әһәмијәт верилмир. Онларын дилиндә, ишләнмә үслубунда фәрг ајдын нәзәрә чарпыр. Белә гүсурлар VIII—X синифләрин «Әдәбијат» дәрсликләри үчүн даһа сәчијәвидир. Ачығыны дејәк ки, белә гүсурлар дәрслик мұәллифләринин, хусусилә филолог алимләрин орта мәктәбин хусусијәтини нәзәрә алмамаларындан ирәли кәлир. Бу вә ја дикәр әсәрлә бағлы шакирдләрә һансы елми-нәзәри билик вериләчәји нәзәрә алынмыр. Мәсәлән, дәрсликләрдә бәдин әсәрләрин бәзиләри композисија чәһәтдән тәһлил едиллир, бәзиләри јох; шаир вә јазычылары бәзиләринин сәнәткарлыг хусусијәтләри вериллир, бәзиләринин јох; бәзән жанрдан, вәзидән сөһбәт ачылыр, бәзән јох. Бәзи әсәрләрин мәзмунундан тәрбијәви-әхлаги нәтичә чыхарылыр, бәзиләриндән јох вә с.

Ајдын мұшаһидә олунур ки, дәрсликләримизин ишләнмәсиндә үмуми елми-педагожи принцип дејил, әксәр һалларда дәрслик јазылмасы ишинә мұәллифләрин объектив мұнасибәтләри әсас јер тутур, өн плана кечир. Бүтүн буналарын нәтичәсиндә дә шакирдләрин әдәби биликләриндә мәнтиглик, ардычылыг лазыми сәвијәдә олмур.

Програм вә дәрсликләр «Әсас истигамәтләрдә» ирәли сүрүлән тәләбләрә ујғун олараг тәкмилләшдириләркән, јахуд јенидән ишләнәркән бу чүр нөгсанларын арадан галдырылмасы кәләчәкдә әдәбијат тәдрисинин кејфијәтини јүксәлтмәјин имкан вә јолларындан бири, бәлкә дә башлычасыдыр. Ачығыны дејәк ки, мәктәпләрдә әдәбијат тәдрисинин кејфијәт дәрәчәси бу саһәдә ишин дүзкүн тәшкили, газанылачаг мұвәффәгијәтләрлә бағлыдыр. Она көрә дә әдәбијатдан тәлимин мәзмунунун мұәјјәнләшдирилмәси, бу мәзмунун програмла верилмә системи дәрсликдә ифадә тәрзи-дәрсликләрин педагожи-психоложи тәләбләр әса-сында ишләнмәси ән актуал проблем вә тәхирәсалычаз вәзифәдир. Бу вәзифәнин јеринә јетирилмә-

синдә—әдәбијатдан програм вә дәрсликләрин јениләшдирилмәсиндә елми гүввәләрдән дүзкүн истифадә газанылачаг мұвәффәгијәтин шәртләшдији амилләрдәндир.

Бәзи алимләримиз дәрслик тәртиби ишинин мәс'улијәтини нәзәрдән гачырыр, дәслијин јазылмасына верилән тәләби нәинки нәзәрә алмыр, һәтта онунла һесаблашмаг белә истәмир, өзүнүн әдәбијатшүнаслыг саһәсиндәки бачарығыны, әдәби фактлары тәһлил габилијәтини дәрслик үзәриндә нұмајиш етдирмәјә чәһд кәстәрир, бәзи дәрслик мұәллифләри јаздығы дәрсикитабы илә ишин тәшкилине нәзәр салмыр, гүсурлары учота алыб кәләчәк нәшрләрдә арадан галдырылмасы барәдә фикирләшмир.

Әдәбијат дәрсликләринин һазырланмасы ишиндә «Әсас истигамәтләрдә» кәстәрилән тәләбә ујғун олараг филологларын, методист алимләрин вә әдәбијат тәдрисиндә јахшы тәчрүбәси олан мұәллимләрин күчүндән сәмәрәли истифадә мұһүм шәртләрдәндир. Ону да демәк лазымдыр ки, сон илләрдә әдәбијатын тәрбијәви тәсири истигамәтиндә (идеја-сијаси, мә'нәви, естетик тәрбијә истигамәтиндә) ма-рағлы тәдгигатлар апарылыр вә фәјдалы методик јазылар дәрч олунур. Бу истигамәтдә чалышан кәңч тәдгигатчыларын дәрсликләрин јазылмасына чәлб едилмәси онларын кејфијәтинин јүксәдилмәсинә — тәрбијә истигамәтиндә күчләндирилмәсинә көмәк олар.

Дејиләнләрдән ајдын олур ки, програм дәрсликләрин јениләшдирилмәси, илләрдән бәри тәчрүбәдә мұшаһидә олунан нөгсанларын арадан галдырылмасы әдәбијатын тәдриси кејфијәтини јүксәлтмәк ишиндә әсас јоллардан бири-дир, лакин јекәнә јол дејил.

Програм вә дәрслијин кејфијәти өз ифадәсини тәдрисин тәшкили саһәсиндә тапыр. Әкәр мұәллим програм вә дәрсликлә ишләмәји бачармырса, програм да, дәрслик дә нә гәдәр кејфијәтли олса, тәлим-тәрбијә ишиндә мұвәффәгијәти там тәмин едә билмәз. Бурадан

ајдын олур ки, мұәллимин һазырлыг сәвијәси тәлимин кејфијәтинин шәртләшдији чох мұһүм амилләрдәндир. Шүбһәсиз ки, республикамызда әдәбијат мұәллимләр арасында тәлим просесинә јарадычы мұнасибәт кәстәрән, әдәбијатшүнаслыг мәсәләләрини педагогиканын вә методиканын сон наилијәтләри илә әлағәләндирәрәк шакирдләрә оптимал јолла чатдыран мұәллимләр вар. Буналарла јанашы, мәктәбдә әдәбијат тәдрисинин мәгсәд вә вәзифәләрини, онун тәлим-тәрбијәви әһәмијәтинин лазыми шәкилдә дәрк етмәјән, тәшәббүскарлыг кәстәрмәјән, педагожи-методик тәдгигатлардан алынан нәтичәләри тәлим просесинә кәтирмәји јаддан чыхаран, илләрдән бәри ејни иш үсулу илә синфә кириб-чыхан мұәллимләрин саји һәләдә чохдур. Бу чүр мұәллимләр классик ирсин—Низами, Фүзули, Нәсим, С. Ә. Ширвани, Сабир кими сәнәткарларын јарадычылыг нүмунәләринин өјрәдилмәсиндә хусусилә чәтинлик чәкирләр. Тәшәббүскарлыгдан узагда галан, әдәбијата үмуми сөзчүлүк, нағылычыг кими бахан бу чүр мұәллимләри һәрәкәтә кәтирмәк, заманын тәләбинн онлара дәрк етдирмәк әдәбијатын тәдриси кејфијәтини јүксәлтмәјин јолларындан бири-дир.

Бу саһәдә—мұәллим кадрларынын елми-методик сәвијәсинин јүксәдилмәси саһәсиндә иш ики истигамәтдә апарылмалыдыр: а) педагожи институтларда һазырланан әдәбијат мұәллимләринин билик кејфијәтинин јүксәдилмәсинә диггәти артырмаг; б) республикамызда мұәллимләри тәкмилләшдирмә институтларында, педагожи институтларда, ихтисасартырма курсларында «Әсас истигамәтләрдә» ирәли сүрүлән вәзифәләрин ајры-ајры ихтисас саһиләринә, о чүмләдән әдәбијат мұәллимләринә, фәннин хусусијәтиндән асылы олараг елми-методик проблемләрин изаһ олунуб мәктәб ишинә тәтбиг едилмәсини дүзкүн чатдырмаг. Она көрә дә курс мәшғәләләринин планы педа-

гожи-методик јениликләр бахымындан јенидән чидди шәкилдә нәзәрдән кечирилмәли, милли әдәбијатымызын специфик хусусијәтләриндән ирәли кәлән вә мәктәб әдәбијат курсу үчүн актуаллыг кәсб едән мәсәләләрин шәрһи өн плана чәкилмәлидир.

Әдәбијатын тәдриси кејфијәтинин шәртләшдији амилләрдән бири дә мұәллимләрә кәстәрилән методик хидмәтдир. Күман етмәк олар ки, «Маариф» нәшријатынын јени рәһбәрлији әдәбијатымызын милли хусусијәтләринин өјрәдилмәси проблемләри илә әлағәдар апарылан тәдгигатларын нәтичәләринин нәшрини диггәт мәркәзиндә сахлајачаг, белә әсәрләрин нәшри илә әдәбијат мұәллимләринин методик чәһәтдән силаһланмасына көмәк едәчәк вә тәдрисин кејфијәтинин јүксәдилмәси үчүн имкан јарадачадыр.

Методик әдәбијатын нәшр олунуб мұәллимләрә чатдырылмасындан данышаркән дәрсликләрә рәһбәрликләрин нәшрини хусуси гәјд етмәк лазым кәлир Сон 15 илин тәчрүбәси кәстәрир ки, һәр дәрслик үчүн һазырланмыш методик рәһбәрлик әдәбијат тәдрисинин кејфијәтинин јахшылашдырылмасына олдугча мұсбәт тәсир кәстәрир. Лакин һәр вәсаитин чәми бир дөфә нәшр олунмасы ишдә бөјүк чәтинлик јарадыр. Хусусилә, кәнч мұәллимләр белә вәсаитә—һәр дәрсликдә ишин тәшкилине истигамәт верән методик әсәрә чидди еһтијач дујурлар. Она көрә дә бу чүр фәјдалы методик вәсаитләри һеч олмәзса 2—3 илдән бир нәшр етмәк әдәбијат тәдриси кејфијәтинин јүксәдилмәсинә бөјүк көмәк олар.

Һеч шүбһәсиз, мәктәбдә әдәбијат тәдриси кејфијәтинин шәртләшдији вә бурада һаггында данышылан һәр бир саһә өз ишинин тәшкилиндә мәктәб ислаһатынын әсас истигамәтләриндә кәстәрилән мүддәалары рәһбәр тутачадыр. Бу вәзифәләрин ләјагәтлә һәјата кечирилмәси әдәбијат тәдрисинин кејфијәтинин јүксәдилмәсини тәлимн едәчәкдир.

Әдәбијат дәрсләриндә тәнгиди реализм бәди јарадычылыг методуна даир биликләрин верилмәси

Тејмур РЗАЈЕВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин баш елмнишчиси, педагожи елмләр намизәди

Әдәбијат тәдрисинин гаршысында дуран мүнүм вәзифәләрдән бири шакирдләрдә өјрәндикләри бәдин нүмунәни мүстәгил тәһлил едиб онун идеја-бәдин дәјәрини вә тәрбијәви маһијәтинин мүәјјән едә билмәк габилитәтинин формалашдырылмасындан ибарәтдир. Апарылан тәдгигатлар көстәрир ки, бу сәһәдә жүксәк мүвәффәғијјәт газанылмасынын мүнүм амилләриндән бири мәктәбдә өјрәдилән әдәби әсәрләрин бәдин јарадычылыг методу бахымындан тәһлил едилмәсилә әлағәдардыр. Һәмнин проблемә даир дәрч етдирдјимиз илк мәғаләдә бу сәһәдә мәктәбләримиздә мөвчуд олан вәзијјәт тәһлил едилмәклә јанашы Азәрбајчан әдәбијатында реализмин илк камилләшмә дөврүнү әкс етдирән маарифчи реализмлә әлағәдар биликләрин верилмәси методикасы әкс етдирилмишдир (Јухары синиф шакирдләринә әдәби тәнгид габилитәтинин ашыланмасы јоллары һаггында. «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдриси» 1983, № 2, сәһ. 14—19).

Бу јазыда исә һәмнин мәғаләнин давамы олараг әдәби әсәрләрин өјрәнилмәси просесиндә тәнгиди реализм бәдин јарадычылыг методунун специфик хүсусијјәтләри һаггында шакирдләрә мүвафиг биликләрин верилмәси вә онларын системә салынмасы мәсәләләри үзәриндә дајаначағыр.

1981—1982-чи дәрс илиндән мәктәбләримиздә истифадә олуна IV—X синифләрин тәкмилләшдирилмиш әдәбијат программы дајан

кирдләрә ардычыл вә системли нәзәри биликләрин верилмәси тәләби өз ајдын әксини тапмышдыр. Бу бахымдан классик реализм әнәнәләрини өз јарадычылыгларында жүксәк вәтәпәрвәрлик, милли гүрүр вә мәфкурәвилликлә тәчәссүм етдирән Ч. Мәммәдгулузадә вә М. Ә. Сабир јарадычылыгынын өјрәдилмәсинә програмда кениш јер верилмәси тәнгиди реализмин маһијәти вә специфик хүсусијјәтләри һаггында шакирдләрә ардычыл вә системли биликләрин верилмәси үчүн мүәллимләримизин гаршысында кениш имканлар ачыр. Белә ки, IX синфә гәдәр шакирдләр Ч. Мәммәдгулузадәнин «Почт гүтүсү» (V синиф) вә «Гурбанәли бәј» (VII синиф) кими феодал-патриархал һәјат тәрзинин реалист бәдин ләһәләрини верән вә кәскин ифшәдичи гүввәјә малик әсәрләрә таиыш олулар. Бунунла јанашы, шакирдләр дүңја тәнгиди реализм әнәнәләрини өз јарадычылыгында там орижиналлыг вә долгунлугла тәчәссүм етдирән М. Ә. Сабирин «Чүтчү» (IV синиф), «Бакы фәһләринә» (V синиф), «Нә ишим вар» (VII синиф) әсәрләрини өјрәнирләр. Шакирдләр һәмнин әсәрләрин реалист маһијәти һаггында да өз јаш вә бәдин сәвијјәләринә ујғун олараг мүәјјән мәлүмат алмагла өјрәнирләр ки, истәр Ч. Мәммәдгулузадә, истәрсә дә М. Ә. Сабир феодал-патриархал вә капиталист һәјат тәрзинин доғурдуғу һаггысылыг, чәһаләт, наданлыг вә фанатизмин сәдәчә олараг тәһлил

вермәклә кифәјәтләнирләр. Онлар инсанын инсан тәрәфиндән истисмары үзәриндә бәргәрар олан һәмнин ичтиман гурулушларын чүрүклүјүнү, мәһвә мәһкумлуғуну даһи сәнәткар вә вәтәндаш чәсарәти илә кәскин өлдүрүчү сатира атәшинә тутурлар. Һәмнин илкин биликләрә әсасланан мүәллим IX синифдә Ч. Мәммәдгулузадә вә М. Ә. Сабирин һәјат вә јарадычылыгынын өјрәдилмәси просесиндә шакирдләрә тәнгиди реализм бәдин јарадычылыг методунун әсас хүсусијјәтләри һаггында конкрет биликләр вермәк имканына малик олуар. Ч. Мәммәдгулузадә вә Сабир сәнәти үчүн характерик олан тәнгиди реализм бәдин јарадычылыг методунун специфик хүсусијјәтләрини ајры-ајры бәдин нүмунәләр әсасында шәрһ етмәздән әввәл шакирдләрин бу сәһәдә малик олдуглары биликләрә ујғун олараг мүәллим тәнгиди реализмин идраки-гносеоложи көкләри һаггында мүәјјән мәлүмат верир. Бу јарадычылыг методунун М. П. Вагиф, М. Ф. Ахундов реалист әнәнәләринин бүнөврәси үзәриндә јараныб инкишаф етмәси илә әлағәдар шакирдләри дүзкүн объектив иттиғамәт көтүрмәјә сәфәрбәр едир. Мүәллим маарифчи реалист методун инкишаф етдириләрәк тәнгиди реализм сәвијјәсинә жүксәлмәсинин тарихи зәрурилијини шәрһ едәрәк көстәрир ки, XIX әсрин сону XX әсрин әввәлләриндә үмүмән Русиянын үфүгләрини бүрүјән ингилаб далғасы, көһнә ичтиман мүнасибәтләрин дөзүлмәз һала чатмасы, бир сөзлә, мөвчуд ичтиман мүнасибәтләрин вә һәјат тәрзинин инкары «Һәјат дәрслији» олан бәдин әдәбијат да өз гаунауујғун тәсирини көстәрир; көһнәјә өлдүрүчү зәрбә ендирмәк, онун бүнөврәдән учурулмасыны тәблиғ етмәк тәләбин ирәли сүрүрдү.

Маарифчи реалистләр—көһнәни ислаһ етмәк, ону ағлын, маарифин күчү илә јениләшдирмәк мөвгәјиндә дурудулар.

Тәнгиди реализмин мәфкурә, идеја әсасыны исә капиталист бур-

жуа мүнасибәтләринин чүрүклүјү, јарамазлыгы вә өлүмә мәһкумлуғунун бәдин иһикасы тәшкил едир. Азәрбајчан әдәбијатында тәнгиди реализм—Русияда ингилабын һазырлыг мәрһәләләринин—XIX әсрин сон он иллији, әсәсән 1905-чи ил ингилабынын вә 1917-чи ил Бөјүк Октябр сосналист ингилабына гәдәрки дөврүн соснал-иттиғасади мүнасибәтләриндәки антиганист (барышмаз) зиддијјәтләрин бәдин иһикасы, бәдин манифести иди. Дүңја әдәбијатлары тарихдә ән мütәрәгги бәдин јарадычылыг методу олан соснализм реализминин астанасы, мөтәбәр сәләфи иди.

Мүәллим Азәрбајчан әдәбијатында Ч. Мәммәдгулузадә вә М. Ә. Сабир симасында өз жүксәк зирвәсини фәһт едән тәнгиди реализмин бәдин әдәбијатда иһикасы һаггында шакирдләрә ајдын вә јаддағалан билик вермәк үчүн бу проблемә әлағәдар рус әдәбијатшүнаслыгынын да наилитәтләринә мütләг истинад етмәлидир. Белә ки, Азәрбајчан әдәбијатында тәнгиди реализмин формалашмасында рус әдәби фикринин ајдын вә нүфузедичи тәсирини вардыр. Бу тәсир рус ингилабы һәрәкатынын Азәрбајчанда кәдән азадлыг уғрунда мүбаризәјә тәсирини вә рәһбарлији илә мүгајисә олуна биләчәк дәрәчәдә дәрнин гносеоложи көкләрә маликдир.

Әдәбијатшүнаслыг елминә «тәнгиди реализм» истилаһыны бөјүк әдиб Максим Горки кәтиримишдир. Лакин «тәнгиди реализм» бәдин јарадычылыг методуну еһтива едән ән зәрури хүсусијјәтләр илк дәфә Н. Г. Чернышевски вә В. Г. Белински тәрәфиндән XIX әсрин рус реализминә анд едилмишдир. Чернышевскијә көрә рус әдәбијатында тәнгиди реализм Гогол јарадычылыгында камил формада тәзаһүр едир. Белински исә көстәрирди ки, мәһз Гогол јарадычылыгынын тәсирини илә рус тәнгиди реализмин јаранмыш, онун көркәмли нүмајәндәләри исә А. С. Пушкин вә М. Ј. Лермонтов олушлар. Беләликлә, В. Г. Белинскинин «тәнгиди

реализм» концепсијасында Гогол жарадычылыгы назырлыгы мәрһәләси кими тәгдим едилр.

Мүәллим көстәрир ки, рус феодал-патриархал һәјат тәрзинни жүксәк тәшәккүл мәрһәләсинин (капиталист мүнәсибәтләринин илк рүшејмләри дөврү) ифша етмәк бахымындан Гоголун «Мүфәттиш» вә «Өлү чанлар» әсәрләриндә көрдүјү бөјүк тарихи иши, там бир әср сонра Ч. Мәммәдгулузадә өзүнүн «Данабаш кәндинин әһвалатлары» романы, «Өлүләр» трагикомедијасы вә бүтүн Шөргә сәс салан «Молла Нәсрәддин» мөчмүәси илә һеч бир тәкрара, тәбдилә јол вермәдән (гәтијјән јол вермәдән) Азәрбајчан үчүн характерик олан ејни соснал мүнәсибәтләрин там орижијнал вә мисилсиз ифшасыны вермәјә мүнәсифәт олмашдур.

Истәр Гогол, истәрсә дә Чәлил Мәммәдгулузадәнин бәдии жарадычылыгы концепсијасында тәзаһүр едән тәнгид ајры-ајры гүсурлары ифша етмәјә, онлары ислаһ етмәјә истигамәтләндирилмир. Бурада ајры-ајры гүсурларын јаранмасына сәбәб олан, онларын тәрәјиб артамасына шәраит јарадан ичтимаи гурулушун өзү ифша едилр. Мәһз елә ифша едилр ки, бурада мүәличә үчүн, ислаһ үчүн һеч бир јер галмыр. Бу гурулуша анчаг «Аллаһ рәһмәт еләсин» демәк олар. Беләликлә, тәнгиди реализм бәдии жарадычылыгы методу әхлаги нагисликләрин тәнгиди вә ислаһыны дејил, бу бәлалары доғуран соснал-игтисади мүнәсибәтләрин ифша вә инкар едилмәсини, онун мәһвә мәнкумлуғуну бәдии лөвһәләрлә әкс етдирмәји тәләб едир.

Бу истигамәтдә мәлуматдан сонра мүәллим јығчам һалда тәнгиди реализм бәдии жарадычылыгы методунун тәләбләри бахымындан Чәлил Мәммәдгулузадәнин «Почт гутусу», «Гурбанәли бәј», «Уста Зејнал» вә с. һекәјәләрини, «Данабаш кәндинин әһвалатлары» романын «Өлүләр» трагикомедијасыны тәһлил едир.

Јери кәлмишкән, көстәрмәлијик ки, реализмин әсас хүсусијәтләри илә әлағәдар мәсәләләрин шәрһиндә мүәллимләрин филологи мәнбәләрдән әјани шәкилдә истифадә етмәләри фәјдалы иш үсулларындандыр.

Мүәллим тәнгиди реализм бәдии жарадычылыгы методунун Азәрбајжан әдәбијатында тәзаһүрүндән данышаркән белә бир фикри ифтихар һиссилә гејд етмәлидир ки, бизим милли нәсримиздә вә драматургијамызда Чәлил Мәммәдгулузадә жарадычылыгы илә вә поезијамызда М. Ә. Сабир жарадычылыгы илә вәтәндашлыгы һугугу газанан бу жүксәк идејалы вә мәфурәли бәдии жарадычылыгы методу, анчаг рус әдәбијатынын дејил, бүтүн дүнја әдәбијатынын жүксәк сәвијјәси илә сәсләшир, онларла бир сырада дурр. Мүәллим фикринин тәсдиги үчүн филологија елмләри доктору, республика дөвләт муқафаты лауреаты Јашар Гарајевин «Азәрбајчан реализминин мәрһәләләри» китабындан ашағыдакы | парчалары шакирдләрин нәзәринә чатдырар: «Бүтүн халғларда тәнгиди реализмин маһијјәтини ифадә едән естетик критерија вә принципләрдә ән бөјүк тоположи ујғунлуға бизим дә XX әсрин әдәби һадисәләриндә раст кәлимир. Јени дөврдә Азәрбајчанда реалист әдәби үслубун үмумхалғ вә үмумлији бир реализм сәвијјәсиндә ән мүәсир дүнја естетик просесиндә иштиракы мәһз бу һадисәләрдә тәмин олунур. Мәһз «Уста Зејнал»ын, «Почт гутусу»нун тимсалында бәдии жарадычылыгын ганунаујғунлуғлары ваһид дүнја естетик просеси илә ән жүксәк сәвијјәдә гајнајыб-гарышыр. Биздә милли реализмин мүәссиси М. Ф. Ахундов Азәрбајчанда феодал әлағәләринин һәлә чоһ гүввәтли олдуғу ичтимаи-тарихи бир дөврүн бөјүк маарифчи реалисти олурса, Мирзә Чәлил вә Сабир реализмин ики ингилаб әрфәси олан јени тарихи дөврүн классик тәнгиди реализмин кими формалашыр.

Ә. бәттә М. Ф. Ахундов — о түн-

лүкдә милли реализмин ваһид мәншәји кими бу реализмлә һәмишә бағлы олуб, сонракы бүтүн реалистләр һамысы һәр мәрһәләдә, һәр дәфә мәһз Ахундова бахарағ, ирәлијә доғру һәрәкәт истигамәти мүәјјән етмишләр!.. Бәлкә дә мәһз бу мәһнада биз дејәрдик ки, һәтта XX әсрин туфан вә күләкләри дә Азәрбајжан реализминин сәмасында мәһз Ахундовун галдырдығы бајрағы јелләтмишдир. Лакин бу бајрағ артыг мүғдәдәс хатирә вә нәзәри вәсијјәт бајрағы иди. Дөврүн әмәл вә һәрәкәт бајрағында гызаран үнван вә имза «Молла Нәсрәдин» иди». (Г. Јашар, Азәрбајжан реализминин мәрһәләләри. Бақы, Елм, 1980, сәһ. 152—153).

Әлбәттә, ситаты охумағ ишин һамысы дејилдир. Мүәллим белә бир чәһәти диггәт мәркәзиндә сахламалыдыр ки, филологи тәдгигатлар дәрин, елми үмумиләшдирмәләрин, елми-тәдгигатчы ахтарышларынын мәһсулу олмагла, һәмин әсәрләр әсасән филологи сәһәнин жүксәк ихтисаслы мүтәхәссисләри, алим вә тәдгигатлары үчүн нәзәрдә тутулур. Буна көрә дә мүәллим нүмунә кәтирилмиш һәр һансы әдәбијатшүнаслыг ситатыны шакирдләрин јаш вә аилағ сәвијјәләринә ујғун оларағ изаһ етмәли, онлары ситатларын маһијјәтинә, бурада тәлгин едилмиш фикирләрин әһәмијјәтинә нүфуз етмәләринә наил олмадыдыр.

Буна көрә дә мүәллим јухарыда верилмиш ситаты охудуғдан сонра онун гыса шәрһини верир: Көрүндүјү кими, әдәбијатшүнас Јашар Гарајев Ч. Мәммәдгулузадә сәнәтинин бөјүклүјү һағгында ајдын тәсәввүр јаратмағ үчүн мәһз онун сәләфи (әдәби атасы) олан М. Ф. Ахундовун бөјүклүјүндән сөһбәт ачыр. Мүәллиф көстәрмәк истәјир ки, М. Ф. Ахундов өз дөврүнүн ән бөјүк сәнәткору олдуғу кими, Чәлил Мәммәдгулузадә дә јашадығы ичтимаи мүнәтин әдәби тәләбинин едәмәјә гадир олан ән бөјүк нүмајәндәсидир. Бу, о демәкдир ки, маарифчи реалистләрин әдәбијат тарихиндәки хидмәти һеч дә тәнгиди

реалистләрин хидмәтиндән аз дејилдир. Бу мәһнада шакирдләрә ајдынлашдырылыр ки, әкәр М. Ф. Ахундовун алты мәшһур комедијасы олмаса иди, Ч. Мәммәдгулузадә «Өлүләр» зирвәсини һеч шүбһәсиз ки, фәтһ едә билмәзди. Әкәр М. Ф. Ахундовун «Алданмыш кәвакиб» повести олмасајды, Азәрбајчан нәсринин јени шәрәфли зирвәсини тәшкил едән «Почт гутусу», «Уста Зејнал», «Гурбанәли бәј» һекәјәләри вә «Данабаш кәндинин әһвалатлары» әсәри дә јарана билмәзди.

Дүнјанын бүтүн милли әдәбијатлары үчүн характерик олан бу прогрессив жүксәлиш просеси, мәнтиги-идраки јениләшмә просеси мәһз зәнкин мүндәричә вә мәзмуна малик олан Азәрбајчан милли әдәбијатына да сөзүн һәгиғи мәһнасында аиддир.

Низами Кәңчәви, М. Фүзули, М. П. Вагиф, М. Ф. Ахундов, Чәлил Мәммәдгулузадә, М. Ә. Сабир вә онлардан сонра әдәби мәктәб јаратмағ шәрәфинә наил олан сәнәткарларын бөјүклүјү мәһз онлардыр ки, бу сәнәткарларын һәр бири өз дөврүнүн соснал-игтисади мүнәсибәтләринин баша дүшмәклә јанашы, өзләринә мүәсир охучу күтләләринин шүүр вә идрак сәвијјәсини дә чоһ дүзкүн мүәјјән едә билмишләр. Бир сөзлә, бу сәнәткарлар дөврүн әдәби сифаринини, дөврүн әдәби тәләбинин тәмин етмәк игтидарына вә истәдадына малик олмагла әдәби сәнәт шөһрәти газанмаға наил олмушлар.

Бу фикрин практик изаһы кими мүәллим јенә дә М. Ф. Ахундовла Мирзә Чәлилин өз дөврләринә објектив мүнәсибәт ифадә едән фикирләринә мурачиәт едир: М. Ф. Ахундов мәктубларындан бириндә јазырды: «Мәним халғым һәлә фикир азадлығыны баша дүшмүр» (М. Ф. Ахундовун әсәрләри, III чилд, (сечилмиш мәктублар) Бақы, 1955, 270).

М. Ф. Ахундов бу сөзләри шәхси мәктубунда јазыр вә имзасынын кизли сахланмасыны наширдән

инадла ханиш едирди. Бөжүк мүтө-фәккири өз имзасыны кизли сахламага вадар едөн мөһз үзвү олдугу чөмијјәт нүмајәндәләринин ичти-ман шүүр вә идрак сәвијјәси иди.

Ҷ. Мәммәдгулузадә исә «Молла Нәсрәддин» журналынын биринчи нөмрәсиндә ејни мәтләби конкрет үнвана өзү дә ачыг имза вә бирбаша хитабла чатдырыр вә бүтүн тәнгид вә ифша һәдәфләрини там чылпагылыгы илә садалајырды. Бу «Молла Нәсрәддин»ин баш фелјетону вә эмәли фәалијјәтинин манифести олан «Сизи дејиб кәлмишәм, еј мәнним мүсәлман гардашларым»... фелјетону иди. Даһа сонра мүәллим шакирдләрә изаһ едир ки, бөжүк мүтәрәгги бәднин сәнәт чөмијјәтин инкишафына хидмәт етдијиндән ону һәмнишә ики суал дүшүндүрүр: «Кимдир мүгәссир?» «Ничат кимдәдир?» һәмни суалларын чавабы исә бәднин әсәрдә тәчәссүм едөн образларын мүнасибәтләриндә ифадә олунур.

Бу суалларын гојулушу вә онлара верилән чаваб бахымындан М. Ф. Ахундовун «Алданмыш кәвакиб» вә Ҷ. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәндинин әһвалатлары» әсәрләринин мүгајисәли тәһлили нүмунә ола биләр.

Бәднин јарадычылыгыда маарифчи реализм мөвгәјиндә дуран М. Ф. Ахундов «Алданмыш кәвакиб» повестиндә тарихи һадисәләрә мүрачипәт едәрәк дөврүнүн јарамазлыгларыны ифша едир, чөмијјәтин ничатыны ичтиман гурулушун көкүндән дөврләмәсиндә дејил, мүтәрәгги идарәетмә системиндә көрүрдү.

«Данабаш кәндинин әһвалатлары»нда исә бүтүнлүкдә мөһз чөмијјәтин өз нүмајәндәләринин тимсалында (Худажар бәј — Зејнәб — Мәммәдһәсән әми) бүтүнлүкдә чүрүк ичтиман гурулуш ифша едиләр.

Повестдә һадисәләр садә бир сүжет үзәриндә—јохсул кәндли Мәммәдһәсән әминин ешшәјинин итмәси, оғурланмасы үзәриндә гурулуш идр. Дәјил: Бу тәмамләтәдә зәһирә, формәл алаһәт олур, мү-

әллифин ичтиман гурулушу гамчыла-масы, онун ифшасына хидмәт едөн бәднин үслуб, бәднин имкандыр.

Повестдә тәсвир едилән Мәммәдһәсән әми вә Зејнәбин фачнәси һәмни зүмрәдән олан минләрин, мил-јонларын фачнасыдир.

Повестин тәлгин етдији идеја будур ки, Зејнәбләри, Мәммәдһәсән әмиләри Худажар бәјләрин зүл-мунә дүچار едөн ичтиман гурулуш, соснал-игтисади мүнасибәтләрдир.

Азәрбајҗан драматуркијасы тарихиндә тәнгиди реализм бәднин јарадычылыгы методунун тәләбинә там јеткинликлә чаваб верән әсәрләрдән бири Ҷ. Мәммәдгулузадәнин «Өлүләр» тарихи комедијасыдыр.

М. Ф. Ахундов, Н. Вәзирев, Ә. һагвердијев вә Н. Нәриманов драматуркијасынын мәркәз проблемләри вә идејалары мөһз «Өлүләр»дә өз биткин, камил сәвијјәсини тапыр. Бу әсәрлә феодал-патриархал һәјәт тәрзинә өлүм һөкмү охунур.

«Өлүләр» комедијасы Ҷ. Мәм-мәдгулузадәнин өз догма вәтәни Азәрбајҗанын вә онун дин вә фанатизм әсарәти алтында әзилән халгынын артыг лап јакынлашмыш олан азад вә ишыглы кәләчәјинә бөжүк инам мөһзәбәти ифадә едир.

«Өлүләр» әсәринин тәлгин етдији надалыгы вә чәһаләтин, мөһнәви өлүлүјүн ифшасы идејасы тарихин бүтүн дөврләриндә бәднин әдәбиј-јатын ән шәрәфли вәзифәләриндән олмушдур. «Өлүләр» әсәриндә бу идеја там оријинал мәзмунда вә кәскин драматизмлә тәзаһүр едир.

Бу мәрһәләдә артыг «Өлүләр» комедијасынын мөзмун вә идеја-бәднин хүсусијјәтләри һаггында мүәј-јән билијә малик олан шакирдләрә әсәрин әдәбијјат вә театр тарихи-миздәки мөвгәји һаггында да мүәј-јән мәлумат верилмәси мөгсәдәүј-ғундур.

Мүәллим М. Ә. Сабир јарадычы-лығынын өјрәнилмәси процесиндә тәнгиди реализми бәднин јарадычы-лыгы методу һаггында биликләрини верилмәсини даһам етдирмәктә јашашы һәмни биликләрин системә

салынмасына да тәшәббүс кәстә-рир.

Бу мәрһәләдә мүәллим Сабир са-тираларынын бәднин дәјәри, бу әсәрләрин шүүрләра ингилаби иде-јалар тәлгин етдијини шакирдлә-рин ајры-ајры дәрә саатларында өј-рәндикләри «Бејнәлмиләлә», «Фәһ-лә», «Әкинчи», «Сабир ејлә», «На-јазым» әсәрләри нүмунәсиндә үму-миләшдирир. Бу әсәрләрин әдәби дәјәринин мүәјјән едилмәси вә Са-бир реализминин характер хүсуси-јәтләри һаггында тәсәввүрүн дө-ринләшдирилмәси үчүн мүәллим академик Мәммәд Чәфәрин «Мүтә-фәккирин шәхсијјәти» (Бақы, 1966) китабындан ситатлара вә хүсусилә ашағыдакы парчаја мүрачипәт едир: «Өз бөжүк сәләфләриндән фәргли олараг Сабир дүшмәнә јох, доста күлүр, залимә јох, мәзлума мүра-чипәт едир» (сәһ. 110).

М. Ә. Сабир јарадычылығына шамил едилмиш бу јүксәк үмуми-ләшдирмәни бүтүнлүкдә тәнгиди реализм бәднин методунун әсас хү-сусијјәтләриндән бири кими гәбул етмәк олар.

Бунунла јанашы, мүәллим Са-бир јарадычылығынын бәднин мү-дәричә вә поэтик вүсәтиндән да-нышаркән онун даһи Фүзули лири-касына сәдагәти илә әлағәдар да шакирдләрә мүәјјән бир инчә чө-һәти шакирдләрә ашыламага ча-лышыр ки, даһи Фүзули јашадыгы

дөврүн, феодал-патриархал дүнја-сынын ағры вә ачыларын јүз ил-ләрин сынағындан чыхмыш «Леј-ли вә Мәчнун»да јүзләрлә гәзәлин-дә мөһз лирик тәрздә романтик тә-хәјјүлүн күчү илә ифадә едә бил-мишди.

Сабирин исә дөврү сәнәткардан ачыг идеја вурушу мејданына чых-мағы тәләб едирди. Белә бир по-етик тәләбә ән долғун чавабы мөһз Чәлил Мәммәдгулузадәнин нәшр етдирдији «Молла Нәсрәддин» жур-налы вә бу журналын ән нүфузлу-мүбариз бөжүк сатирик шаир М. Ә. Сабир вермиш олду.

Нәтичә олараг рејд етмәлијик ки, Ҷ. Мәммәдгулузадә вә М. Ә. Сабир јарадычылығынын өјрәдилмәси процесиндә тәнгиди реализм бәднин јарадычылыгы методунун спесифик хүсусијјәтләринин мәннимсәнилмәси илә әлағәдар апарылан иш шакирд-ләрин мүстәгил бәднин тәһлил габи-лијјәтинин инкишаф етдирир. Онлар өјрәндикләри бәднин әсәрин иде-јасына дәриндән нүфуз етмәклә јанашы, сәнәткар шәхсијјәти, онун дүнјакөрүшү, әгидәси вә чөмијјәтә мүнасибәти һаггында да ајдын би-лијә јијәләнирләр.

Дикәр тәрәфдән ишин бу истига-мәтдә тәшкили илә онунчу синиф-дә өјрәдиләчәк сосналист реализми бәднин јарадычылыгы методунун дәр-индән мәннимсәнилмәси үчүн мөһ-кәм зәмин јаранмыш олур.

Азәрбајҗан дили дәрсләриндә синтактик синонимләр үзрә ишин апарылмасына даир

Севиндик ВӘЛИЈЕВ

Ј. Мәммәдәлијев адына Нахчыван ДПИ-нин мүәллими

Лексик синонимләр үзрә иш ор-та мәктәбдә Азәрбајҗан дилинин тәдриси системинә чоһдан даһил олунмушдур. Бу сәһәдә мүәллимлә-рин габагчыл иш тәчрүбәсиндән

кениш данышмаг олар. Синтактик синонимләр, үмумијјәтлә, синоним-ләрин синтактик зәминдә өјрәдил-мәси мәсәләси исә сон илләрин тә-шәббүсү кими гијмәтләндирилмә-

2. «Азәрбајҗан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 3.

17

лидир. Бу сәһәдә һәләлик илк адымлар атылыр.

Сон илләрдә Азәрбајчан дилчи-лијиндә синтактик синонимләрин тәдғигинә һәср едилмиш бир сыра әсәрләр мејдана чыхмышдыр. Мәсәләни методикасына кәлиңчә, демәк лазымдыр ки, Азәрбајчан дилинин тә'лими просесиндә синтактик синонимләр бир чох синтактик һадисәләрин әсл тәбиәтини ачамаға, синтактик ваһидләр вә конструксиялар арасында әлагәләри ајдынлашдырмаға кениш дидактик имканлар ярадыр.

Азәрбајчан дилинә анд методик әдәбијјатда сон илләрә гәдәр синтактик синонимика анлајышына раст кәлмирик. Инди синтактик әминдә синонимика үзрә ишләрин апарылмасына мөвчуд програмын гаршыја гојдуғу вәзифәләрдән ирәли кәлән бир тәләб ки ми јанашмағ лазым кәлир. Әввәлки програмлардан фәргли оларағ Азәрбајчан дилинә анд һазыркы програмда шакирдләр јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләндирмәк, онлары үслубијјат мәсәләләри илә јахындан таныш етмәк имканлары хејли кенишләндирилмишдыр. Бу, ејни заманда синтактик синонимләр үзрә ишләрин методик системини тәдғиг етмәк зәурәтини дә гаршыја гојур.

Әлбәттә, бу иш системинә биринчи нөвбәдә мұәллимләрин өзләрини һазырламағ лазымдыр. Синтактик синонимка үзрә сәмәрәли иш апармағ үчүн Азәрбајчан дили мұәллими синоним коңструксияларын, синоним моделләрин вә трансформасија мәсәләләринин лингвистик маһијјәтини јахшы тәсәввүр етмәлидир. Мұәллимләрә ајдын олмалыдыр ки, синтактик конструксиялар арасында грамматик охшарлығ һансы семантик вә үслуби мәсәләләрлә бағлыдыр, бу мәсәләләрдә форма вә мәзмун вәһдәтини нечә тәсәввүр етмәк тәләб олунур.

Синтактик ваһидләр вә онларын гурулушу һағгында сөһбәт кедәркән илк нөвбәдә онларын һансы синтактик синоним ола билмәси мәсәләсини ајдынлашдырмағ лазымдыр. Бугун

үчүн синтактик синонимләр һәртә-рәфли тәһлил едилмәли, сонра тәр-киб јолу илә мұвафиг әгли нәтичә-ләр чыхарылмалыдыр. Синтактик конструксияларын синонимлијини көстәрән әләмәт ки ми, көрүнүр, синонимик ваһидләрин гурулушу—структуруну өн плана чәкмәк лазым кәләчәк. Икинчи әләмәт ки ми, мә'на јахынлығы вә адекват-лығы әсас көтүрмәк олар.

Синтактик синонимика үзрә иш апараркән тә'лим үсулларынын дүз-күн сечилмәси дә мұһүм шәртдир. Мұәллим бу вә ја башға тә'лим үсулу сечәркән биринчи нөвбәдә тә'лим материалынын характерини нәзәрә алмалыдыр. Мәсәләјә бу мөвгәдән јанашдығда синтактик синонимләр үзриндә ишин әсас үсулу тутушурма вә гаршылаш-дырма олмалыдыр. Буну апарылан тә'лим ишләринин мәзмуну вә формасы тәләб едир. Мәһз гаршы-лашдырма јолу илә дистрибутив вә трансформасија үзрә тәһлил апармағ сәмәрәлидир. Синтактик синонимка үзрә апарылан ишләрин методик системиндә тутушурма вә гаршылашдырма бир дә она көрә апарычы пријом сајылыр ки, бу, ушағ тәбиәтинә даһа ујғундур; чүнки ушағ тәбиәти һәмишә кон-кретлик вә әјанилик севир.

Шакирдләр мұвафиг дил факт-ларыны тутушурмағла синонимик конструксиялар арасындакы ох-шар вә фәргли чәһәтләри ајдын дәрк едирләр. Бурада формадан мәзмунә кетмәк мүмкүн олдуғу ки ми, онун әксинә һәрәкәт едәрәк иши мәзмундан формаја да јөнәлтмәк олар. Бунлардан јалһыз бирини әсас көтүрмәк дүзкүн олмазды.

Шакирдләрә синтактик синони-мика үзрә вериләчәк нәзәри билик-ләрин һәчи һөкмән мұәјјәнләшди-рилмәлидир. Бунсуз методик иш-ләрин еффеқтлијиндән данышмағ олмаз. Синтактик синонимләр үз-рә ишләрин апарылмасы заманы шакирдләрин психолоғжи хүсу-сијјәтләри дә данм нәзәрә алынма-лыдыр. Белә конструксиялар үз-риндә апарылан тә'лим ишләри һансы шәрдә ишләрин нәтигини

инкишафы үчүн нәзәрдә тутулма-лыдыр? Онларын әгли инкишафына нә дәрәчәдә тә'сир көстәрир? Бу ки ми суаллар иш просесиндә һәми-шә мұәллими дүшүндүрмәлидир.

Синтактик синонимика үзрә иш-ләр шакирдләрин үмуми әгли ин-кишафына тә'сир етдији ки ми, он-ларын нитгинин дә сүр'әтлә инки-шаф етмәсинә, рәванлашмасына тә'сир көстәрир; онлары дилин ифа-дә вәснәтләриндән бачарығла исти-фадә етмәјә тәһрик едир.

Синтактик синоним чәркәләр дә лексик синонимләр ки ми, формача охшар, мә'нача јахын олан кон-струксиялардыр. Буна көрә дә ша-кирдләр белә конструксияларда мә'на инчәликләрини арашдырыб мејдана чыхармаға чәлб олунса-лар, мұәјјән мүддәтдән сонра он-лар өз нитгләриндә һәмин кон-струксиялардан дүзкүн истифадә етмәк вәрдишинә јијәләнәрләр.

Бүтүн бунларын һамысы о заман мүмкүндүр ки, шакирдләр синтак-тик синонимләри синоним олмајан синтактик конструксиялардан фәргләндирә билсинләр.

Синтактик синонимләрин сино-ним олмајан тәркиб вә конструкси-јалардан ашағыдакы үч әләмәтинә көрә фәргләндијини шакирдләрә өјрәтмәк лазымдыр.

1. Бу вә ја башға синтактик кон-струксияны ики тәркиб һиссәјә бөл-мәк оларса, онун башға әләмәтлә-рини ахтармағ вә синтактик сино-ним олдуғуну сүбүт етмәк үчүн ди-кәр дәлилләр тапылмалыдыр. Әкәр һәмин конструксия ики тәр-киб һиссәјә бөлүмүрсә, ону син-тактик синоним адландырмағ ол-маз.

2. Тәркиб һиссәсинә бөлүнмүш конструксиянын тәркибләри ара-сында ејни синтактик мұнасибәт-ләр өз ифадәсини тапмышдырса, һәмин конструксия синтактик синонимдир. Синтактик конструкси-ја ики тәркиб һиссәјә бөлүнә би-лир, анчағ онун тәркиб һиссәләри арасында синтактик мұнасибәтләр өз әксини тапмырса, бу конструк-сия синтактик синоним ола бил-мәз. Бу чүр синтактик конструкси-

сиялар мәзмунча охшар олан кон-струксиялар ки ми баша дүшүлмәли-дир.

3. Әкәр тәркибиндәки сөзләр мұхтәлиф көкләрдән әмәлә кәл-мишсә, јенә дә һәмин конструксија-ларын синонимлијиндән даныш-мағ олмаз. Биринчи вә икинчи әлә-мәтләри олан синтактик конструк-сияларда үчүнчү әләмәт јохду-рса, демәли, о конструксия сино-ним ола билмир. Белә конструкси-јалара паралел конструксиялар ки ми бахмағ лазымдыр.

Беләликлә, ики синтактик кон-струксиянын синоним олмасы үчүн онларын ики тәркиб һиссәјә бөлү-нә билмәси, тәркибләри арасында синтактик мұнасибәтләрин олмасы вә һәр икисиндә әсас сөз көкләри-нин иштиракы вәчибдир. Бунлары алгоритмләшдириб өјрәтмәк даһа фәјдалыдыр.

Синтактик синонимләр үзрә апа-рылан тә'лим ишләринин илк пил-ләси 4-чү синифдә гојулмалыдыр. Әкс тәғдирдә синонимлик анлајы-шынын формалашдырылмасы ла-зыми сәмәрә верә билмәз. Дидак-тиканын сәдәдән мұрәккәбә, асан-дан чәтинә принципнә истинад едәр-рәк мұәллим шакирдләрә әввәлчә чох садә синтактик конструксия-лар (сөз бирләшмәләри вә чүмлә-ләр) үзриндә ишләтмәлидир. Белә садә конструксиялы синоним-ләр үзрә ишә илк нөвбәдә сөз бир-ләшмәләриндән башламағ лазым-дыр. Сөз бирләшмәләринин сино-ним конструксиялар јаратмағ имканынын дәрк етдирилмәси илә әлагәдар апарылан практик ишин мәзмуну тәхминән ашағыдакы ки-ми ола биләр.

Шакирдләрә конкрет сөз бир-ләшмәләри верилир вә тәләб еди-лир ки, һәмин бирләшмәләрә ујғун синоним конструксиялар тәртиб етсинләр; мәсәлән: шакирдләрдән бири, өлкәдән харичдә, бағ мөктә-биндир, пионерләрин тәшәббүсү вә с.

Шакирдләр синоним конструкси-јалар һағгындакы әввәлки билик-ләринә (синтактик синонимләрин тәркибиндә ејни сөз көкләринин,

грамматик үмумилијин олмасы вә гурулушча (фәрглилији) истинад едәрәк вә мүәллимин көмәклији илә һәмнин сөз бирләшмәләриндә ашағыдакы синоним конструкциялары тәртиб едирләр:

Шакирдләрдән бири—бир шакирд, өлкәдән харичдә—өлкәнин харичиндә, бағ мәктәбиндир—мәктәбин бағыдыр, пионерләрин тәшәббүсүдүр—тәшәббүс пионерләриндир.

Даһа сонра шакирдләрдә белә бир ајдын тәсәввүр јаратмағ лазымдыр ки, синтактик синонимләрин дә ики вә даһа артығ конструкциядан ибарәт чәркәләри ола биләр. Бу мөгсәдлә ашағыдакы нүмунәләрдән мүшаһидә материалы ки ми истифада етмәк олар:

Мә'лум мәсәләдир—мәсәлә мә'лумдур—мәсәлә мә'лум олду...

Буилар габагда кедирләр—Габагда кедән буилардыр—Габагда буилар кедирләр...

Бу, јахшы охујур—Јахшы охујан будур—Будур јахшы охујан...

Лексик синонимләрин чәркәләри һаггында шакирдләр әввәлчәдән мүәјјән тәсәввүрә малик олдуғлары үчүн белә синтактик синоним чәркәләри асанлығла мәнимсәјә билирләр.

Әлбәттә, синтактик синонимләрин тәркибини тәдричән мүрәккәбләшдирмәк, мүрәккәб конструкциялар үзәриндә иш апармағ лазым кәлир. Бу сәпкидә иш апараркән әввәлчә синтактик конструкциялары һазыр шәкилдә вериб, шакирдләрдән тутушдурма јолу илә мүвафиг әгли нәтичәләр чыхармағы тәләб етмәк, сонра синоним конструкцияларын бирини вериб о бирини өзләринә тәртиб етдирмәк лазымдыр. Инкишафын динамикасыны тәшкил едән бу пилләлији синтактик синонимләр үзәриндә ишин бүтүн мәрһәләләриндә нәзәрә алмағ вачибдир.

Мүрәккәб конструкциялы синтактик синонимләрә мисал олан ашағыдакы бир нүмунәјә диггәт јетирәк:

Кәрим деди ки, оңул доғма гардашы Васиф Шәкидә техникумда

охујур—Доғма гардашы Васиф Шәкидә техникумда охујур—Доғма гардашы Васифин Шәкидә техникумда охудуғуну онун доғма гардашы Қарим деди.

Белә синоним чәркәләр тәртиб етмәк јолу илә шакирдләр нитг практикасында мүрәккәб конструкциялы синонимләрдән истифада бачарығларына јијәләнир, сәдә вә мүрәккәб чүмләләрин гурулушуну, үмуми моделләрини даһа јахшы тәсәввүр едирләр.

Синтактик синонимләр үзәриндә иш апараркән фразеолокија илә бағлы мејдана чыхан синонимлик мәсәләсини дә унутмағ олмаз. Чүнки мәктәбдә апарылан мүшаһидәләр кәстәрир ки, шакирдләр фразеоложи бирләшмәләрин номинатив мә'нада ишләнән вариантларыны онларын синоними һесаб етмирләр. Бу да синонимика үзрә апарылан ишләрин биртәрәfli мәнимсәнилмәсинә кәтириб чыхарыр. Буну нәзәрә аларағ мүәллим фразеоложи бирләшмәләрин номинатив мә'нада ишләнән вариантлары һаггында шакирдләрә мә'лумат вермәли вә бу билији мүвафиг чалышмалар васитәсилә мөһкәмләндирмәлидир. Бу мөгсәдлә ашағыдакы характерли нүмунәләрдән дидактик материал ки ми истифада етмәк мүмкүндүр:

Мә'рузәчијә диггәтлә гулаг асдылар—Мә'рузәчини диггәтлә динләдиләр. Гоншумуз Пири барама сарыјан гурда охшамыр—Гоншумуз Пири үмид верән дејил. Һамы бу сәнәдә гол чәкди—Һамы бу сәнәди имзалады вә с.

Көрүндүјү ки ми, фразеоложи бирләшмәләр васитәсилә дүзәлән синтактик синонимләрдә әсас сөз көкләринин һөкмән иштирак етмәси ки ми әләмәт олмур. Дикәр тәрәфдән, белә бирләшмәләрин номинатив гаршылығы бир сыра һалларда лексик синоним олур. Мәсәлән, Барама сарыјан гурда охшамыр—үмидсиздир. Ондан көзүм су ичмир—е'тибарсыздыр; Әли әјридир—оғрулур вә с. ки ми бирләшмәләрин синоним тәривында синтак-

тик дејил,мәһз лексик синонимләрдир.

Мүәллим шакирдләрә изаһ етмәлидир ки, фразеоложи ваһидләр дилимиздә үч формада синоним јарадыр. Биринчи вариантда синоним чәркәнин бири фразеоложи ваһид, дикәри исә лексик синоним олур (јухарыда верилимиш мисаллардакы ки ми). Икинчи һалда синоним чәркәнин бир тәрәфи фразеоложи ваһид олурса, икинчи тәрәфи ади синтактик конструкция олур. Демәли, белә синоним чәркәләрин һәр ики тәрәфи синтактик конструкциядыр. Буну ашағыдакы нүмунәләр үзәриндә мүшаһидә етмәк олар:

Мешәбәји јанындакыларә көз вурду—Мешәбәји јанындакыларә һим ејләди; Зәки вә Нәзакәт тез-тез онларә баш чәкирди—Зәки вә Нәзакәт тез-тез онларын вәзијәтини јохлајырды...

Бә'зән исә синоним чәркәдә һәр

и ки тәрәф фразеоложи ваһидләрә ифада олунур. Мәсәлән, Көзүм ондан су ичмир—Онун ипинин үстүнә одун јығмағ олмаз; Далдан атылан даш топуға дәјәр—Сонракы пешиманчылығ фәјда вермәз; Дөвләт дөвләт үстә ахар—Долу дәннәзә јағар; Узағдан дөјүш адама асан кәләр—Узағдан зурна сәси хош кәләр; Ишләмәјән дишләмәз—Зәһмәтсиз бар јемәк олмаз; Палаза бүрүн, елнән сүрүн—Ел кечдији көрпүдән сән дә кеч вә с.

Беләликлә, узун илләр мәктәбләрдә апардығымыз тәчрүбә вә мүшаһидәләр белә бир фикир сөјләмәјә әсас верир ки, синонимләр үзәриндә ишин тәшкили илә әлағәдар бурада дејиләнләрин нәзәрә алынмасы Азәрбајчан дили тә'лими кејфијәтинин јүксәлдилмәсинә, шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгинин инкишафына әсаслы тә'сир кәстәрә биләр.

Грамматик тә'рифләрин өјрәдилмәсинә даир

Мәммәд ҺӘСӘНОВ

С. М. Киров адына АДУ-нун досенти

Тә'риф грамматик мәфһумун фәргләндиричи әләмәтләри сырасында әсас јер тутур; грамматик мәфһумун мазмунуну ачыр, онун мәнимсәнилмәсини һејли асанлашдырыр. Анлајышлар тә'риф васитәсилә өјрәдилдикдә даһа мөһкәм јадда галыр вә бу заман шүүрлулуғ аминли һејли артыр. Буна көрә дә дил ваһидләринин тәдрисинә тә'рифләрин өјрәдилмәсиндән башланыр, онун әтрафлы изаһы верилур, һәтта әзбәрләнмәси тәләб олунур.

Тә'риф дидактик тәләбләрә әсасән сәдә, јығчам, дәгиг вә анлашығы олмалы, мәфһумун әсас әләмәтләрини әкс етдирмәлидир. Тә'рифин тәркибиндәки ајры-ајры сөз вә ифаделәрин мә'насы шакирд үчүн нә гәдәр анлашығы олса,

тә'риф бир о гәдәр тез вә асан мәнимсәниләр. Дилә аид тә'рифләрә дә бу бахымдан јанашмалы, онлар елми-методик чәһәтдән там әлвәришли олмалыдыр. Исим, сифәт вә әвәзлијин тә'рифинә нәзәр салағ.

Профессор С. Чәфәрәвун јаздығы ки ми, мөвчуд Азәрбајчан дили дәрәликләриндә исмә верилән тә'риф елми вә методик чәһәтдән, әсасән, дүзкүн вә мөгсәдәујғүндур. Белә ки, бу тә'рифдә өз әксини тапан әш јә (ше ј сөзүнүн чәми) мәфһуму кешиш мә'налыдыр; онда бүтүн варлығларын адлары әһәтә олунур (С. Чәфәрәв. Исим тәдрисинин нәзәри әсаслары, Азәртәдрисисәшр, Бақы, 1962, сәһ. 8—11).

Исим, програма мүвафиг оларағ, ибтидан синифләрдән өјрәдилир.

Бурада шакирдләр исем һаггында элементар мә'лумат алып, һәм иң нитг һиссәсини тә'риф илә илк дөфә тапыш олулар. Икинчи синиф үчүн «Ана дили» китабында исем белә тә'риф верилир: «Әшја билдирән, ким вә ја нә суалына чаваб олан сөзләре исем дейлир». Даһа сонра орада гејд олуиуур: Исманлар билдирән исемләр ким? галан исемләр исә нә суалына чаваб олур.

Үчүнчү синифдә исә исем анд мә'лумат икинчи синифдә бу мөвзуда кечиләнләрнн төкрары зәминдә бир гәдәр кенишләндирилир вә бурада мөвчуд тә'риф әсас тутулур.

Бешинчи синифин «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә исә исем тә'рifi белә формалашдырылмышдыр: Әшја билдирән нитг һиссәсинә исем дейлир. Тә'рифдән сонра исемнн суаллары верилир. Дейлир ки, исемләр ким? нә? вә һара? суалларындан биринә чаваб олур.

Икинчи синиф үчүн «Ана дили» вә бешинчи синиф үчүн «Азәрбајчан дили» дәрсликләриндә исем верилән тә'рифләри тутушдурдугда ајдын олур ки, һәр ики тә'рифдә әшја мөфһуму өз әксини тапмышдыр. Буниула белә, һәм иң тә'рифләрдә фәргли әламәтләр дә өзүнү көстәрир. Белә ки, икинчи синифин дәрслијиндә нитг һиссәсинә ифадәси әвәзинә, сөзләр терминнн ишләдилмиш, грамматик суаллар да тә'рифнн тәркибинә дахил едилмишдыр. Бешинчи синифин дәрслијиндә исә исемнн суаллары сырасында һара? суалы да верилмишдыр.

Фикримизчә, үмумтәһсил мәктәбиндә бу вә ја дикәр дил һадисәсинә, о чүмләдән исем тә'риф ваһид формада верилсә, даһа фәјдалы олар. Бу, һәр шејдән әввәл, тә'рифнн асан өјрәнилмәси, дүзкүн мәнимсәнилмәси вә мөһкәм јадда галмасы чәһәтдән әлвериллидир.

Мә'лумдур ки, исем әшјаны јох, әшјаны адыны билдирир. Одур ки, тә'рифдә әшја мөфһумуну ад мөфһуму илә јанашы ишләтмәк даһа дә

гиг олар. Бу да нәзәр алынмалыдыр ки, шәхс адлары билдирән исемләр ким?, әшја адлары билдирән исемләр нә?, јер-мәкан адлары билдирән исемләр һара? суалына чаваб олур. Одур ки, исемнн суаллары сырасында һара? суалынын верилмәси вә тәлим просесиндә ондан јери кәлдикчә истифадә олунамасы чох зәруридир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, узун мүддәтдән бәри исемнн суаллары сырасында һара? суалынын јери, нечә дејәрләр, мөһкәм олмашыдыр. Исемнн һара? суалына чаваб олуб-олмамасы мубаһисә доғурмуш вә бунун нәтичәси оларак һәм иң суал (һара?) дәрсликләре каһ дахил едилмиш, каһ да јох. һалбуки Азәрбајчан дилиндә ад билдирән, еләчә дә адлашан (субстантивләшән) сөзләр суаллара көрә чох дөгиг группашыр: шәхс адлары ким?, әшја адлары нә?, јер-мәкан адлары һара? суалыны тәләб едир.

Азәрбајчан дили тәлиминдә сифәтин тә'рifi дә чидди мубаһисә доғурмушдур.

1950-чи илләрә кими сифәтин тә'рifi әламәт вә кејфијәт билдирән нитг һиссәси кими формалашдырылмыш вә бу әсасда өјрәдилмишдыр.

Көрүндүјү кими, сифәтә верилмиш бу тә'риф чох үмумидир, мүчәррәдир, онда әшја илә бағлылыг әламәти өз әксини тапмыр. Елә буна көрә дә Азәрбајчан дилиндә әламәт билдирән бүтүн сөзләр, һансы нитг һиссәсинә анд олмасындан асылы олмайараг, чох вахт сифәт адландырылмышдыр.

Сифәтлә әлагәдар бу чәтилик тәлимдә өзүнү тамамилә бүрүзә вермиш, мүәллимләрнн, тәдгигатчы методистләрин диггәтинн чәлб етмишдыр. Азәрбајчан дили вә әдәбијәт мүәллимләрннн мүхтәлиф елми-методик јыгынчағларында бу һагда дәфәләрлә сөһбәт кетмиш, методикаја анд арашдырма вә төвсијәләрдә сифәтин тә'рифиннн дөгигләшдирилмиш фикри ирәди сүүлүмүшдир. Бу төклир вә мүәллимләр нә

зәрә алынараг 1950-чи илләрдән е'тибарән дәрсликләрдә сифәтә белә тә'риф верилмишдыр: «Әшјанын әламәт вә кејфијәтинн билдирән нитг һиссәсинә сифәт дейлир».

Сифәтә верилән бу тә'риф дә тәлимдә нечә дејәрләр, өзүнү доғрулда билмәмиш, онун өјрәнилмәсиндә чидди чәтилик мејдана чыхмышдыр. Шакирдләр дилнимиздәки сифәтләри әламәт вә кејфијәт билдирмәси хүсусијәтинә көрә группашдырмағы тәбини оларак бачара билмәмишләр; чүнки тә'рифдә гоша ишләдилән әламәт, кејфијәт терминләри маһијәт е'тибарилә бир-биринә чох јахындыр. Академик В. Виноградовун сөзләри илә десәк, әшјанын кејфијәтинн билдирән сифәтләр ејни заманда әламәт дә билдирир. Бунлар арасында чидди сәдд гојмаг олмаз. В. Виноградовун рус дилиндәки сифәтләр һаггында дејији бу сөзләри ејнилә Азәрбајчан дилиндәки сифәтләре дә анд етмәк олар. Мәсәлән, көзәл (адам), чүрүк (алма), тутгун (һава), горхаг (бахыш) гәбиллиндән олан бир сыра сифәтләр әшјанын һәм харичи әламәтинн, һәм дә «дахили әламәтинн», јә'ни кејфијәтинн билдирир. Әламәт елә кениш мә'налы аңлајышдыр ки, онда төкчә кејфијәт јох, бир сыра башга нишанәләр дә (рәнк, заһирнн көркәм вә форма, һәчм вә мөсәфә, дад, мүәјјән мүнәсибәт вә с.) өз әксини тапыр. Елә буна көрә дә инди Азәрбајчан дилинә анд дәрсликләримиздә сифәтә белә тә'риф верилир: Әшјанын әламәтинн билдирән нитг һиссәсинә сифәт дейлир.

Сифәтин суаллары да, исемнн суаллары кими, бә'зән мубаһисәләре сәбәб ола билр. Доғрудур, бу, тәлим үчүн мүһүм анил дейил, амма грамматик суалларын дүзкүн гојлушу нитг һиссәләриннн асан, даһа әсаслы мәнимсәнилмәси бахымындан чох фәјдалыдыр.

Сифәтләр, мә'лум олдуғу үзрә нечә? нә чүр? һансы? суалларына чаваб олур. Илк бахышда белә нәтичәјә кәлмәк олу

ки, сифәтин суаллары маһијәт е'тибарилә бир-биринә јахындыр, онлар синонимлик тәшкил едир; һәр һансы сифәтә нечә? нә чүр? һансы? суалларындан һәр бириннн вермәк мүмкүндүр. Әслиндә исә белә дейил. Сифәтин суалларындан һәр бириннн өзүнәмәхсус мә'на инчәлији, чаларлығы вар. Мәсәлән, Сәмранын кичик бачысы тохучудур чүмләсиндә кичик сөзү сифәтин суалларынын үчүнә дә чаваб ола билр. Лакин мәсәләјә диггәтлә јанашдыгда ајдын олур ки, бу сифәт (кичик) нечә? нә чүр? суалларындан даһа чох һансы? суалыны тәләб едир. Демәли, әшјанын әламәтләриннн фәргләндирмәкдә, башга чүр десәк, сифәти мүкәмәл өјрәнмәкдә грамматик суаллара чидди әһәмијәт верилмәси дә зәруридир.

Әвәзлик бир сыра өзүнәмәхсус әламәтләринә көрә адла бағлы олан дикәр нитг һиссәләриндән әсаслы шәкилдә фәргләнир. Бу морфоложи категоријаја анд сөзләр конкрет мә'на билдирмир; әшјанын адыны, әламәтинн, мигдар вә сырасыны, бә'зән дә һәрәкәтин јеринн әвәз едән сөзләр кими ишләнир. Әвәзлијин тә'рifi, доғру оларак мәһз бу әламәтләр әсасында формалашдырылмышдыр: «Исем, сифәт, сәј вә ја зәрфин јериндә ишләнән нитг һиссәсинә әвәзлик дейлир». (бах: А. Ахундов, Б. Әһмәдов, Азәрбајчан дили, 5-чи синиф үчүн дәрслик, «Маариф» нәшријаты, Бақы, 1982, сәһ. 108).

Шакирдләр бу тә'риф әсасында исемнн јериндә ишләнән әвәзликләри асанлыгла мәнимсәјир, она анд чохлу мисаллар сөјләмәји бачарырлар. Сифәт, сәј вә зәрф сөзләринн әвәз едән әвәзликләр исә чәтин дәрк едилр, онлара мисаллар кәтирмәк шакирдләр үчүн, нечә дејәрләр, чәтин бир проблемә чеврилир. Бу чәтилик төкчә орта үмумтәһсил мәктәбиндә дейил, али мәктәпләре гәбул имтаһанлары заманы да өзүнү ачыг-ајдын көстәрир. Һәтта филолокија фәкүлтәсинә гәбул

олунмаг үчүн Азербайжан дили вә әдәбијатдан (шифаһи) имтаһан верән абитуријентләр белә, әвәзлијин јалһыз исим јериндә ишләнемәснә анд мисаллар сөјләмәклә кифајәтләнирләр. Бу, һәр шејдән әввәл, ондан ирәли кәлир ки, орта үмумтәһсил мәктәбиндә әвәзлијин тәрифи өјрәдиләркән бу грамматик категоријанын сифәт, сәј вә зәрфин јериндә ишләдилмәси үзәриндән сүкутла кечилир. Дилдә әвәзликләр исимләри даһа чоһ әвәз етдикләри үчүн мәктәбләрин диггәтини аңчаг бу истиғамәтә јөнәлдирләр.

Бүтүн булары нәзәрә алараг, әвәзликләрин тәрифи өјрәдиләркән шакирдләрдә белә бир тәсәввүр јарадылмалыдыр ки, әвәзликләр һансы нитг һиссәсини јериндә ишләнирсә, һәмни нитг һиссәсинә анд әләмәтләри өзүндә тәзаһүр етдирир. Елә бурадан чыхыш едәрәк мәктәбләрә изаһ етмәк лазымдыр ки, әвәзлик чүмләдә һансы нитг һиссәсинә анд сөзү әвәз едирсә, онун суалына да чаваб олур. Бу билик

әвәзликләрин суаллары илә әләгәдар гаршыја чыхан чәтинлијин гаршысыны алмаг үчүн чоһ фајдалыдыр.

Мәлумдур ки, әвәзликләр чүмләдә јалһыз сөзләри әвәз етмәклә мәһдудлашмыр. Бәзән бир чүмләнни, јахуд абзасын јериндә дә ишләнә билир; мәсәлән, Вүгар гочанын голундан тутуб почта апарды. Бу, пионерә хас олан әсл мүсбәт кејфијјәтдир. Бу мисалда икпнчи чүмләдәки бу әвәзлиј биринчи чүмләдәки фикри әвәз етмишдир. Доғрудур, әвәзлијин бу хүсусијјәтини шакирдләр бир гәдәр кеч мәнимсәјирләр. Буна бахмајараг, дилдә өзүнү көстәрән вә нитг инкишафы бахымындан, хүсусән фикрин јығчамлығы, лакониклији чәһәтдән мүһүм әһәмијјәтә малик олан һәмни мәсәләнни үстүндән сүкутла кечмәк олмәз. Әкс тәғдирдә мәктәбләр әвәзлик һаггында там, ајдын тәсәввүрә малик ола билмәзләр.

Мирзә Ибраһимов фолклоризминин

хүсусијјәтләри

Шамхәлил МӘММӘДОВ

Марксизм-ленинизм баниләри халга мадди вә мәнәви сәрвәтләрин јарадычысы кими гижмәт вермиш, онун биләваситә јарадычылығы олан фолклоруна етибарлы мәнбә, гижмәтли сәнәд кими јанашмыш, халг јарадычылығынын, һәгиги хәлги, милли јазылы әдәбијат әсәрләринин тарихи-идраки вә ингилаби-тәблиғи әһәмијјәти барәдә дәјәрли фикирләр сөјләмишләр.

К. Маркс вә Ф. Енкелс фолклордан истифадә етмиш, шифаһи сөз сәнәти поетикасындан бәһрәләнмәни јүксәк гижмәтләндирмиш, јазычылары фолклор ән'әнәләринә јакындлашмаға тағйирмәшләр (Бах: А. Дымшита, К. Маркс вә Ф. Енкелс

и неметскаја литература. Москва, «Художественнаја литература», 1973, сәһ. 57).

Шифаһи халг әдәбијатынын, үмумијјәтлә, халг јарадычылығынын түкәнмәз јарадычылыг гәйнагы олмасы чәһәти В. И. Ленинни диггәтини чәлб етмиш, елми тәфәккүр нәһәнки Совет һакимијјәтинин илк күнләриндә етдији тарихи нитгләриндән бириндә халг јарадычылығына, онун мәнбә вә гәйнаг кими ролуна јүксәк гижмәт верәрәк демшидир: «Јалһыз халга инанаплар, чанлы халг јарадычылығы буларыннан сүччәләр (курсив мәнимдир.—Ш. М.) гәлбә кәлб һакимијјәти

јәти әлдә сахлајачаглар» (В. И. Ленин. Әсәрләри, 4-чү нәшрдән тәрчүмә, 26-чы чилд, Бақы, Азәрнәшр, 1952, сәһ. 294).

Партијамызын Мәркәзи Комитәси әдәбијат вә инчәсәнәт һаггында гәрар вә көстәришләриндә һәмишә марксизм-ленинизм баниләринин әдәбијат вә инчәсәнәтлә бағлы нәзәри ирсинә әсасланмыш, әдәбијат һаггында гәрар вә көстәришләриндә бәдни јарадычылығын халг һәјәти, мәнәвијјәти илә гырылмаз әләғәси мәсәләсини хүсуси гәјд етмишдир. Совет әдәбијатшүнаслыгында бәдни әсәрин халғын дүнјакөрүшү вә психолокијасыны, әхлағи вә мәнәви эәнкинлијини әкс етдирмәси, јазычынын јарадычылыгды халг әдәбијатындан истифадә етмәси—фолклоризми сәнәткарлығын башлыча мәзијјәтләриндән бири кими гижмәтләндирилир.

Совет әдәбијатынын классик Азәрбайжан әдәбијатындан алдыгы тарихи-әдәби ән'әнәләрдән бири онун фолклордан бәһрәләнмәсидир. Хәлгилијин мәзмунуну тәшкил едән башлыча тәркиб һиссәси олан фолклоризм тарихи—әдәби ән'әнә кими совет әдәбијатында да давам вә инкишаф етдирилмәкдәдир. Совет әдәбијатында тарихи инкишафын бүтүн мәрһәләләриндә мөвзу вә идеја оријиналлығыны, һуманизм вә демократизминин, бәшәрилијини сахлајан фолклордан—аталар сөзү, бајаты, лајла вә охшамалардан, халг маһныларындан усталыгла, сәнәткарлығыла, социализм реализми методунун естетик-бәдни принципләри сәвијјәсиндә истифадә драматуркијада Чәфәр Чаббарлынын, поезијада Сәмәд Вурғунун, бәдни нәсрдә Мейди Нүсәји вә Мирзә Ибраһимов кими көркәмли сәнәткарларын адлары илә бағлыдыр. Бу сәнәткарларын јарадычылығы бир дә она көрә марағлыдыр ки, онлар фолклоризмин Азәрбайжан совет әдәбијатында парлаг нүмунәләрини јаратмагла јанашы, һәм дә Азәрбайжан совет фолклоршүнаслыг елминин јаранмасында бөјүк хидмәт көстәрмиш,

марағлы, әдәби-нәзәри дәјәри илә диггәти чәлб едән мәғаләләр јазмышлар. Бу чәһәтдән халг јазычысы, академик М. Ибраһимовун јарадычылығы сечилир. О, «Ашыг јарадычылығында реализм» адлы санбаллы китабын мүәллифидир. Бурадан ајдын олур ки, Азәрбайжан совет әдәбијаты нүмајәндәләринин фолклоризми өз мәзмуну илә классик ирсин фолклоризминдән фәргләнир. Совет дөврүндә јашајыб јаратмыш вә ја јашајан шаир, јазычы вә ја драматургун фолклоризми ики мүһүм компонентдән ибарәтдир: сәнәткарын шифаһи халг әдәбијатындан истифадә етмәси фактлары вә онун халг јарадычылығы һаггында әдәби-нәзәри, елми-публисист мәғаләләри. Бу күн Азәрбайжан совет әдәбијаты фолклоризминин үчүнчү бир тәрәфи ортаја чыхмышдыр; бу, совет әдәбләринин әсәрләриндән ајры-ајры бејт, мисра, һикмәтли кәләм вә афоризмләрин кениш миграсда јайылмасы, шифаһи нитгдә ишләдилмәси, һикмәтли кәләм вә афоризм топлуларына дахил едилмәси, гәзет вә журнал сәһифәләриндәки мүвафиг кушәләрдә тәблиғ олунмасыдыр.

Мирзә Ибраһимов јарадычылығы бу бахымдан диггәти хүсусилә чәлб едир.

М. Ә. Ибраһимов Азәрбайжан совет әдәбијаты тарихиндә јазычы, драматург, кинодраматург, публисист, шаир, ичтимаи хадим вә нәһәјәт, алим кими хүсуси јер тутур. Олунчу синфин әдәбијат програмында сәнәткарын һәјәт вә јарадычылығынын тәдрисинә 6 саат вахт ајрылмышдыр. Бу вахт әрзиндә мүәллим М. Ибраһимову һәм дә бир әдәбијатшүнас кими шакирдләрә танытмалы, ону ашыг јарадычылығынын, фолклорун бу гәдим вә чоһфунксијалы голунун биличиси кими тәғдим етмәлидир.

Шифаһи халг әдәбијатындан истифадәнин бир нөв стабиллик кәсб етмиш мәзмуну вардыр. Сәнәткарларымыз фолклорун аталар сөзләри вә мәсәлләр, нәсиһәтләр, нағыл вә әфсанәләр, рәвајәт вә ләтифәләр

кими нөвләриндән истифадә етмишләр (1); жазычы, шаир вә драматург фольклорун мотивиндән, образ вә поетикасында енилә истифадә етмишдир (2); әдиб жарядычылыгында фольклор поетикасында анчаг бәһрәләнишидир, һәм дә бу бәһрәләнемә анчаг вә анчаг даһа чох форма бахымындан диггәти чәлб едир (3); шифаһи халг әдәбијатындан истифадә вар, һәм дә бу бәһрәләнемә чохкомпонентли олуб, әдибни сәнәткарлығынын бүтүн тәрәпләриндә һисс едилир (4).

Мирзә Ибраһимов жарядычылыгында һәмни тәрәпләрин дәрду дә мушаһидә олунур. Бу бахымдан Мирзә Ибраһимовун тәкчә ири һәмчли һәсрәлләри вә пјесләри дејил, һекајәләри дә фольклоризминин эәнкиллији илә диггәти чәлб едир. Әдибни сәккизиллик мәктәбдә (V синифдә) өјрәдилән илк әсәри «Пәри хала вә Ленин» һекајәсидир.

Азәрбајҗан Лениннасынын тјимәтли нүмунәси олан бу әсәрдә Азәрбајҗан кәндиндә Април ингилабы әрәфәсиндә синфи мүбаризә, ичтимаи-сијаси вәзијәт гәләмә алынмыш, азадлыг уғрунда мүбаризә тарихиндән јаддагалан епизодлар сәнәткарлығыла үмүмиләшдирилмишидир. һекајәнин садә, јығчам вә образлы дили, биткин композисијасы кими, фольклоризми дә диггәти чәлб едир. «Дабанлары јаман гызыб», «ач тојуг јатар јухусунда дары көрәр», «јујулмамыш чөмчә кими аралыга дүртүлмә», «дәрјада кәмиләри батыб», «аллаһ ағзындан ешитсин», «ја ләлә шәләни, ја шәлә ләләни» кими идеоматик ифадәләр, аталар сөзү вә мәсәлләр, алгыш вә бајаты бу әсәрин фольклоризминни тәшкил едир. һекајәнин сүжети илә бағлы Зәманә гары әфсанәси, гәзә ингилаб комитәси сәдринин дилиндән верилмиш рәвајәт бу фольклоризмин башлыча мотивидир.

Бу бахымдан әдибни VI синифдә өјрәнилән «Азад» һекајәси дә мараг доғурур. Бурада фольклоризмин башлыча мәзмуну идеоматик ифадәләр вә аталар сөзләриндән ибарәтдир.

М. Ибраһимов фольклоризми бүтүн эәнкиллији вә чохкомпонентлији илә «Бөјүк дајаг» романында өз әксини тапмышдыр.

«Бөјүк дајаг» романы Азәрбајҗан совет һәсринин гјимәтли нүмунәләриндән олуб, совет кәндинин инкишафы, социализм гуручулуғунун кениш перспективләри, совет адамынын идеја-сијаси мәтинлији, әмәксевәрлији, торпаға бағлылығы һаггында охучуда ајдын тәсәввүр јарадан, бәдни лөһһәләрдә сөһбәт ачан гјимәтли әсәрдир.

Романын дили садәлији, чанлылығы вә образлылығы илә диггәти чәлб едир. Бу образлыгыда јығчамлыг вә чанлылыг фраземләрин, халг әдәбијатындан алынмыш аталар сөзләри вә мәсәлләрин тәсири шәксиздир. Әсәрдә жазычынын фольклоризминин башлыча мәзмуну аталар сөзләри вә мәсәлләр, алгыш вә гарғышлар, бир нечә рәвајәт, әфсанә вә нағыл мотиви, фразеоложи билләшмәләр тәшкил едир: «Сәбр илә һалва олар, еј гора сәндән», «Кечи чан һајында, гәсаб пиј һајында», «Әләкчинин гыл верәни», «Јујулмамыш чөмчә», «Сәнин чиләвуну чөкмәк мәнә борч олсун», «Он ики имама јалварынча бир аллаһа јалвар», «Бычак вурсан ганы чыхмазды», «Көз көрдүјүнә алышар», «Гыз ушағы сүртүлмүш ашыг кими алчы дурмаз», «Ағыр отурур, батман кәләр», «Ачыгы башда ағыл олмаз», «Ипини гырмыш дана», «Адыны чөк, гулағыны бур», «Евдә бишмәјиб, гоншудан кәлмәјиб», «Күрдүн нәји олса, оғурлуғу олмаз», «Пендири дәри сахлар, арвады әри», «Армудун јахшысыны мешәдә чаггал јәјәр», «Варын верән утанмаз», «Сүднән кәлән сүмүклә чыхар», «Мал јијәсинә чөкмәсә һарамдыр»...

Аз бир гисми әһәтә олунмуш бу нүмунәләр халг жазычысынын фольклоризми һаггында мүәјјән фактик тәсәввүр јарадыр. Марағлы вә характерик чәһәт булур ки, Мирзә Ибраһимов ма'лум ән'әнәни горујур; һәр бир образына тәбәғи, ма'нәвијатына ујғун шәкилдә аталар

сөзү, мәсәл ишләдир. Јери кәлдикдә чох бөјүк дәгигликлә, жарядычылыгыла фольклор нүмунәләриндә дүзәлиш—дәјишдирмә апарыр: «Өзүнә хәлбир чала билмир, башгасына әләк әләјир», «Гарабағын гуру бәјләри» вә с.

Мирзә Ибраһимовун «Бөјүк дајаг» романындакы фольклоризмин бир тәрәфини бајатылар, әсәрдә бәзән гыса мәзмуну верилән, јахуд өтәри тохунулан нағыл, әфсанә, дастан епизодлары тәшкил едир. Ширзадын дилиндән верилмиш бајатылар өз идеја-мәзмуну, бәдн-естетик дәјәри илә диггәти чәлб едир. Бу бајатыларда севән бир гәлбин инам долу һәсрәт вә нискили, истәк вә амалы чох експрессив вә ачыг шәкилдә бәјән едилр:

Араз башдан лил кәлир,
Дәстә-дәстә күл кәлир.
Нејләрәм белә јары
Ајда, илдә бир кәлир.

Күн кетди јатан јерә,
Ај кетди батан јерә.
Синәмә нишан гојдум
Јар охун атан јерә.

Романда Пәршан Мајаја суговушан һаггында мүхтәлиф варианты олан бир әфсанә данышыр: Күр оғландыр, Араз гыз вә онлар чаја дөнүб бир-биринә говушмаг үчүн дағлары, дүзләри кечи кәлирләр. Әслиндә бу әфсанәдир вә заһирән буна нағыл дејилмәси етираз доғурур. Лакин халг әдәбијатына јахындан бәләд олан һәр кәс бурада башга бир чәһәти мушаһидә едә биләр: Мирзә мүәллим халг әдәбијатына бир тәдгигатчы кими дејил, һәм дә бир топлајычы кими бәләддир. Ел арасында әфсанә, рәвајәт вә нағыллар елә чох вахт «нағыл» адландырылыр. Доғрудур, бунлар форма вә мәзмун, поетика етибарилә ајдынча сечилр, лакин бунлар нағылчылар, синәдәфтерләр тәрәфиндән елә о чүр дә адландырылыр. Бу чүр бәдн детал дәгиглији анчаг халг әдәбијатына дәриндән бәләд олан сәнәткар тәрәфиндән көзләнилә биләр.

Халг жазычысынын әсәрдә мүрачнәт етдији шифаһи халг әдәбијаты нүмунәләриндән бири алгыш вә гарғышлардыр. Шифаһи сөз сәнәтимизин афористик жанрлары арасында хусуси јер тутан алгыш вә гарғышлар образын ма'нәви аләми, психолокијасы, тәбәғи һаггында информасија верир, гаршыдакына мүнәсибәтин бир нөв ифадәси кими диггәти чәлб едир: «Сәни көрүм хошбәхт оласан», «Бир јердә гарыјыб-гочаласыныз», «Јаланчынын дилинә чибан чыхсын» вә с.

Шифаһи халг әдәбијатынын топланылмамыш, анчаг епизодик шәкилдә тәдгигә чәлб едилмиш нөвләри арасында сынамаһалар мүәјјән јер тутур. Әсрләр боју мушаһидәдән сонра үмүмиләшдирилән, нәтичә вә сәбәпләри садәлөһһ материализм бахымындан арашдырылан сынамаһалара халг жазычысы мүстәгим ма'нәдә јанашмышдыр. Бу чәһәтин өзү Мирзә Ибраһимовун халг жарядычылығына марксист-ленинчи әдәбијатшүнаслыг бахымындан объектив мүнәсибәтинин һәлә тохунулмамыш, ачылмамыш чәһәтләриндән сонра верир. Әдиб халг сынамаһаларынын күндәлик мушаһидәдән доған вә әсәсызлығына шүбһә аз олан нүмунәләрини алыр, буну әсаһландырыр, тәсвир етдији әдәби фактларла тәсдигләјир. Рүстәм киши илә илк танышылыгыда баш вермиш гангарадан һадисәләрин сәбәби—көкү бу чүр ма'наһандырылыр:

«Бу күн сәһәрдән Рүстәм кишини иши дүз кәтирмирди, санки јолунун үстүндән гара пишик адламыш, ја да габағына довшан чыхмышды».

Һәгиги хәлги сәнәткар үчүн ваичи вә мәбул сајылан хусусијәтләрдән бири онун һикмәтли кәламлары, афоризмләри, башга сөзлә десәк, халг актив бәдн фондуна вердији зәрб-мәсәлләри, аталар сөзләри кими ишләнән фикрләридир. Бу тәләб бахымындан да Мирзә Ибраһимов жарядычылығы диггәти чәлб едир. Тәкчә «Бөјүк дајаг»

романынын илк сәһифәләринин бу чәһәтдән арашдырылмасы марагы бәдин фактлар верир: «Хасиј-јәт дон дејил ки, тәзәсини тикдирәсән». «Дост үрәји дост овчунда». «Адам нә гәдәр кичиклик еләсә, о гәдәр бөјүјәр». «Мәһәббәти дагдан ашағы ахан чај кимидир». «Кимин ки, јахшы досту вар, о хош-бәхтдир». «Ешг габагында јола кәлмәјән тәрс јохдур». «Инсан торпағын шөһрәтини артырар». «Ачы су бир алаг да битирмәз». «Ачизлик адамын биринчи дүшмәнидир». «Ачкөзлүк адамын бәдбәхтлијидир». «Јал ашағы отлајандан бир адам хејир көрмәјиб». «Тәмиз вә пак мәһәббәтлә исинән гадын јатағы мүгәддәсдир». «Севкисиз сәдәгәт јохдур» вә с.

Мирзә Ибраһимов јарадычылығындан бәһс едәркән бу фактлар онун фолклоризминин башлыча тәрәфләриндән бири тәк нәзәрә алынмалы, шакирдләрә мәлуMAT верилмәли, халг јазычысынын әсәрләринин бәдин кејфијәтләриндән бири кими гәбул едилмәлидир.

Көркәмли әдиб, танымыш әдәбијатшунас вә дунја шөһрәтли ичтимаи хадимин фолклоризминин специфик бир чәһәтини онун шифаһи халг әдәбијаты, халг мусигиси, хүсусән халг јарадычылығы һагында фикирләри әксини тапмыш мәгаләләри, хүсусән «Ашыг јарадычылығында реализм» китабы тәшкил едир. Китабда Гурбани, Аббас Туфарганлы, Хәстә Гасым, хүсусән Ашыг Әләскәр кими көркәмли ашыгларын ирсинин бәдин-естетик дәјәри илк дәфә реализм методунун критеријалары әсасында тәһлил олунамыш, ашыг јарадычылығынын әдәбијат вә мәдәнијәт тарихиниздә ролу ајдын көстәрилмишдир.

Пролетар әдиби М. Горки бөјүк јазычыларын јарадычылығыны «бүтөв дунја» кими гүмәтләндирди.

Шакирдләри бу дунјаја апармаг үчүн әввәлчә онлара шәхсијјәтин һәјаты, јазычынын јарадычылыг ахтарышлары һагында данышмаг лазымдыр. Бу, сәнәткарнын фәрди јарадычылыг јолуну јахшы баша дүшмәјә көмәк едир. Белә ки, шәхсијјәтин һәјатынын онун јарадычылығы илә сых әлағәси вар вә шакирдләр тәрәфиндән һәммин әлағәнин тапылмасы вә өјрәнилмәси әдәбијат тәлиминин фәаллашдырылмасы демәкдир.

Азәрбајчанын халг јазычысы, Сосиалист Әмәји Гәһрәманы, академик Мирзә Ибраһимовун јарадычылығы бу мәнәда «бүтөв дунја»дыр. Онун һәјаты—әмәклә, Совет һакимијјәтинин мөһкәмләндирилмәси, халга бағыл әдәбијат вә ичәсәнәтин јараныб инкишаф етмәси намини сәрф олуна јазычы—дөвләт хадими әмәји илә сәчијјәләнән биографијасы јарадычылығы илә сых бағлыдыр. Бу мәнәда Мирзә Ибраһимовун һәјат вә јарадычылығынын орта мәктәбдә тәдриси заманы ону шакирдләрә бир јазычы, драматург, публицист, кинодраматург, ичтимаи хадим кимн өјрәтмәк «бүтөв дунја» фикри бәхымындан натамам оларды. Мирзә Ибраһимовун әсәрләриндәки реализмин, халгилијин, бөшәрилијин, јүксәк мәнәви-әхлақи кејфијәтләрин көкү һардаса онун әдәби-тәнгиди көрүшләри илә сых бағлыдыр. Онун әдәби-естетик | көрүшләри, мувафиг тезисләр, мүддәалар бәдин әсәрләриндә образлы тәһлилини—әксини тапмышдыр. Одур ки, әдибин һәјат вә јарадычылығынын тәдриси заманы онун әдәби шөһрәтинин тәмин едән мәсәләләрин өјрәнилмәсинә, о чүмләдән М. Ибраһимов фолклоризминин мәнимсәдилмәсинә диггәт јетирилмәли, онун сәнәт уғурлары сәнәт һагында фикирләри илә әлағәдә чатдырылмалыдыр.

Шакирдләрин аилә һәјатына һазырланмасында әдәбијат курсунун имканларындан истифадә тәчрүбәсиндән

Акиф АББАСОВ
Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Көркәмли совет педагогу Н. К. Крупскаја «Әдәбијат тәдриси һагында» мәгаләсиндә јазырды: «Бөјүмәкдә олан нәслә тәсир етмәк үчүн әдәбијат чох гүдрәтли васитәдир. Әдәбијат кәч нәслә һәјаты, адамлары анламагда, баша дүшмәкдә, адамларын нә илә јашадыгларыны, нә илә нәфәс алдыгларыны өјрәймәкдә көмәк едә биләр, адамлары танымагда, онлары һәјәчанландыран шәјләрин нәдән ибарәт олдуғуну баша дүшмәкдә көмәк едә биләр.

Әдәбијат инсанын әхлагына, рәфтарына, онун дунјакөрүшүнә тәсир едир» (Н. К. Крупскаја. Сечилмиш педагожи әсәрләри, Бақы, Маариф, 1966, сәһ. 268).

Бөјүк педагогун сөзләриндә дәррин һәгигәт вар. VIII—X синиф шакирдләринин мәнәви тәрбијәсиндә әдәбијат курсунун имканлары кеһишдир. Бәдин образларын, характерләрин, ајры-ајры вәзијәтләрин тәһлили шакирдләрин кәләчәк аилә һәјатына вә ушагларын тәрбијәси ишинә һазырланмасында, вәлидәјнә һөрмәт вә мәһәббәтин ашыланмасында, кәләчәк әрин (арвадын) идеала инам һиссини формалашдырмагда, мәһәббәт, никаһ, аилә мүнәсибәтләри барәсиндә биликләринин дәринләшмәсиндә әвәсиз рола маликдир.

Бу имканлары, һәр шәјдән әввәл, VIII синифдә «Китаби-Дәдә Горғуд» дастаны үзрә «Газан ханын евинин јағмаланмасы» боју, Н. Кәчәвинин «Хосров вә Ширин», М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун», А. С. Пушкинин «Јевкени Онекин» поемалары, IX синифдә М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара» комедијасы, Н. Б. Вәзирвун «Мүсибәти-Фәх-

рәддин» фәчиәси, Ч. Мәмәдгулузадәнин «Данабаш кәндинин әһвалатлары», «Өлүләр», Н. Нәримановун «Баһадыр вә Соһа», X синифдә Ч. Чаббарлынын «Алмаз», С. Рүстәмин «Ана вә почталјон» әсәрләриндә, С. Вурғунун «Вагиф» драмында, С. Рәһимовун «Мейман» повестиндә, М. Хүсәјин «Абшерон», М. Ибраһимовун «Бөјүк дајаг» романларында көрмәк олар.

Шакирдләр «Газан ханын евинин јағмаланмасы» бојунда Бурла хатынын, «Ана вә почталјон»да ананын јүксәк мәнәви аләми, өвләдә үлви аналыг мәһәббәти илә таныш олу, Лејлинин («Лејли вә Мәчнун»), Зейнәбин («Данабаш кәндинин әһвалатлары»), Назлынын («Өлүләр») вә б. тимсалында Азәрбајчан гадынларынын совет һакимијјәтиндән әввәлки дөврләрдә ағыр, һүгүсуз, кәлә вәзијәтинин, мүһитин, ичтимаи гурулушун азад севкијә, гаршылығы вә саф мәһәббәт, гадын азадлығына нечә бир манеә олдуғуну конкрет олараг көрүр, Татјананын («Јевкени Онекин») характериндәки сәдәлији, онун мәнәви аләминин әһкинлијини дујур, Алмаз кими азәрбајчанлы гызынын азадлығы, јенилик уғрунда мүбаризәси илә таныш олулар.

VIII—IX синифләрин әдәбијат курсунда «Совет әдәбијаты үзрә сөһбәтләр» башлығы алтында әләвә саатлар ајрылмышдыр. Һәммин саатларда адлары чәкилән И. Әфәндијевин «Дағлар архасында үч дост», «Сән һәмишә мәннимләсән», Б. Ваһабзадәнин «Јағышдан сонра», Н. Хәзринин «Сән јанмасан» вә «Әкс сәдә», И. Гасымовун «Нағыл башланды» әсәрләри барәдә даны-

шыларкән аилә-мәһәббәт, мәһәббәт мәсәләләриннә, гызла оғлан, аилә үзвләри арасындакы мүнәсибәтләрин тәһлилинә өн плана чәкмәк олар.

Биз республикамызын бир чох әдәбијјат мұәллимләриннә дәрсләриндә иштирак етмишик. Мәгсәдимиз әјры-әјры мөвзуларын тәдрис просесиндә мәһәббәт, аилә, никаһ, аилә мүнәсибәтләри, идеала сәдагәт, әр-арвад арасындакы гаршылыгы һәрмәт, сәмимијјәт, бир-бирини баша дүшмәк бачарығынын шакирдләрә ичә ашыланмасыны ашкара чыхармаг олмушдур. Јери кәлдикчә иш тәчрүбәсиндән конкрет нүмунәләр кәтиририк.

Гусар рајонундакы Мучуг кәнд мәктәбиннә мұәллими Вәлихан Сәфиханов дејир: «Шакирдләри аилә һәјәтына һазырламаг үзрә фәалијјәтимдә тәлимнә тәрбијјәдичи имканларыннан истифадә етмәјә чалышырам. Мәсәлән, Н. Кәңчәвиннә јарадычылығыны кечәркән изаһ едирәм ки, һуманист шаир јени аилә гуран кәңчәләрнә ики мұһүм тәләби рәһбәр тутмаларыны ләзым билирди. Әввәлән, кәңчәләр бир-бирләрини үрәкдән севмәли, икинчиси, евләнәркән кәбин әсасында издивачы рәсмиләшдирмәлидирләр.

«Хосров вә Ширин» поемасында Хосровун Мәрјамла евләнмәси вә бу издивачын ачы нәтичәси дә, «Лејли вә Мәчнун» поемасында Лејлинин зорла Ибн-Сәлама әрә верилмәси вә аиләннә тезликлә дағылмасы да аилә гуруларкән биринчи шәртә (гаршылыгы мәһәббәтә) әмәл олунмасы илә әлагәдардыр. Лакин бә'зән аилә гуруларкән кәңчәләрнә бир-бирини үрәкдән севмәси дә кифәјәт олмур. Әкәр белә олмасады, Фәрһад Ширинлә, Мәчнун Лејли илә мөһкәм аилә гулардылар. Бу сәадәт һәмнә кәңчәләрә нәсиб олмамышдыр. Чүнки гадыннә бүтүн инсани һүгүглардан мәһрум олдуғу, онун чансыз әшјә кими алыныб-сатылдығы бир дәрәдә азад мәһәббәт үзәриндә аилә гурмаг мұһүм дејилди.

Низамијә көрә, азад севки, гаршылыгы мәһәббәт аиләннә јарадылмасы үчүн башлағгычдыр. Бундан сонра кәңчәләр кәбинкәсмә мәрәсимини һәјәтә кечирмәли вә јалныз бундан сонра аилә гурмалыдырлар. Кәбинсиз аилә јаратмаг дүзкүн дејилдир. Чүнки белә аиләдә кәләчәк ушағларын тәрбијјәси позулур, әр-арвадын аиләгә мәсулијјәт һисси азалыр.

«Хосров вә Ширин» поемасында Ширин Хосрову севир, өз тахт-тачыны бу севкијә гурбан вериб өлкәсиннә тәрк едир. Лакин Иранда Хосрову кәбинсиз гәбул етмир:

Анда олсун фитрәтә гита верәнә
Әглә чан, чанаса сафа верәнә
Ки, шаһ олсан белә кәбинсиз
јенә

Јетишә билмәзсән истәкләринә.

«Лејли вә Мәчнун» поемасында да Лејли Мәчнуну өз варлығы гәдәр севдији үчүн дүшүнмәк оларды ки, фурсәт дүшән кими өзүнү Мәчнунун ағушуна аҗаҗағдыр. Лакин әриндән үз дөндәрән Лејли јолда Мәчнуну раст кәлдикдә онунла узағда дајаныб сөһбәт едир, она јахынлашмыр. Чүнки Лејлинин гадынлыг ләјәғәтини горумаг һисси буна јол вермир.

Әли Бајрамлы шәһәр 16 нөмрәли мәктәбин мұәллими Асиф Һүсејнов М. Ф. Ахундовун јарадычылығыны тәдрис едәркән әдибнә аилә, аилә мүнәсибәтләри, севәнләрин давраһныш мәдәнијјәти, бир-бириннә һалына јанмаг вә бир чинсин өзүнү дикәр чинсә һәср етмәк бачарығы, гадыннә характериннә мәһәббәт вә аилә мүнәсибәтләриндә мұәјјән мәһәббәт әсас олдуғу һағгында идејалары шакирдләрин нәзәринә хүсуси олараг чатдырар.

Көркәмли совет педагогу Н. К. Крупскаја демишдир: «Әдәбијјат курсунун вәзифәләриндән бири тәнгид етмәји өјрәтмәкдән ибарәтдир. Мәһз буна көрә дә әдәбијјат курсунда бәднә әдәбијјатын тәһлили көркәмли јер тутмалыдыр» (Н. К. Крупскаја. Сечилмиш педагожи әсәрләри. Бақы. Маариф, 1966 сәһ., 273).

Асиф мұәллим өзүнүн практик фәалијјәтиндә бу мұддәаны әсас тутур. О, көстәрир ки, һәмнә дөврдә гыз әрә вериләркән онун рәји нәзәрә алынырды, ону арвадлы кишијә белә верирдиләр. Бу вахт адәтән валидеји, јахуд аиләдә нүфузу бөјүк олан аиләннә јахын адамы гызы һәмнә шәхсә верәркән өз мәнәфејини, һәмнә шәхсин вар-дөвләтиннә әсас көтүрүрдү.

Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәдннә әһвалатлары» әсәриндә азәрбајҗанлы гадынлары көлә һалына салан, онлары мәнәви һүгүгсузлуға мәһкүм едән ичтимаи-сијәси гурулуш вә шәриәт гаунлары тәнгид едилди. Јардымлы рајонундакы Һамаркәнд мәктәбиннә мұәллими Рәсул Абдулов һәмнә әсәрнә тәдрис просесиндә марағлы иш методларыннан истифадә едир. Мұәллим, һәр шәјдән әввәл, шакирдләрин әсәрдә тәсвир олуған һәдизләрә мүнәсибәтини ашкара чыхармаг үчүн фронтал сорғудан истифадә едир:

М.—Әсәрдәки һансы һаллар совет гаунлары илә јолверилмәздир. (Худәјәрбәјин арвады ола-ола Зейнәби өзүнә сиғә етдирмәси. Азәрбајҗан ССР Чинајәт Мәәлләсиннә 130-чу маддәсиндә дејилди: «Икнарвадлыгы вә ја чохарвадлыгы... үч иләдәк мұддәтә азадлыгдан мәһрум етмә вә ја бир иләдәк мұддәтә ислаһ ишләри илә чәзаландырылыр» (Азәрбајҗан ССР Чинајәт Мәәлләси. Бақы, Азәрнәшр, 1976, сәһ., 71)

Шакирд:—Газы рүшвәт алараг Зейнәбин рәсми разылығы олмадан онун кәбинни Худәјәрбәјә кәсир. бу заман јаланчы шаһидләрдән истифадә едир. Һазырда, јәни Совет һакимијјәтиннә гәләбәсиндән сонра никаһын килсә вә јахуд мәсчид тәрәфиндән гејд едилмәсиннә һеч бир һүгүги әсасы јохдур. Белә никаһ етибарлы вә рәсми һесаб олунмур. Икинчиси, гадыннә әрә кетмәјә мәчбур етмә вә ја онун әрә кетмәсинә мәнәолма совет гаунлары илә ики иләдәк мұддәтә азадлыгдан мәһрум етмә вә ја бир иләдәк мұддәтә ислаһ ишләри вә ја ичтимаи

мәзәммәтлә чәзаландырылыр (Јенә орада, сәһ. 70, маддә 128).

М.—Әсәрдә тәсвир едилән һәдизләрдән һансы һазырда әхлағ, коммунист әхлағы нормаларына зиддир? (Худәјәрбәј Зейнәбин әри Гејдәрлә вахты илә достлуғ едирди. Гејдәр өлән кими исә дәрһал Зейнәбә елчи көндәрди).

М.—Зейнәби алмагда Худәјәрбәјин фикри нә иди? (Әриндән Зейнәбә бир аз вар-дөвләт галмышды. Худәјәрбәјин фикри һәмнә вар-дөвләти әлә кечирмәк иди).

Беләликлә, шакирдләр совет гаунларыннә, совет әхлағ нормаларыннә ССРИ вәтәндашлары үчүн аилә-никаһ, мәһәббәт мәсәләләриндә ичә көзәл имканлар ачыдығыны көрүр, совет гаунларыннә һуманист характериннә тәғдири едир, ејни заманда коммунист әхлағы нормаларына әмәл етмәк зәрурәти һисс едирләр.

Республикамызын габағчыл мұәллимләри М. Һүсејнин «Абшерон» романыны кечәркән шакирдләрин диггәтини әр-арвад арасындакы гаршылыгы мәһәббәт, һәрмәт вә сәмимијјәтә, мәһәббәтин үлвилји-нә јөнәлдирләр.

Бақынын Гарадағ рајонундакы 228 нөмрәли мәктәбин мұәллими Ибиш Гәһрәманов Гүдрәт вә Лалә арасындакы мүнәсибәтләри өн планда чәкир. Әр дә, арвад да трест мүдиридирләр. Онлар бир-бирини севәрәк аилә гурмушлар. Бир гызлары да вар. Бөјүк Вәтән мұһарибәсиндән сонрақы илк илләрдә нефт сәнәјесиндә кәркин иш кедир. Гүдрәтлә Лаләнин трести јарышырлар. Бу јарыш әр-арвадын үмуми сәјини даһа да бирләшдирди. Онлар тез-тез нефт мәдәнләриндә, трестдә кечәләнмәли олурлар. Бири евдә оlanda, о бири иш башында, фәһләләрнә јанында олур. Лакин бунларын һеч бири әр-арвадын гаршылығы һәрмәтинә, етибарына вә мәс'улијјәтинә хәләл кәтирмир. Гүдрәтин нөгтеји-нәзәринә көрә. «Лалә јалныз вәфалы бир арвад дејил, јахын дост вә көмәкчи иди. Онлар көрүшмәјә имкан тапмадылары заман бир-бириннә јохлуғуну

чоҳ тез ҳисс едирдилар» (М. Ҳусеји. Сечилмиш асарлари. 3-чү чилд. Баки, Азәрнәшр, 1955, сәһ., 51).

Сабирабад рајонундаки Шых-салаһли кәнд орта мәктәбинин мүәллимнә Нәсән Чаббаров һәмнин әсәри тәдрис едәркән уста Рамазанин илләсинин үзәриндә дајанир. Кәстәрир ки, уста Рамазанла Ниса нечә ајм, или биркә јола салмышлар, Меһрибан, гајгыкеш, сәмини бир әр-арвад кими доланмышлар. Онлар Бөјүк Вәтән мүһарибәсинин ағыр күнләринин дә чијиләриндә дашымышлар. Артыг мүһарибә чоҳдан гуртармышдыр. Чәбһәјә јола салдығлары оғуллары исә кери гајытмамышлар. Уста Рамазан иә гәдәр кәдәр ичәрисиндә олса да, ишдән мөһкәм јапышмышдыр, аиләдә јерли-јерсиз ганыгаралыг салмыр.

Әсәрдә диқәр бир аиләнин үзләри илә таныш олуруг. Уста Рамазанин оғланларындын бири—Паша чәбһәдән гајыдыр. Лакин о, бир голуни итирмишдыр. О, бөјүк итизарлығла арвады Наиләнин тәк голла ону нечә гаршылајачағыны көзләјир.

«Уста Рамазан оғлундан: «Кәлини көрүбән, јохса елә бирбаш бураја кәлдин?»— дејә сорушур.

«Јох, һәлә көрмәмишәм», ата...

Бәлкә, о, мәни бирголлу көрүб үз дөндәрәчәк».

Ниса гары: «Елә демә, ағын үрәјимә. Һалал сүд әмиб... Јазығын көзү јолдадыр».

...Наилә: «Паша, мән сәни өз сениндә көзләјирдим».

Паша: «Мән буна һәмнинә архамин идим».

Шакирдләр Бөјүк Вәтән мүһарибәсин илләриндә өз әрләринин, ишанлыларын, гардашларын, аталарын чәбһәјә јола салаг гадыларын, кәлииләрин, гызларын һүнәрләриндән сөз ачырлар. Кәстәрирләр ки, әрини чәбһәдә итирмиш нечә-нечә гадын өзүнүн илк севкисинә, әһдинә садиг галараг әрә кетмәмиш, һәјатыны әринин јадиқарыны—оғлуну, гызыны бојабаша чатдырмаға һәср етмишдыр.

Көрүндүјү кими, мөһәббәт, никаһ, аилә мунасибәтләри һагғында әдәбијат курсунун тәдриси илә бағлы мүәјјән тәрбијәви иш апарылмасы, шакирдләр илә һәјатына һазырламаға тәлимни тәрбијәдечи имканларындын истифада едилмәси фајдалыдыр. Шакирдләр истәр-истәмәз аилә хошбәхтлијинин тәмин едәчәк мәсәләләр барәсиндә дүшүнүр, өз фикирләрини сөјләјир, јанлыш тәсәввүрләри мүәллим тәрәфиндән тәсһин олурур.

Азәрбајчан дили дәрсләриндә совет

вәтәнпәрвәрлији тәрбијәси

Бајрамәли АСЛАНОВ

Лерик рајонундаки Анзәлу кәнд сәккизиллик мәктәбин мүәллимни, баш мүәллим, ССРИ маариф әлачысы

Партија вә һөкүмәтимиз кәнчләрин коммунист тәрбијәсин ишинә һәмнә бөјүк гајыг кәстәрирләр. Сов.ИКП МК ијун (1983) иләһумунда дејилмишдыр: «...партија чалышар ки, биздә һисән садәчә бәләгәт биликләрин мүәјјән мәһмүт

сунун ифадәчиси кими дејил, ән әввәл сәснализм чәмијјәтинин вәтән-дашы кими, өз идеја мәгсәдләри, әхлагы вә мәнәфеји, јүксәк әмәк вә давраһын мәдәнијјәти олан фәал коммунист гурумусу кими тәрбијә едилсин»

Коммунист тәрбијәсин иши олдуғча кениш вә чоҳчәһәтлидир. Бунун үчүн шакирдләрдә коммунист дүн-јакөрүшү тәрбијә етмәк, коммунист әхлаги нормаларын онларын күндәлик давраһын нормаларына чевирмәк, физики камилләшмәсинә илал олмаг тәләб олурур. Бу мүгәддәс вәзифәни мүвәфәғијјәтлә јеринә јетирмәк үчүн һәр бир мүәллим, о чүмләдән Азәрбајчан дили мүәллими дә марксизм-ленинизм идејаларына дәриндән јијәләнмәли, партија вә һөкүмәтимизин гәрар вә кәстәришләрини әлдә рәһбәр тутмалыдыр. Бу чәһәти нәзәрә алаң көркәмли педагог Н. К. Крупскаја јазмышдыр: «Коммунист тәрбијәсин јалһыз о заман дүзкүн гурулмуш олар ки, о елми чәһәтдән әсәсләндирылмыш олсун». (Н. К. Крупскаја, Сечилмиш педагожи әсәрләри. «Маариф» нәшријјаты, Баки, 1966, сәһ. 95).

Коммунист әхлагы тәрбијәсинин мүһүм компонентләриндән бири совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәсидир. Вәтәнпәрвәрлик ән үлви, ән пак һиссәрдән биридир. Онун әсасыны кәнчләрин сәсналист Вәтәнинә, совет халғларынин достлуғ вә гардашығына түкәнмәз мөһәббәт вә сәдағәти тәшкил едир.

Бүтүн тарих боју вәтән дәрин мөһәббәт һисси халғһымызы һәмнә гәһрәмәнлығлар кәстәрмәјә, өз Вәтәнини көз бәбәји кими горумаға руһландырмышдыр. Бу һиссә сәснализм гуручулуғу дөврүндә јени маһијјәт кәсб етмишдыр. Сәсналист ингилабынын гәләбәсин бүтүн зәһмәткешләри өз өлкәсинин саһибни етмишдыр. Сәсналист вәтәнпәрвәрлији вәтәнпәрвәрлијин јени типни кими мејдана кәлмишдыр. Сәсналист Вәтәнинә, доғма Коммунист Партијасына һәрарәтли мөһәббәт вә сәсуз сәдағәт бу вәтәнпәрвәрлијин әсәс хүсусијјәтидир.

Шакирдләрдә совет вәтәнпәрвәрлији һиссини тәрбијә етмәк Азәрбајчан дили мүәллимләринин дә мүгәддәс борчудур. Тәәсүф ки, бәзи дил-әдәбијјат мүәллимләри әсәс диггәти програм материалларын

мәнимсәдилмәсинә јөнәлтмәклә мөһдудлашыр, тәрбијә ишинә кифәјәт дәрәчәдә диггәт јетирмирләр. Хүсусән дил дәрсләриндә бу нөгән өзүнү даһа габарыг шәкилдә кәстәрир. Мүәллим јолдашларымла фәрди сөһбәтләримдә, методбирләшмә вә бөлмә ичләсләриндә дәфәләрлә бөлә бир фикрин саһиди олмушам ки, куја Азәрбајчан дили дәрсләриндә башлыча диггәт јалһыз дилә анд ганун-гајдаларын мәнимсәнилмәсинә јөнәлдилмәлидир. Шүбһәсиз ки, јанлыш фикирдир.

Тәчрүбә кәстәрир ки, тәрбијә иши дил тәлиминдә дә диггәт мәркәзиндә сахланылдығда, тәлимлә тәрбијәнин вәһдәтинә риајәт етдикдә шакирдләрә мүвәфиг билик, бачарыг вә вәрдишләрин ашыланмасы даһа еффеқтли олур. Бу фикри рајону-музун габағчыл мүәллимләриндән Лерик гәсәбә орта интернат-мәктәбин мүәллими, баш мүәллим М. Казымов, Лерик рајонундаки Чајруд кәнд орта мәктәбинин мүәллими, методист мүәллим Р. Сәјфуллајев вә башгалары да өз иш тәчрүбәләриндә газандығлары уғурлары илә тәсдиғ едирләр. Мән бу јазымда Азәрбајчан дили дәрсләриндә совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәсин саһәсиндә өз иш тәчрүбәмдән вә әлдә етдијим бәзи нәтичәләр барәсиндә сөһбәт ачмағы гаршыја мәгсәд гојмушам.

Азәрбајчан дилинин тәлим илә әлағәдар совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәсинә һәм сәниф-тәлим просесиндә, һәм дә сәнифдәнкәнар тәдбирләрдә хүсуси диггәт јетирирәм. Әввәлинич илә әлағәдар ашағыдаки имканлардан истифада едирәм: а) мүхтәлиф мөвзулара анд чалышмалар үзәриндә иш просесиндә; б) грамматик тәһлилдән истифада просесиндә; в) ифада вә ишшаларын апарылмасы просесиндә.

1. Мүхтәлиф мөвзулара анд чалышмалар үзәриндә иш просесиндә вәтәнпәрвәрлик тәрбијәсин. Азәрбајчан дили дәрсләриндә мүәллим шакирдләри вәтәнпәрвәрлик

руһунда тәрбијә етмәк үчүн әввәлчәдән һазырлыг иши апармалыдыр. Мухтәлиф мөвзулар аид материалларын изаһи вә мөһкәмләндирилмәси үчүн елә чалышма мәтиләри сечилмәлидир ки, онлар ејни заманда шакирдләрин совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәсинә көмәк көстәрсин. Мөвчуд дәрсликләрдәки чалышмаларын бир гисми бу тәләби өдәјир. Бу чәһәтдән IV синиф дәрслији (Ә. Әфәндизадә, Р. Әсәдов, Азәрбајчан дили, «Маариф» нәшријәти, 1983) хүсуси әһәмијјәтә маллидир.

IV синифдә «Һәмчинс үзвү чүмләр» (§ 16.) мөвзусунун тәдрисиндә шакирдләрә садаланан үзвләрдән сонра веркүл ишарәсинин ишләдилмәси өјрәдиллир. 119-чу чалышмада «Бизим Вәтәнимиз» адлы мәтн хәбәрдарлыглы имла үчүн нәзәрдә тутулмушдур. Һәмнин мәтн мәктәблиләри достлуг, гардашлыг, Вәтәнә сәдағәт руһунда тәрбијә етмәк ишинә әлверишли имкан јарадыр. Шакирдләр өјрәниләр ки, Вәтәнимиз учсуз-бучагсыздыр; бурада јашајан руслар, белоруслар, украиналылар, күрчүләр, ермәниләр, өзбәкләр вә башга халглар ваһид гардашлыг аиләсиндә бирләшмишләр. Совет адамлары доғма Вәтәнимизин көзәлләшмәси, чичәкләнмәси, даһа да варланмасы наминә әл-әлә вериб харигәләр јарадырлар.

IV синиф дәрслијиндәки 288-чи чалышмада тәк вә чәм исимләри (тәкмилләшдирилмиш програма әсасән һәмнин мөвзу V синифдә өјрәдиллир) сечмәк тәләб олунур. Чалышмада верилмиш кичик мәтн Талыш мешәләринә аиддир. Шакирдләр мәтндән тәк вә чәм исимләри сечиб јаздыгдан сонра онларә мешәләримиздә битән мөшһур ағач нөвләринин адларыны гејд етмәји тапшырырам. Сонра һәмнин исимләрә мұвафиг чәм шәкилчәләрини әләвә етдириләрәм.

А. С. Макаренко көстәрир ки, әкәр ушаг өз јахын адамларыны — тасәти, анасыны сәммисе, одаи вә вәтәнини сәвәчәһини көзләмәк

чәтиндир. Вәтәнә мөһәббәт һиссин тәрбијәси дә доғма кәнддән, рајондан башланыр; мәктәбли биринчи нөвбәдә, үзәриндә бөјүјүб бөј атдыгы торпагы севмәји өјрәнмәлидир. Тәсәдүфи дејил ки, Сосиалист Әмәји Гәһрәманы, көркәмли совет шаири Рәсул Һәмзәтов «Мәним Дағыстаным» әсәриндә кениш Вәтәнимизә соисуз вә түкәнмөз мөһәббәтинин тәрәһһүмүнү дүңјаја көз ачдыгы Сада аулундан башлајыр.

Чалышма јеринә јетирилдикдән сонра шакирдләрдә доғма торпага вә чанлы тәбиәтә гајгы тәрбијә етмәк вә мөһәббәт ојатмаг мәгсәдилә рајонумуз һаггында онларә мөлу-мат верирәм:

— Лерик рајону өз иглиминә вә чоғрафи мөвгејинә көрә республикамызын ән сәфалы кушәләриндән сајылыр. Рајонумуз узунөмүрлүләр дијары кими нәһики Совет Иттифагында, һәтта бүтүн дүңјада мөшһурдур. 150 илдән чох өмүр сүрмүш Маһмуд Ејвазов, Ширәли Мүслүмов рајонумузун сакинләри олмушлар. Һазырда рајонумузда јашы јүзү өтмүш нечә-нечә гочалар јашајырлар. Журналистләр, һәкимләр тез-тез һәмнин узунөмүрлүләрин гонагы олурлар. Һамы тәсдиг едир ки, узун өмүр сүрмәјин әсә сәбәби рајонумузун тәмиз һавасы, шәфалы булаглары, көзәл мешәләридир. Биз әсрарәһкиз көзәллијә малик бир јердә јашамағымызла фәхр етмәли, онун мешәләрини, чанлы тәбиәтини горумалыгыз.

Азәрбајчан дили дәрсләриндә имкан дахилиндә шакирдләри ССРИ Конститусијасынын ајры-ајры маддәләри үзәриндә чалышдырыр, онларын әсл вәтәнпәрвәрләр, бејналмилләчиләр вә коммунизмин фәал гуручулары кими тәрбијә олунмаларына сәј көстәрирәм. Мәсәлән, VI синифдә «Фе'лин вачиб формасы»ны кечәркән ашағыдакы мәтндә нөстәләрин јеринә бурахылмыш шәкилчәләри артырмагы тәләб едирәм:

1) ССРИ вәтәндән ССРИ Конститусијасына вә совет ганунларына

әмәл ет., сосиалист биркәјашајыш гајдаларына һөрмәт ет., ССРИ-нин вәтәндашы кими јүксәк ады дашыдыр.

2) ССРИ вәтәндашлары тәбиәти гору., онун сәрвәтләрини мұһафизә ет. дирләр.

VII синифдә «Фе'ли бирләшмәләр» мөвзусунун тәдриси заманы ашағыдакы мәтн диктә едиб јаздырыр, үзәриндә мұвафиг орфографик иш апардыгдан сонра мәтндәки мәсдәр тәркибләрини тапыб, алтындан хәтт чәкмәји тәләб едирәм.

1) Сосиалист Вәтәнини мұдафиә етмәк ССРИ-нин һәр бир вәтәндашынын мұгәддәс борчудур.

2) Башга вәтәндашларын милли ләјағәтинә һөрмәт етмәк, чохмилләтли совет дәвләтинин милләтләри вә халглары арасында достлугу мөһкәмләтмәк ССРИ-нин һәр бир вәтәндашынын борчудур.

3) Тарихи абидәләрини вә дикәр мәдәнијјәт сәрвәтләринин горунамасы гајгысына галмаг ССРИ вәтәндашларынын борчу вә вәзифәсидир. (ССРИ Конститусијасындан).

Ишин бу чүр тәшкили Конститусијамызын ајры-ајры маддәләрини шакирдләрин шүурлу мәнимсәмәсинә, онларын гәлбиндә вәтәнпәрвәрлик һиссинин аловланмасына көмәк көстәрир.

VII синифдә «Васитәсиз нитг» мөвзусу өјрәдиләркән шакирдләри ашағыдакы мисаллар үзәриндә ишләдирәм:

1) С. Вурғун јазмышдыр: «Өз чаныны Вәтәнимизин азадлыгы уғрунда гурбан вермиш гәһрәманларымызын түрбәсини зијарәт етмәк, онлардакы мәнәви көзәллијин бәдим абидәсини јаратмаг, онларын шәрәфинә өлмәз дастанлар јаратмаг коммунизм уғрунда мұбаризә демәкдир. 2) Чамбул демшидир: «Вәтән уғрунда өлүм — һәјатын давамдыр». 3) Н. И. Пирогов: «Һәр бир мәктәб өз шакирдләринин сајы илә дејил, онларын шөһрәти илә танылар», — демшидир. 4) В. Гүго

јазмышдыр: «Ән вачиб вәзифә халг үчүн ишләмәкдир».

2) Грамматик тәһлилдән истифадә просесиндә вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси. Өјрәнилмиш материалы шакирдләрин нәзәри чәһәтдән нә дәрәчәдә мәнимсәдикләрини мұјјәнләшдирмәк вә онларын биликләрини даһа да мөһкәмләндирмәк, дәрриләшдирмәк үчүн грамматик тәһлилдән кениш истифадә едирәм. Тәһлил үчүн әввәлчәдән елә дидактик материал — сөз, сөз бирләшмәләри вә чүмләр сечмәјә чалышырам ки, онлар ејни заманда шакирдләрин коммунист тәрбијәсинә көмәк етсин. Мәсәлән, VII синифдә чүмлә үзвләри кечилдикдән сонра, сәдә чүмләннин синтактик тәһлилине аид ашағыдакы типли чүмләрдән истифадә едирәм:

1. Вәтәнин бир гышы гүрбәтин јүз баһарындан јахшыдыр. (Аталар сөзү.) 2. Гүрбәт көрмәјин адам вәтәнин гәдрини билмәз. (Аталар сөзү.) 3. Санәткарын илһам очагы вәтән ешигидир. (С. Вурғун.) 4. Кичик сержант Кантарија вә Јегоров бајрагы Рејхстагын күнбәзинә санчдылар. 5. Үч Шөһрәт орденли Әли Һүсејнов Лерик рајонунун Дастер кәндиндә јашајыр. 6. Азәрбајчан кәнчләри өз елчиләрини БАМ-а јола салдылар. 7. Ленин мұкафаты лауреаты һәм-јерлимиз Ферман Салманов Сибирдә ишләјир. 8. Коммунизм гурмаг, ону јер үзәриндә бәргәрар етмәк кәнчләрин борчудур вә с.

3. Ифадә вә иншаларын апарылмасы просесиндә вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси. Азәрбајчан дилинин тәһлиминдә шакирдләрин рабитәли нитгини инкишаф етдирмәк үзрә ишләрә кениш јер вериллир. Һәтта бу мәгсәд үчүн хүсуси дәрс саатлары ајрылыр. Белә дәрсләр шакирдләри мұстәгил дүшүнмәјә, мұһакимә јүрүтмәјә, адтарычы, јарадычы олмаға сөвг едир.

Шакирдләри совет вәтәнпәрвәрлији руһунда тәрбијә етмәкдә «Кәһ-

димизин табии көзәллији» (IV сипифдә), «Бизим догма Вәтәнимиз» (V сипифдә), «Мән Вәтәни нә үчүн севирәм» (VI сипифдә), «Гәһрәмәнлар унутулмур» (VII сипифдә), «Оңлар Вәтән уғрунда вурушмушлар» (VIII сипифдә) вә с. мөвзулар үзә әпардығым ишәларда әһәмијјәтли рол ойнайр.

Ишә Јазыларын јүксәк мүвәфәғијјәти оңларын әпарылмасы үчүн көрүлән һазырлығ ишләриндән чох асылдыр. «Оңлар Вәтән уғрунда вурушмушлар» мөвзусунда ишә јазы әпармағ үчүн Вәтәнимизин азадлығи уғрунда гәһрәмәнлығлар көстәрмиш чәсурлар һаггында шакирдләрлә кениш сөһбәт әпарырам, оңларә гәзет вә журналлардан мүвәфиг материаллар сечдирирәм. Чалышырам ки, мәктәблиләр һәмни мөвзуда ишә јазмағ үчүн конкрет фактларла таныш олсунлар; кифәјәт гәдәр материал топласынлар вә системә салсынлар. Бу ишә шакирдләрин фәалијјәтинә рәһбәрлик етмәклә јанашы, оңлары өзүм дә ашағыдакы характерли фактларла таныш едирәм.

Ј. Ширванын «Булулар дағылыр» романында Ләнкәран зонасында Совет һакимийјәтинин гәләбәси уғрунда әпарылан мүбаризәдән бәһс олунур. Әсәрин әсәс гәһрәмәнларындан бири олан Бала Мәммәд Лерик рајонунун Мистан кәндиндәндир. Бала Мәммәд болшевикләрин јахын көмәкчиси олмуш, Ләнкәранда Совет һакимийјәтинин гәләбәсиндә фәал иштирак етмишдир. Гәһрәмәнын доғулдуғу кәндә оңун абидәси вар. Мән шакирдләри абидәнин өңүнә әпарыр, оңларә чәсур гәһрәмәнын һәјәти һаггында мәлуMAT верирәм.

Рајонумузда чыхан «Боллуг уғрунда» гәзетинин 7 јанвар 1967-чи ил тарихли нөмрәсиндә Бала Мәммәдин ингилаби мүбаризәсиндән бәһс едән бир јазы («Лерикдә бир күчә вар...») дәрч олунмушдур. Шакирдләртә һәмни материалла таныш едирәм.

Рејхстаг диварында өз үнваныңы јазан әзәрбајҗайлылардан бири дә рајонумузда ушағларын јахшы таныдығлары Әли дајыдыр. Һазырда о, Лерик рајонунун Дастер кәндиндә јашайр. Чәсур топчу олан Әли Һүсејнов һаггында А. Солловјовун «Боллуг уғрунда» гәзетиндә «Талыш дағларының оғлу» адлы јазысы дәрч едилмишдир. Ишәјә һазырлығ дөврүндә шакирдләримни һәмни јазы илә дә таныш едирәм.

Ишәјә бу чүр һазырлығ әпарылмасы шакирдләрә өз фикирләрини конкрет мисаллар әсасында ифәдә етмәк имканы верир. Нәтичәдә оңлар ишәны мүвәфәғијјәтлә, өзү дә мүстәгил шәкилдә вә һөввәслә јеринә јетирирләр.

«Оңлар Вәтән уғрунда вурушмушлар» мөвзусунда әпардығым ишә јазы ишләринин бурада кениш тәһлилيني вермәк имкан харичиндә олдуғу үчүн һәмни јазыларын бириндән јалныз бир парчаны нүмунә көтүрмәклә кифәјәтләнмәни лазым билдим.

«Биз доғма Вәтәндә бөјүјүрүк. һамымыз оңу дәрин мәһәббәтлә севирик. Вәтәнимиз доғма анамыз гәдәр бизим үчүн үлвидир, әзиздир. Вәтәнимиздә бу фираван һәјәтимыз үчүн чәсур, горхмаз, мәрд, мүбариз гәһрәмәнларымыза борчлујуг.

Бала Мәммәд... Бу ад бизим һамымыза доғмадыр. Ләнкәран зонасында Совет һакимийјәтинин гәләбәси уғрунда фәал мүбаризә әпаран Бала Мәммәд болшевикләрин ән јахын сийләдашы олмушдур. Вәтәнимизин, халғымызын азадлығи, хошбәхтлији һәмни о, чанындан кечмишдир. Лакин Бала Мәммәдин ады әбәдлик рәмзинә чеврилмишдир. Дағлар гојунда салынмыш јарашығлы Лерик гәсәбәсинин мәркәзи күчәләриндән бири оңун адыны дашыјур. Севимли јазычымыз Ј. Ширван «Булулар дағылыр» романында Бала Мәммәдин әбәди һејкәлини учалтмышдыр. Гәһрәмәнын доғулдуғу Мистан кәнди јарашылы абидәнин кәтирәдир. Бу

рада оңун абидәси учалыр. Биз Бала Мәммәдин абидәси өңүндә дајананда көзләримиз гаршысында туфанлы илләр чаиланыр. Оңун шүчәәти бизи Вәтәни даһа дәриндән севмәјә, јахшы охумаға чағырыр...»

Мәктәбимиздә шакирдләрин коммунист тәрбијәсинә, о, чүмләдән совет вәтәнпәрвәрлији тәрбијәсинә хүсуси диғгәт јетирмәјимиз өз сәмәрәли нәтичәсини верир. Мәзунларымыз һаггында һәмнишә хош сөзләр ешидирик. Мәктәбимиз Фиолетов адына совхозун әразисиндә јерләшир. Бурада гојунчулуг вә малдарлығла мәшғул оланларын бир чоху бизим мәктәбин мәзунларыдыр. Бир нечә ил әввәл фермаја кәлмиш Илтифат һәбибов, Мәһрәм-

әли Чәфәрров инди габагчыл чобан кими танынырлар. Сағмычы Агабачы Хаммәдова рајон Советинин депутатыдыр. Һәрби хидмәтдә олан мәзунларымыз һаггында команданлығдан валидејиләрә, мәктәбимиздә тәшәккүр мәктублары кәлир. Мәзунларымыз арасында индијә кими ичтиман-фајдалы әмәкдән кәнарда гәлана тәсадүф едиләмишдир. Бүтүн буңлар бизи севнидирир, фәрәһләндирир.

Бураја гәдәр рејд етдикләримдән ајдын олур ки, Әзәрбајҗан дилинин тәһлиминдә дә шакирдләрин совет вәтәнпәрвәрлији руһунда тәрбијә етмәк имканлары кенишдир. Бу имканлардан сәмәрәли истифәдә олунмасы, хүсусән индики мәрһәләдә бөјүк ақтуаллығ кәсб едир.

Габагчылығи өјрәнирәм

Ишәлла ГУРБАНОВ

Имишли шәһәриндәки 1 нөмрәли орта мәктәбин мүәллими, баш мүәллим

Габагчыл педагожи тәчрүбә. Бу сөзүн архасында илк нөвбәдә мүәллимин өз үзәриндә данм ишләмәси, елми вә педагожи усталығи артырмасы дурур. Информасија вә ситәләринин күндән-күнә артмасына бахмајарағ шакирдләрин тәһлим вә тәрбијәсиндә мүәллим әсәс вә башлыча бир сима оларағ галыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдин дәрин билик алмасы, формалашмасы мүәллимдән чох асылдыр.

Мәһшур рус педагоғ К. Д. Ушински демишдир: «Әкәр биз һәкимләрә өз сәһһәтимизин етибар едирик-сә, педагоғларә ушағларымызын әхлагыны, ағлыны, руһуну вә бүтүн бунула бәрәбәр өз вәтәнимизин кәләчәјини етибар едирик». Одур ки, һәр бир мүәллим сечдији пешәнин сирләринә дәриндән бәләд олмалы, данм јенилији өјрәнмәли вә өз күндәлик ишиндә габагчылларын

тәчрүбәсиндән сәмәрәли истифәдә етмәлидир.

Шакирдләрин дүнјәкөрүшүнүн формалашмасында, тәһлим-тәрбијәсинин тәшкилиндә әдәбијјәтин имканлары кенишдир. Елми әсәсләра сүбүт едилмиш бир һәгигәтдир ки, тәһлим-тәрбијәнин јүксәдилмәсиндә кабинет системинин бөјүк ролу вардыр. Мән өз ишимә мүәсир тәләбләрә чаваб верә биләчәк фәни кабинетинин тәшкилиндән башладым.

ХМШ вә мәктәб рәһбәринин көмәји илә мәктәбдәки әдәбијјат кабинетинин тәкмилләширилмиш әдәбијјат програмынын тәләбләри бахымындан јенидән гурулмасына сәј көстәрдим. Кабинетин зәнкиләширилмәсиндә фәни мүәллимләри вә шакирдләрин күввәсиндән истифәдә етдик. Кабинетин елми-методики чәһәтдән дүзкүн, јүксәк

зөвг вэ сөлигэ илэ тэртиб едилмэснэ хүсуси диггэт жетирдик. Инди демэк олар ки, адабийят кабинети автоматлашдырылмыш зэнкин бир лабораторияны хатырладыр. Шүб-хэсиз, эјани вэ техники тэ'лим васитэлэриндэн комплекс шэкилдэ сэмэрэли истифада едилмэснэ, тэ'лим-тэрбијэнин интенсив шэкилдэ апарылмасы мүэллимэ даһа кениш имканлар верир.

Мэн мөвзу илэ элагэдар оларак һэр бир дэрсдэ кабинетдэ олан техники тэ'лим васитэлэриндэн, эјани васитэлэрдэн вэ с. истифада едирэм. Мэсэлэн, С. Вургунун «Азэр-бајчан» ше'рини тэдрис едэркэн күндэн-күнэ чнчэклэнэн республикамызын букүнүндэн, сабаһындан, эмэк адамларымызын сон иллэрдэ элдэ етдиклэри наилијјэтлэрдэн, орденли республикамызын бајраглы бешилликлэриндэн, онун тэбии көзэлликлэриндэн бөһс етдикдэн сонра мөвзунун Милин, Муғанун тимсалында рајонумузун эһмэт адамларынын элдэ етдиклэри наилијјэтлэри вэ апарылан абадлыг ишлэри илэ элагэлэндирилмэснэ чалышырам. Кабинетдэки зэнкин эјани вэ саитлэрдэн, һабелэ диафильмлэрдэн мувафиг гайдада истифада едирэм. Шакирдлэрин «Доғма јурдум, Азэр-бајчан» фильминэ бахмаларыны да тэшкил едирэм. Шакирдлэр филмдэ доғма јурдумузун мэзэрэли јерлэри, онун сэрвэти, чајлары, көллэри, көзэл һејванат алэми илэ дэ таныш олулар. Бу, шакирдлэрдэ доғма республикамыза олан мәнэббэти гат-гат артырыр.

Дэрс просесиндэ шакирдлэрин идрак фэалијјэтини инкишаф етдирмэк, мэнтиги муһакимэ јүрүтмэк габилитэтини артырмаг үчүн онларда ахтарычылыг вэ јарадычылыг вэрдншлэри јаратмаға чалышырам.

Артыг педагожи тэчрүбэ сүбут етмишдир ки, һеч бир тэ'лим методу стандартлашдырыла билмэз. Дэрсин типиндэн, мөвзунун гојулушундан, аилэјышын мээмунундан, өјрэндишчэк билијин һечминдэн вэ с. асылы оларак һэр бир дэрсин

өз үсулу вэ системи вардыр. Она көрө дэ мэн һэр бир дэрсин үсулларынын эввэлчэдэн мүэјјэнлэшидрилмэснэ хүсуси диггэт жетирирем. Дэрсин јүксэк сөвијјэдэ кечилмэснэ үчүн һазырлыг ишлэринэ, дэрсин елми вэ педагожи чөһөтдөн дүзкүн тэшкил едилмэснэ мас'улијјэт һисси илэ јанашырам. Белэ дэрс шакирдлэрин фикир фэалијјэтини артырыр, онлары активлэшидрир, факт вэ һадисэлэри, ганун вэ ганунауј-гунлуғларын шүурлу сурэтдэ мөнимсөнилмэснни тэмнин едир. Бу чөһөтлэрэ көрө мэн дэрслэрини эсасэн ашағыдакы систем эсасында гурмаға чалышырам:

1. Дэрсин мэгсэди. 2. Дэрсин тип. 3. Дэрсин тэчһизи. 4. Истифада олуначаг үсулу вэ пријомлар. 5. Эсас аилэјышлар. 6. Мөвзусуну мөнимсөмтэк үчүн эввэллэр өјрэндиш билликлэр. 7. Фэнлэрарасы элагэ.

Бу систем эсасында гурдуғум дэрсин мэгсэд вэ тэлэбинэ комплекс һалда јанашырам. Бу, тэ'лим заманы проблем ситуасија еврестик үсулара вэ башга пријомлара мүрачнэт едэрэк дэрс боју шакирдлэрин активлијини тэмнин едилмэснэ бөјүк имканлар јарадыр.

Мэктэбимиздэ бир гайда оларак габагчыл тэчрүбэнин өјрөнилмэснэ вэ јайылмасы мэгсэди илэ тез-тез гаршылыглы дэрсинлэмэ вэ ачыг дэрслэр кечирилир. Бу, габагчыл тэчрүбэнин өјрөнилиб тэблиг едилмэсиндэ тэ'сирли јоллардан биридир. Фэни мүэллимлэринин, хүсусилэ кэнч мүэллимлэрин бу дэрслэрдэ иштиракы тэмнин едилир. Бунунла онлара елми вэ методики јардым көстөрилир. Мэктэб рэһбэрлэринин мөлэһэтинэ эсасэн габагчыл педагожи тэчрүбэнин өјрөнилиб тэблиг едилмэснэ мэгсэди илэ ачыг дэрс демэли олдум.

IX«А» синфиндэ кечирдијим бу дэрсэ фэни мүэллимлэри, гоншу мэктэблэрин мүэллимлэри вэ РХМШ-ин нумајэндэси дэ'вэт едилди. Мөвзу «Н. Б. Вэзирвун јарадычылыгы» иди. Бу дэрсдэ эсас

мэгсэдим мөвзу эсасында шакирдлэрэ биллик вермэк вэ тэ'лим заманы габагчыл методлардан нечэ истифада едэчэјими нумајиш етдирмэкдэн ибарэт иди. Синфи тэшкил етдикдэн сонра ашағыдакы суалларла кечмиш мөвзунун (Н. Б. Вэзирвун һајаты) тэкрагына башлајырам.

1. Н. Б. Вэзирвон нэ вахт вэ һарада анадан олмушдур?

2. Али тэһсил алдыгдан сонра һарада ишлэмнш вэ илк вэзифэсиндэн нэ үчүн азад едилмишдир?

3. Москва вэ Петроград мүһитини јазычынын јарадычылыгына тэ'сирн нэдэн ибарэт олмушдур?

4. Н. Б. Вэзирвон нэ вахт вэ һарада вэфат етмишдир?

Тэчрүбэ көстөри ки, кечилмиш мөвзунун тэкрагы заманы шакирдлэр хејли фэаллашыр, онларын билији бир даһа дэринлэшир вэ зөиф шакирдлэрин чаваб вермэлэринэ дэ лазыми шэраит јараныр. Кечмиш дэрслэ јени дэрс арасында рабитэли элагэ јарадараг јени мөвзунун (Н. Б. Вэзирвон јарадычылыгы) изаһына башладым.

Мэн јени мөвзуну эјани вэсаитлэр үзэриндэ изаһ едэркэн XIX эсрин 70-чи иллэриндэ Азэрбајчандакы ичтиман вэ сијасн һадисэлэрлэ бағлы олан мэсэлэлэрин изаһына хүсуси диггэт жетирдим. М. Ф. Ахундов тэрэфиндэн эсасы гојулмуш драматуркијамызын Н. Б. Вэзирвон тэрэфиндэн инкишаф етдирилмэсиндэн, мүэллифин эсэрлэринин тэ'сир гүввэсиндэн, мэтбуат саһэсиндэки хидмэтлэриндэн, маарифпэрвэр идејаларын тэблиг едилмэсиндэн, кечмишин галығларына гаршы мубаризэ вэ башга мүтэрэгги идејаларындан сөһбэт ачдым.

«Ев тэрбијэсинин бир шэкли», «Јағышдан чыхдыг, јағмура дүшдүк» вэ башга эсэрлэрини тэһлил едэркэн «мүсөлман Островскиси»нин јаратдыгы сурэтлэрин мүгајисели тэһлилинэ кениш јер вердим.

Азэрбајчан драматуркијасы тарихиндэ «Мүсибэти-Фэхрэддин» эсэри илэ фачи јарадан Н. Б. Вэзирвон бу кими мүсбэт чөһөтлэри илэ јана-

шы онун јарадычылыгындакы бэ'зи зиддијјэтли чөһөтлэри дэ шакирдлэрэ чатдырмағы өзүмэ вачиб билдим. Мүэллиф эсэрлэринин һеч бириндэ кэндли сурэти јаратмамышдыр. Бунунла о нэ ачыг, нэ дэ долајы јолларла һаким синифлэрэ гаршы мубаризэ апармаг идејасында олмаммышдыр. Бу сөһбэлэрэ көрө Н. Б. Вэзирвон М. Ф. Ахундов кими мубариз сэнэткарларын сөвијјэсинэ гэдэр јүксэлэ билмэмншдир. Сонра јени мөвзуну суалларла јекунлашдырдым.

Тэ'лим заманы еврестик үсуллардан истифада едэрэк дэрс боју шакирдлэрин активлијини тэмнин едилмэснэ чалышдым. Суалларын гојулушуна, мэнтиги муһакимэлэрэ диггэт жетирэрэк, јени дэрсин эсасэн синифдэ өјрэндишчэк үчүн габагчыл педагожи пријомлардан вэ сэмэрэли үсуллардан јерли-јериндэ истифада етмэјэ сәј көстөридим.

Дэрсин тэчһизи: Н. Б. Вэзирвон эсэрлэри, эјани вэсаитлэр, магнитофон, лент јазылары вэ башга вэсаитлэр мөвзунун марагла динлэнилмэснэ сөһбэ олду.

Дэрс мөһкэмлендирмэк мэгсэди илэ синиф шакирдлэрини ифасында драматургун «Ев тэрбијэсинин бир шэкли» комедијасындан эввэлчө лентэ јазылмыш бир парчаны синифдэ сөһлөндирдим.

Дэрсин өјрэдичи мэрһэлэси баша чатдырылдыгдан сонра шакирдлэрин чавабларынын гижмэтлендирилмэси ишинэ башладым. Тэчрүбэ көстөри ки, шакирдлэрин билијинин дэрсин сонунда гижмэтлендирилмэси јахшы нэтичэ верир. Бу заман шакирдлэр дэрс боју өзүнү актив көстөрир, суаллара доғру вэ дүзкүн чаваблар вермэјэ чалышылар. Мэн шакирдлэрин билијини гижмэтлендирэркэн — Севда, кечилмиш мөвзуну лап көзэл данышды, амма јени дэрсин јекунлашдырылмасында зөиф иштирак етдин. Она көрө дэ «јахшы» гижмэт алырсан, — дејэ, һэр бир шакирдэ вердијим гижмэтлэри эсасландырмаға чалышырам.

Шакирдләрә ев тапшырыгларынын верилмәси ишинә дә диггәтлә жанашырам. Чүнки синифдә олан шакирдләрнин һамысынын биллик сәвијјәси ејин дејил. Буна көрә дә синфи даһа фәал, аз фәал вә зәиф олмагга үч група аҗырыб, онларын сәвијјәсинә ујғун тапшырыглар верирәм.

Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләрнин гүвәсинә ујғун верилмиш тапшырыглар онларын дәрәсә олан маарагыны хејли артырыр, шакирдләр ахтарычылыг вәрдишләринә сөвгә едир, зәиф шакирдләр исә керилијин дашыны атмаға, фәаллара гошулмаға чалышырлар.

Мән дәрәсә боју бүтүн педагожи тәләбләрнин јерли-јериндә ичра едилмәсинә, мөвзу илә әлағәдар олараг шакирдләрә коммунизм идејаларынын ашыланмасына чох һәссаслыгга жанашырдым.

Тәлим просесиндә, синифдәнхариш тәдбирләрдә кечирдијим јазы ишләриндә шакирдләрнин вәтәнпәрвәрлији вә мәнәви тәрбијәсинә диггәт јетирмәји дә унутмурам.

Рабитәли нитгин инкишафына да әсас вә вачиб бир мәсәлә кими бахырам. Синифдәнхариш оху дәрсләриндә вә әлава тәдбирләрдә шакирдләр

арасында «рәван оху» вә «јахшы јазанлар»ын мүсабиғәси кечирилмишидир. Јарышда фәргләнәнләр мәктәб рәһбәрлији тәрәфиндән мүкафатландырылмыш, нүмунәви јазы ишләрнин сәркисн тәшкил едилмишидир.

Шәхси мәс'улијјәт вә габагчыл педагожи тәчрүбәннин дәрәсә тәтбиғи нәтичәсиндә ә'лачыларын вә јахшы охујанларын сајы башга фәнләрә нисбәтән даһа чохдур.

Габагчыл педагожи тәчрүбә бизә демәјә имкан верир ки, тәлим заманы идеја-сијаси тәрбијәннин сых бирлији тәмин едилмәсә, ичтимаи борча шүүрлу мүнәсибәт бәсләјән, һәјатда фәал мөвгә тутан шәхсијјәтләр јетиширмәк олмаш. Бу мәгсәдлә габагчыл тәчрүбәннин көмәји илә партија вә һөкүмәтнимизин тарихи гәрарларындан вә күндәлик тәләбләриндән ирәли кәлән вәзифәләри мөвзу илә әлағәдар шакирдләрә вахтында чатдырмағы өзүмә борч билирәм. Бу, шакирдләрнимизин дүнјакөрүшүнүн дүзкүн формалашмасына, онларын сүлһүн, һаггын, әдәләтнин тәрәфиндә дуран бир совет вәтәндашы кими боја-баша чатмасына мүсбәт тәсир көстәрир.

Шакирдләрдә орфографик нормаларын тарихилијинә даир тәсәввүрләрнин формалашдырылмасы һаггында

Акиф МӘММӘДОВ

хүсуси режимли республика интернат-мәктәбин мүәллими

Орта мәктәбдә шакирдләр классик әдәбијјат нүмунәләриндә бә'зи сөзләрнин букүнкү јазылышына ујғун кәлмәјән формаларла тез-тез растлашырлар. Мәсәлән, Ч. Мәммәдгулузадәнин «Данабаш кәлдинин әһвалатлары» повестиндә бу пар...

дә олунур. («Әдәбијјат мүнәхәбаты», 9-чу синиф үчүн, «Маариф» нәшријјаты, 1980, сәһ. 139—173). Мә'лумдур ки, мәктәбләрнимиздә бәди әсәрләрнин дили үзәриндә иш просесиндә, бир гәјдә олараг, сөзләрнин лексик-семантик инкишафы из...

фик бахымдан тарихән дәјишмәси, бунун сәбәбләрни чох заман изаһ едилмир.

Мә'лум олдуғу үзрә, бир сыра сөзләрнин кечмиш јазылыш формасы илә букүнкү јазылыш формасынын ујғун кәлмәмәси, һәр шәјдән әввәл, дилимизин инкишаф тарихи илә әлағәдардыр. Чүнки «һәр бир дилин орфографиясы илә әлағәдар мәсәләләрни һәмин дилин өзүндән — онун инкишаф хүсусијјәтләриндән, ганунаујғунлуғларындан ајры һәлл етмәк мүмкүн олмадығы кими, Азәрбајҗан дили орфографиясынын инкишафы мәсәләсини дә бу дилин өз хүсусијјәтләрни вә ганунаујғунлуғларына истинад етмәдән өјрәнмәк мүмкүн дејил» (Ә. Әфәндизадә. «Дүзкүн јазы тәлимнин елми әсаслары». Бақы, «Маариф», 1975-чи ил, сәһ. 73).

Мүәллим бәдин әсәрләрнин дили үзәриндә иш проссиндә шакирдләрдә белә бир тәсәввүр формалашдырмалдыр ки, классик әсәрләрдә орфографик нормаларын букүнкү бахымдан «позулмасы» кими көрүнән һаллар тәсәдүфи вә ја мүәллифин сәһви дејил, ән чох орфографиянын тарихилији илә әлағәдар мүәјјән сәбәбләрлә бағлыдыр. Бу сәбәбләрни ашағыдакыларла изаһ етмәк олар.

1. Узун мүддәт Азәрбајҗан дилинин орфография нормалары сабитләшмәдијиндән сөзләрнин јазылышында мүхтәлифлик һөкм сүрмүш, ајры-ајры әдибләр јазыда кәһ данышыг дили, кәһ да диалект тәләффүзүнә үстүнлүк вермишләр. Мәсәлән, Ч. Мәммәдгулузадәнин әсәрләриндә илә гошмасы данышыг дилиндә олдуғу кими, -нан, -нән формасында, (малнан, малларнан, мәннән, ләззәтнән) өлдүрәрәм сөзү өлдүррәм, о үзә-бу үзә сөзү ојзабуја шәклиндә ишләнмишидир. «Әдәбијјат» дәрсликләриндә М. Фүзулинин дилиндә бунларын, пәнаһыныз, падшаһыныз сөзләрнин мұвафиг олараг буларын, пәнаһыз вә падшаһыз, Ә. һагвердијевдә сөјкәнмиши сөзүнүн сөвкәнмиши, Ф. Көчәрлидә ағлајан, бағлајан сөзләрни

нин ағлыјан, бағлыјан формасында вә с. јазылмасы да мәнз јазыда данышыг дилинә үстүнлүк верилмәси илә әлағәдардыр.

2. Вахтилә әрәб әлифбасына әсәланан јазымыз дилимизин гәјдә-гануналарына там ујғун олмадығындан бә'зән сөзләр онун тәсиринә илә тәһриф едиләрәк јазылмышдыр. Мәсәлән, VII синфин «Әдәбијјат» дәрслијиндә М. Фүзулидә бахубан, ачыгланубан, VIII синфин «Әдәбијјат мүнәхәбаты»нда аһимдән, рисвај вә с. јазылмасы мәнз бу сәбәблә бағлыдыр.

3. Әдәби әсәрләрдә орфографик нормаларын «позулмасы»нын бир сәбәби дә биләваситә сөзүн инкишаф тарихи, онун етимолокијасы илә әлағәдардыр. Сөз өзүнүн кечиб кәлдији јолун, уградығы мүхтәлиф дәјишмәләрнин изләрини ән чох әдәбијјат васитәсилә бизә «көстәрә» биләр. Елә исә, демәли, һәр һансы бир сөзүн, тутаг ки, XVI әсрдә јашамыш шаирин дилиндә өз илкин вәзијјәтиндә ишләнмәси орфографик норманын позулмасы кими дејил, ганунаујғун һал кими шакирдләрә чатдырылмалдыр.

Классик нүмунәләрдә бу вә ја дикәр сөзүн онун етимолокијасы илә әлағәдар букүнкү орфографик нормалар бахымындан фәргли шәкилдә јазылышы бир нечә һалда өзүнү бирузә верир.

Мә'лумдур ки, XIX әсрин I јарысына кими дилимизә ән чох әрәб, фарс дилләриндән кечмиш сөзләр әввәлләр өз илкин формасында ишләнмиш, јалныз сонралар тәдричән дилимизин тәләбләринә ујғунлашараг «өзүмүзүнкүләшмишидир». Мәсәлән, VIII синифдә шакирдләр Ш. И. Хәтајинин дилиндә һавә сөзүнүн һавә; мәнбәдә М. Фүзулинин дилиндә саат сөзүнүн сәат, тамам сөзүнүн тәмам, чаһан сөзүнүн чаһән, заманә сөзүнүн заманә, амма сөзүнүн әмма, чаваб сөзүнүн чәваб вә с. шәклиндә ишләнмәси илә растлашырлар. Шакирдләрә баша салмаг лазымдур ки, һәмин типли сөзләр XV—XVI әсрин јазылы әдәби

длинда мѣнз өз илкин вариантларында ишләнмишдир.

Классик әдәбијатда әслинә уғун ишләнән, сонралар дилимизин мүәјјән сәс һадисәләринә мәрүзә галан сөзләрин «таләји» һагғында да мүәллим јери кәлдикчә шакирдләрә мәлумат вермәјә сәј көстәрмәлидир. Мәсәлән, Азәрбајчан дилиндә ејни һечада ики вә даһа артыг самитин јанашы кәлмәси бу дилә јабанчы һалдыр. Елә она көрә дә чоһ вахт алынма сөзләриндә бу һалын тәсирин илә «өзүмүзүңкүләшдиририк». Фарс дилиндән кечмиш чүт сөзү «VIII синиф»дә М. Фүзулинин дилиндә чүфт формасында ишләнмишдир. Бу онун әслинә уғундыр. Сонралар јанашы кәлән ики самитдән бири (ф) дүшмүшдүр. Ејни һадисә әрәб дилиндән кечмиш төвр (тәһәр), сәјгәл (сығал), фарс дилиндән кечмиш һәмвар (һамар) вә с. сөзләриндә дә баш вермишдир.

Классик әдәбијат нүмунәләриндә чоһ вахт башга дилдән (хүсусилә әрәб, фарс) алынмыш сөзләрин морфем бүтөвлүјү дә сахланмышдыр. Заман кечдикчә мүәјјән дәјишиклијә уғрадығындан букүнкү дилимиздә онларын дүзәлтмә, ја мүрәккәб олмасы һиссәдилмәз олмушдур. Әслиндә мүрәккәб сөз олуб фарсча «дәст» (әл) вә әрәбчә «мал» сөзләринин бирләшмәсиндән әмәлә кәлмиш дәсмал сөзү классик әдәбијатда әслинә уғун олараг дәстмал (IX синиф дәрслији, сәһ. 77, 137 вә с.) шәклиндә ишләнир. Сонралар көрүндүјү кими, т самити дүшмүшдүр. Фарс дилиндәки «јел» вә «кан» (бир шејин бол олан јери, мәнбә) сөзләриндән әмәлә кәлмиш јелкан сөзүнүн (сәһ. 181) икинчи компоненти инди дилимизин аһәнк гануна уғунлашараг јелкән формасында ишләнир. Бу күн орфографиямызда бәтәр шәклиндә сабитләшән сөзүн фарс дилиндәки «бәд»дә

(пис) вә «төвр» (тәһәр) сөзләринин бирләшмәсиндән әмәлә кәлдијини нәзәрә алсаг, онун IX синиф дәрслијиндә бәдтәрдир (сәһ. 153) кими ишләнмәсинин сәбәби ајдын олур.

Шакирдләр билмәлидирләр ки, бә'зи алынмалар дилимизин нормаларына уғунлашдырылдығы кими, өз сөзләримизин дә мүәјјән гисми заман-заман мүхтәлиф дәјишмәләрә мәрүз галыр. Шакирдләрә буну бәдди нүмунәләр үзәриндә мүшаһидә етдирмәк даһа мөгсәдә уғундур. Мәсәлән, «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларында мүасир дилимиздәки һачан сөзүнүн гачан; һарада сөзүнүн ганда; һансыныза сөзүнүн ганғыныза (VIII синифин дәрслији, сәһ. 38, 39, 42) формасында ишләнмәси г-һ сәс әвзәләнмәсинин нәтичәсидир.

Инди дилимиздә гурулушча садә һесаб едилән сөзләрин мүәјјән гисми тарихән ја дүзәлтмә, ја да мүрәккәб олмушдур. Мүхтәлиф сәбәбләр үзүндән (сәс, мәнә дәјишмәси вә с.) тәдричән морфемләр өз ишләклијини итирмиш вә сөзүн илкин гурулушу букүнкү бахымдан танынмаз олмушдур. Лакин классик әдәбијат нүмунәләриндә шакирдләр бә'зән һәмнин сөзләрин илкин формасы илә растлашырлар. Онларын јазылышындакы мүасир вә кечмиш дөвр үчүн нәзәрә чарпан фәргләр мәнз етимоложи аспектдән шакирдләрә чатдырылмалыдыр. Мәсәлән, «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларында душтаг сөзү дутсаг формасында ишләнмишдир. Бу, онун етимоложи әсасы илә бағлыдыр. Тарихән бу сөз «дут»—тут вә «саг»—сах (ла) сөзләринин бирләшмәсиндән јаранмышдыр. Бу күн дилимиздә көстәрмәк формасында ишләнән фә'л әслиндә көр(мәк) фә'линдән јаранмышдыр. Елә она көрә дә бә'зән әдәби нүмунәләрдә һәмнин сөзүн «көрсәнир», «көрсәтмәсин» (IX синифин дәрслији, сәһ. 18, 155) шәклиндә јазылышына раст кәлирик.

Фе'ли сифәтләрин тәдриси илә әлагәдар бачарыгларынын формалашдырылмасына даир

Һашым ГАФАРОВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Методик тәдгигатларда фе'ли сифәтин сифәтә вә фе'лә мәхсус хүсусијәтләринин дифференсасија вә интеграсија етмәк јолу илә өјрәтмәјин сәмәрәлијини хүсуси гејд олунур. Мәктәб тәчрүбәси бу мүлаһизәнин доғрулуғуну, әсасән, тәсдиг едир. Арашдырмалар көстәрир ки, һәмнин ганунауғунлуға мұвафиг олараг шакирдләр фе'ли сифәтләри әввәлчә көрүб танымалы, онлары башгаларындан сечиб ајярмағы бачармалы, даһа сонра исә онун лингвистик тәбиәтнин дәриндән нүфуз етмәлидирләр. Бу, фе'ли сифәтләрин контекстдә исимә аид олмасы, исми мүхтәлиф мөгсәдләрә тә'јин етмәси үзәрә аңлајышлары формалашдырмаға әсас верир. Чалышмаг лазымдыр ки, бу заман фе'ли сифәтләрин услуби хүсусијәтләринә вә әдәби тәләффүзүнә даир шакирдләрдә эрури бачарыглар да ашыланмасы тәмин едилсин.

Фе'ли сифәт шәкилчиләринин замана көрә фәргләнмәсини өјрәдәркән онлардан нитгдә истифадәнин услуби әһәмијәтинә дә хүсуси диггәт јетирилмәлидир. Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, шакирдләр ифадә вә инша јазыларда, һәмчинин шифаһи нитгләриндә индики, кечмиш вә кәләчәк заман фе'ли сифәтләрини јерли-јериндә ишләтмәкдә тез-тез сәһвләрә јол верирләр; мәсәлән, «Бу күн бахдығымыз тамаша һаһмызын хошуна кәлди» әвәзинә, «Бу күн бахачағымыз тамаша һаһмызын хошуна кәләчәк», «Алынмыш аваданлығы идман залына дашыдыг» әвәзинә, «Алынасы аваданлығы идман залына дашыдыг» вә с. ишләдирләр.

Услуби характерли белә сәһвләрин гаршысына алмаг үчүн шакирдләри ашағыдакы типли ча-

лышмалар үзәриндә ишләтмәк габагчыл тәчрүбәдә чоһдан ән'әнә шәклини алмышдыр.

Көчүрүн, нөгтәләрин јеринә бурахылмыш мұвафиг фе'ли сифәт шәкилчиләрини артырыр.

1) Халг бағбаны онун јарат.. бағда, өз әлилә сал.. хијабанда, өз әлилә басдыр.. чинарын алтында дәфи етди. 2) Уғулда.., гапы-пәнчәрәләри дөјәч.., дәличәсинә фит чал.. хәзри күчләнирди. 3) Бичил.. тахыл зәмиләри дәннз кими далғаланырды. 4) Аләм ишыға гәрг елө.., јери-көјү гыздыр.. күнәш бир аздан батачаг. 5) Һәлә тарлада јығыл.. памбығымыз болдур. 6) Кино үчүн мусиги јаз.. илк Азәрбајчан бәстәкары Мүслүм Магомајев олмушдур.

Истәр шифаһи, истәрсә дә јазылы нитгдә мүхтәлиф заман ифадә едән фе'ли сифәтләрин шакирдләрин јерли-јериндә ишләтмәләринә һаһл олмаг үчүн сәһвләрин гаршысына әввәлчәдән алмаға вә бу мөгсәдлә ашағыдакы типли чалышмалардан истифадә етмәјә диггәт јетирилмәси тәчрүбәдә јахшы нәтичә верир.

1. Көчүрүн, нөгтәләрин јеринә мұвафиг кәлән фе'ли сифәтләр артырыр.

1) Москвадан.. нүмјәндәләри күл-чицәклә гаршылададыр. 2) 60 ил әрзиндә халг маарифи саһәсиндә.. һаһлијәтләр көз өнүндәдир. 3) Истеһсалата ишләмәјә... тәләбәләр институтун һәјәтинә топлашымышдылар. 4) ССРИ-нин Јени Конститусијасынын.. күн үмумхалг бајрамна чеврилмишдир. 5) Москвада... XXII Олимпија ојунларында Азәрбајчан идманчылары да чыхыш етмишләр. 6) В. И. Ленин гурултаја Азәрбајчандан... нүмајәндәләри гәбул етди. (Әлдә етди-

ји, кэлэн, гөбул едилдији, кедэн, кечирилмиш, кэлэн).

Биринчи чалышма үзөриндә иш заманы шакирдләр фе'ли сифәт дүзәлдән шәкилчиләри, бир нөв, әјани шәкилдә көрүрләр. Бу әјанилији даһа да гүвәтләндирмәк үчүн артырылмыш шәкилчиләри гырмазы (вә ја башга рәнкли) гәләмлә јазмагы тәләб етмәк даһа сәмәрәли олу; шакирдләрин дәркетмә фәаллыгына, һәм дә тәлим марагына мүсбәт тә'сир кәстәрир.

Бүтүн буиларла јанашы, нитгин ифадәли вә тә'сирли олмасында, фикрин даһа дәгиг ифадә едилмәсиндә фе'ли сифәтләрин чох мүнүм рол ојнадыгына да шакирдләрин нәзәринә чатдырмаг мүнүм шәрт кими гижмәтләндирилмәлидир. Бу мәгсәдлә мұвафиг дил материаллары үзәриндә шакирдләрин мұшаһидәсини тәшкил етмәк фәјдалы вә сәмәрәли олу. Белә ки, мұәллим фе'ли сифәтләрлә зәнкин олан кичик бир мәтни әввәлчә фе'ли сифәтләрсиз шәкилдә кодоскоп васитәсилә экрана верир, јахүд диктә јолу илә шакирдләрә јаздырыр.

Биринчи вариантда:

Јаз һәр јердә јахшы олу, амма бизим јерләрин јазы даһа сәфәлы олу. Кәндән бир гәдәр узаглаш вә көзүн долусу һәр шејә нәзәр јетир. Кәһриз сулары, бәјүрткән вә јовшан коллары. Бу јерләрдә һәр нә истәсән тапарсан: Јемлик, һачајарпаг газажы, еңлијарпаг әвәлик, јарпыз, гүшәппәји, чижәлөк, күсәјән бәновшә! Күлхәтмини, занбагы, бәјнүбүкүк нәркизи, нилуфәри, даг лаләсини дәјим, һансы бирини дәјим.

Бир сөзлә, јахшы јерләрдир, бизим бу јерләр, ән чоһу да јаз ајларында. (М. Чә л а л д а н.)

Бундан сонра мұәллим ејни мәтндә фе'ли сифәтләри јерли-јериндә ишләтмәклә икинчи кадры экранда әкс етирдир (јахүд јаздырыр):

Јаз һәр јердә јахшы олу, амма бизим јерләрин јазы даһа сәфәлы олу. Кәндән бир гәдәр узаглаш вә көзүн долусу һәр шејә нәзәр јетир. Јол боју ахан кәһриз суларынын кизләндији бәјүрткән, јовшан коллуглары кәһри. Бу јерләрдә нә истәсән тапарсан: Јумшаг торпаглара ганад сәрән јемлик, һачајарпаг газажы, еңлијарпаг әвәлик, сулар сәлланан јерги, гүшәппәји вә

сәринлик севән чижәлөк, күсәјән бәновшә.

Тәкли севән күлхәтмини, чомаг кими зог верән занбагы, бәјнү бүкүк бәновшәни, күлә ашиг олан нилуфәри, даг лаләсини дәјим, һансы бирини дәјим.

Бир сөзлә, кәлмәли, көрмәли, гәлмәли јерләрди бизим бу јерләр. Ән чоһу да јаз ајларында.

Ејни мәтнин һәр ики варианты мұгајисә едиләрәк мұәјјәнләшдирилир ки, биринчи вариантдан фәргли олараг, икинчи вариантда фе'ли сифәт вә ја фе'ли сифәт тәркибләри ишләнмишдир. Олары шакирдләр конкрет шәкилдә кәстәрирләр. Ахырда нәтичә чыхарылыр ки, икинчи вариантда мәһз фе'ли сифәт вә фе'ли сифәт тәркибләриндән истифадә олунамсы мәтндәки фикирләрин тә'сирли, дәгиг вә образлы ифадәсиндә мүнүм рол ојнајыр.

Фе'ли сифәт тәдрисини практик мәсәләләриндән дикәри әдәби тәләффүз вәрдишләри илә бағлыдыр.

Мә'лум олдуғу үзрә, Азәрбајчан дили орфоэпијасына әсасән сону сәнтлә битән фе'лләрә вә ја фе'л формаларына-ан² шәкилчиси гошмагла әмәлә кәлән фе'л формаларынын јазылышы тәләффүзүндән әсаслы сурәтдә фәргләнир. Мәсәлән, ишләјән, сәсләјән, көрүлмәјән шәклиндә јазылан фе'ли сифәтләр ишлијән, сәслијән, көрүлмүјән кими тәләффүз олуноур. Шакирдләрин әксәријјәти истәр шифаһи чавабларында, истәрсә дә оһу просесиндә һәмин типли фе'ли сифәтләри мәһз јазылдығы кими тәләффүз едилрәр. Тәссүф едиләчәк һалдыр ки, мұәллимләрин һеч бири онларын тәләффүзүндәки бу нөгсанын гаршысыны алмаға тәшәббус белә кәстәрирләр. 20 мұәллимин дәрсиндә апардығымыз мұәјјәнләшдиричи экспериментин нәтичәси буну ачыг-ајдын сүбүт етди. Бу экспериментдә јухарыда кәстәрдјимиз типли фе'ли сифәтләрлә зәнкин олан мәтнләрин охунушу үзрә иш апарылды вә шакирдләрә билдикләри мұвафиг ше'рләр әзбәр сөјләдиләр. 200-ә јахын шакирддән һеч бири нә оһу просесиндә, нә дә ше'ри әзбәр сөјәркән, мәтнләрдәки-ан²

шәкилчили (сону сәнтлә битән фе'л вә фе'л формаларына гошулач) фе'ли сифәтләри орфоэпик гәјдаја мұвафиг тәләффүз етмәдиләр. Лакин өјрәдичи экспериментин нәтичәләри кәстәрди ки, шакирдләрә һәмин фе'ли сифәтләри дүзкүн тәләффүз етмәји өјрәтдикдә, сәһвләрини јериндәчә дүзәлтдикдә онлар тәләффүзләриндәки нөгсаны чох тез һисс едилрәр вә сәһвләрини мәнунийјәтлә дүзәдилрәр. Бу, бир нөв, шакирдләрин үрәјиндән олу; ачыг-ашкар дәрк едилрәр ки, ишләјән, оһумәјән вә с. типли фе'ли сифәтләри јазылдығы кими тәләффүз етмәк нитгә сү'илик кәтирилр, онун инчәлијинә, зәрифлијинә зәрәр вурур. Әлбәттә, бу орфоэпик гәјдаја анд вәрдиш бирдән-бирә вә ја аз мүддәтдә формалашмыр.

Бунун башлыча сәбәбләриндән бири дәрсликдән ирәли кәлән нөгсанла бағлыдыр. Белә ки, кәстәрилән орфоэпик гәјдаја анд вәрдиш мөһкәмләндирмәк үчүн мөвчүд дәрсликдә нә фе'ли сифәтләрә анд чалышмалар системиндә вә нә дә бундан сонракы мөвзуларла әләгәдар бөлмәләрдә һәмин типли фе'ли сифәтләрин дүзкүн тәләффүзүнә анд, демәк олар ки, һеч бир чалышма верилмәмишдир. Башга бир сәбәби исә ондан ирәли кәлир ки, јухарыда гәјд етдјимиз кими, мұәллимләримиз бу мүнүм орфоэпик гәјдаја анд вәрдишин формалашдырылмасына практик баһымдан диггәт јетирмирләр.

Апардығымыз тәчрүбә ишләри кәстәрир ки, мұәллим, һәр шејдән әввәл, һагғында бәһс едилән гәјданын маһијәтини шакирдләрә изаһ етмәјә диггәт јетирмәлидир. Әввәлчә, конкрет дил фактларынын тәһлили үзәриндә мұсәһибә јолу илә мұәјјәнләшдирилмәлидир ки, ан² шәкилчиси һансы мөгамларда вә нә үчүн-јан² шәклиндә дә ишләнир. Мұәјјәнләшдирилир ки, фе'ли сифәт шәкилчисини һәмин формасы сәнтлә битән фе'лләрә гошулу; демәк ј сәнтл белә һалда битишдиричилик хүсусијјәтини дашыјыр. Бунун ардынча мұәллим

изаһ едилр ки, ејни формалы фе'ли сифәтләрдә битишдиричи ј сәнтиндән әввәл а, ә сәнтләри кәлдикдикдә онлар сөзүн өзүндән әввәлки сәнтини аһәнкинә ујғун оларагы, и, у, ү сәнтләриндән биринә кечир. Мәсәлән, алмајән,—алм[ы]јән; көрүнмәјән—көрүнм[ү]јән; сөјләјән—сөјл[ү]јән вә с. Бу тәләффүз формасыны фе'лин хәбәр формасында ишләнән мұвафиг нүмунәләрлә мұгајисәдә өјрәтмәк дә чох сәмәрәли олу. Мұгајисә нәтичәсиндә шакирдләр дәрк едилрәр ки, ишләјәчәк, ишләјир, ишләјән вә с. кими фе'л формаларынын ишл[и]јәчәк, ишл[и]јир, ишл[и]јән шәклиндә тәләффүзү ејни бир фонетик һадисә илә бағлыдыр.

Бундан сонра шакирдләри-ан² шәкилчили фе'ли сифәтләрин тәләффүзүнә анд чалышмалар үзәриндә ишләтмәк тәләб олуноур. Бу мәгсәдлә габагчыл мұәллимләр, чох доғру олараг, мұвафиг ше'р парчаларынын ифадәли оһусу үзәриндә иш апарырлар. Һәр шејдән әввәл, она көрә ки, поетик нитгдә чанлы дилин тәләффүз хүсусијјәтләри даһа ајдын, даһа бариз шәкилдә өз әксини тапыр. Белә нүмунәләрә анд ашағыдакылары кәстәрмәк олар.

Дәрди, гәми јахынына гојмајән
[гојмујән],
Дүнјамызын севинчиндән
дојмајән [дојмујән],
Көз алдадан бәзәкләрә ујмајән
[ујмујән],
Ган гардашын һәгигәтин
шаиридилр.
(С. Рүстәм.)

Мән нисаны ағ күнләрә сәсләјән
[сәслијән],
Һәр көнүлдә бир тәрәнә бәсләјән
[бәслијән],
Ајдан ары диләкләрә бағлыјәм.
Чобанларын әлләриндән
дүшмәјән [дүшмүјән],
Тәбиәтдән һеч бир заман
күсмәјән [күсмүјән],
Мәләһәтли түтәкләрә бағлыјәм.
(Р. Зәкә.)

Јери калдикчә, гејд етмәк лажымдыр ки, ачаг² шәкилчили фе'ли сифәтләр үзәриндә иш апарыларкән онларын тәләффүзү үзәриндә тәхминән ејни иш апарылмасына, бунула јанашы, һәмни шәкилчинин сонуида г самитинин х, г шәкилндә тәләффүз едилдијинә дә шакирдләрнин диггәтини чәлб етмәк практик чәһәтдән әһәмијјәтли вә вачибдир.

Һәмни мәгсәдлә ашағыдакы кими нүмунәләрдән истифадә етмәк олар.

Јазылыр:

Гаршылајачагым гонаглар
Јоллајачагымыз мәктуб...

Тәләффүз едилир:
[гаршылајачагым] гонаглар
[јоллајачагымыз] мәктуб...

Мә'лум олдуғу кими, фе'ли сифәтләр дә фе'лин дәјишмәјән дикәр формалары кими, морфоложи-синтактик категоријалардан биридир. Буна көрә дә фе'ли сифәтләр билаваситә синтактик аспектдә тәдрис етмәк лажымдыр. Лакин мәктәпләрдә апардығымыз мұшаһидәләр ајдын көстәрмишдир ки, фе'ли сифәтләрнин синтаксис курсу илә әлағәләндирилмәси чох вахт јаддан чыхарылыр. Белә ки, бир сыра мұәллимләр фе'ли сифәтләр јалныз сырф морфоложи чәһәтдән ајдынлашдырмагла мәһдудлашдырырлар. Бу исә, һеч шүбһәсиз, фе'ли сифәтләрнин тәдрисиндә формализмин көк салмасына, биликләрин биртәрәплилијинә сәбәб олур.

Мәшһур рус методистләриндән Б. А. Добромыслов тәдрис просесиндә грамматиканын мұхтәлиф бөлмәләр арасындакы әлағәләрдән бәһс едәркән һағлы олараг көстәрмишдир ки, фонетика да, морфолокија да, синтаксис дә өз специфик хүсусијјәтләрнин сахламагла јанашы, данм бир-бирилә гаршылығлы әлағәдә олур; һәр бир бөлмәнин тәдриси просесиндә истәр шакирдләрнин лүғәт еһтијатынын зәнкинлашдырилмәсинә, истәр рабитәли нитгләрнин инкишаф етдирилмәсинә, истәрсә дә орфографчә вә дүрғү ишрәләр вәртис

ләрнин формалашмасына мұәјјәз дәрәчәдә фикир верилир. (В. Н. Добромыслов. Актуальные вопросы преподавания русского языка. «Русский язык в школе», 1961, № 6, сәһ. 52.)

Бу бахымдан фе'ли сифәтләрнин синтактик зәминдә тәдрис принципинә чидди шәкилдә әмәл етмәк мұәјјән нәзәри әсасә маликдир. Һәмни принцип әсас тутмагла шакирдләрдә фе'ли сифәтләрнин өзүндән әввәлки сөзләрлә чүмләдә тәркиб әмәлә кәтирмәсинә, чүмләдә исимләшәрәк мұхтәлиф чүмлә үзләрнин вәзифәсини дашыја билмәсинә аид мұвафиг биллик, бачарыг вә вәрдишләр ашыламаға хүсуси диггәт јетирилмәси тәләб олуноур. Әлбәттә, һәмни сәһәдә мұсбәт тәчрүбәләрә аз тәсадүф олуноур. Лакин мұәллимләрнин бир чоху ишин методик ардычылығыида мұәјјән нөгсанларә јол верирләр. Белә ки, фе'ли сифәтләрнин бирләшмә әмәлә кәтирмәси изаһ едиләркән бирләшмәнин өзүнүч дә аид олдуғу исим әјани шәкилдә көстәрилмир. Һалбуки фе'ли сифәтин (еләчә дә фе'ли сифәт тәркибинин) исмә аид олмасына шакирдләрнин диггәтини чәлб етмәк һәмни грамматик категоријаны тәдрис етмәјин илк шәртидир. Бу чәһәти нәзәрә алмадыгда фе'ли сифәтин нә исимләшә билмәсини, нә дә чүмлә үзү функцијасыны шакирдләрә өјрәтмәји оптималлашдырмаг мүмкүн дејил. Бу мұлаһизәни әсас тугараг фе'ли сифәтин тәркиб әмәлә кәтирмәсинә вә чүмлә үзү функцијасына данр биллик вә бачарыглар ашыланмасы сәһәсиндәки тәчрүбә нүмунәләрнин нәздән кечирәк.

1. Фе'ли сифәт тәркиб әмәлә кәтирә билмәк хүсусијјәти һағындакы анлајышы шакирдләрә мұшаһидә, мұсаһибә вә мұһакимә јолу илә мәниһсәтмәк мүмкүндүр. Бу мәгсәдлә ашағыдакы дидактик нүмунәләрдән истифадә етмәк олар.

1) О, фашистләрнин әлиһә кечмиш кәндләриндән баш көтүрүб гачыр. (Ә. Мәм мәд ханлы.)
2) Бу, өз көрләсини дәрнин сир

мәһәббәтлә севән кәнч бир ана иди. (Ә. Мәм мәд ханлы.)

Шакирдләрнин диггәти чүмләләрдәки фашистләрнин әлиһә кечмиш (кәндләриндән), көрпәсини дәрнин бир мәһәббәтлә севән (ана) тәркибләрү үзәринә јөнәлдидир. Сонра мұсаһибә апарылыр.

М. — Ушаглар, бу ики тәркибин әмәлә кәлмәси нә илә әлағәдардыр?

Ш. — Кечмиш вә севән фе'ли сифәтләрү өзүндән әввәлки сөзләрү идарә әлағәси илә өзүнә табә едиб тәркиб әмәлә кәтирмишдир.

М. — Сиз һәмни идарәедиңчи сөзләрнин фе'ли сифәт олдуғларыны да һа нә илә сүбәт едәрдиниз?

Ш. — Һәмни сөзләр чүмләдә кәндләриндән вә ана исимләрнинә анддир.

Көрүндүјү кими, фе'ли сифәтләрнин тәркиб әмәлә кәтирмәк хүсусијјәтләрнинин мәниһсәдилмәсиндә морфолокија илә синтаксисни гаршылығлы әлағәси принципинә әсасландыгда шакирдләрдә һәмни грамматик категоријаларын морфоложи-синтактик тәбиәтинә данр ајдын тәсәввүр јараныр; ејни заманда фе'ли сифәт тәркибләрнин чүмләдән сечә билмәк вә тәһлил етмәк бачарығлары формалашмыш олур.

2. Мә'лум олдуғу кими, фе'ли сифәтин чүмләдәки синтактик функцијасы (мүстәгим функцијасы) тәјјин олмасы илә мұәјјәнләшир. Лакин фе'ли сифәт дикәр чүмлә үзләрү јериндә дә ишләнә билир. Бәзи тәдгигатчылар буну фе'ли сифәтин гејри-мүстәгим синтактик функцијасы адландырырлар. Фе'ли сифәтин бу функцијасы онун субстантивләшмәси илә (исимләшмәси илә) бағлыдыр. Белә ки, тәркиб әмәлә кәтирән фе'ли сифәт субстантивләшдикдә чүмләннин мүбтәдасы, тамамлығы вә ја хәбәри вәзифәсиндә чыхыш едә биләр. Шакирдләрә конкрет нүмунәләр үзәриндә изаһ етмәк лажымдыр ки, фе'ли сифәтләр (о чүмләдән фе'ли сифәт тәркибләрү) чүмләдә бу вә ја дикәр үзүн тәјјини олдуғлары кими, аид олдуғлары исмин (тәјјин олунанын) әшја билдирмәк

әләмәтини өз үзәрләринә көтүрүб онсуз да ишләнә билирләр. Мәсәлән: Сатан алана, алян сатана гаршымышды. (М. Чәләл.) Бурада сатан вә алян сөзләрү чүмләннин мүбтәдасы, алана вә сатана сөзләрү исә тамамлығдыр. Һәмни фе'ли сифәтләр тәјјин олунанын (адамлар) әләмәтләрнин өз үзәринә көтүрүб исимләшмишләр. Бу исә фе'ли сифәтләрнин чүмләдәки синтактик вәзифәсинин дәјишмәсинә сәбәб олмушдур. Белә һалда фе'ли сифәтләр (вә ја фе'ли сифәт тәркибләрү) чүмләннин тәјјини јох мүбтәдасы, тамамлығы, хәбәри вәзифәсини дашыјыр. Бунула әлағәдар шакирдләрә мұвафиг тәһлил бачарығы ашыламаг үчүн ашағыдакы типли чүмлә конструкијаларү үзәриндә тәһлил апармаг мәсләһәт көрүлүр.

1.) Үрәјиндә вәтән мәһәббәти оланлар әјрилик бачармазлар. (М. Ибраһимов.) 2) Гызыкүлүг әтриндән дојана башга әтирләр һарам олур. 3) Һеч кимсәјлә јола кетмәјәнә бел бағлајыб иш көрмәк олмаз. 4) Коммунистләр кәнчләрә әсл һәјат јолу көстәрәнләрдир.

3. Фе'ли сифәтләрнин гошма илә бирликдә зәрфлик функцијасында чыхыш етмәси дә истисна һал дејил. Фе'ли сифәтин гошма илә ишләниб бирләшмә әмәлә кәтирмәси онун сифәтә мәхсус әләмәтләрү илә билаваситә әлағәдардырса, зәрфлик функцијасында чыхыш етмәси гошманын семантик хүсусијјәтләрү илә бағлыдыр. Фе'ли сифәтлә әлағәдар синтактик тәһлил просесиндә һәмни грамматик категоријанын бу хүсусијјәтинә дә шакирдләрнин диггәтини чәлб етмәк лажымдыр. (VII—VIII синифләрдә). Мәсәлән, тугаг ки, тәһлил белә бир чүмлә үзәриндә апарылыр: «Әскәрләр көздән итәнә гәдәр, јол-издән узаг дүшәнә гәдәр мешә илә кетдим». (М. Чәләл.)

Ахтарычы мұсаһибә нәтиһәсиндә мұәјјәнләшдирилир ки, бу чүмләдә «көздән итәнә гәдәр», «јол-издән узаг дүшәнә гәдәр» бирләшмәләрү гошма илә ишләнмиш фе'ли сифәт бирләшмәсидир. Онлар чүмләннин

зәрфлији вәзифәсиндә ишләниши- дир. Бүтүн буларла јанашы, фе- ли сифәтләрнин синтактик хусуси- јәтләрини әһәтәли шәкилдә, тәфәр- руаты илә ајдылашдырмаға сәј кәстәрмәк дә доғру дејил. Унутмағ олмаз ки, бу сәһәдә шакирдләрни һәртәрәфли билик вә бачарығлара јијәләндирмәк синтаксисдән сис- тематик курсун гаршысында ду- ран вәзифәләрдә бағлыдыр. VI си- нифдә фе'ли сифәтләрнин синтактик

зәминдә тәдриси, әсасән, практик мәғсәд күдмәли вә шакирдләрнин ибтидан синтаксис курсу һәчминдә әлдә етдикләри биликләрә, бир нөв, әләвә характери (һәмнин билликлә- ри дәринләшдирмәк, кенишләндир- мәк мә'насында) дашымалыдыр. Әлбәттә, бу «әләвәнин» методика- сыны елә гурмағ лазымдыр ки, син- таксисдән тематик курс үчүн зә- мин һазырланмыш олсун.

Јарымчығ чүмләләрнин үслуби имканлары һағгында

Исмајыл ҚАЗЫМОВ

Чәбрајыл рајону, Шаһвәлли кәнд мәктәбинин мүәллими

VII—VIII синифләр үчүн «Азәр- бајчан дили» (М. Ширәлијев, М. Нүсәјизадә, Г. Қазымов) дәрслији- нин јени нәшриндә «Јарымчығ чүм- ләләр» мөвзусу долғун, елми вә ре- ал һәллини тапмышдыр. Дәрслијин әввәлки нәшрләриндә бу мөвзүја мүнәсибәт биртәрәфли иди. Јарым- чығ чүмләдә анчағ баш үзвләрдән бири вә ја һәр икисинин бурахыл- масы әсас көтүрүлүрдү. Лакин дил фактлары кәстәрир: ки, јарымчығ чүмләләрдә баш үзвләрә јанашы, икинчи дәрәчәли үзвләр дә бура- хылыр. Бу ики мүнүм чәһәтин, әләмәтин јени дәрликдә нәзәрә алынмасы тәғдирәләјигдир; мөвзу- нун дүзкүн һәлли үчүн реал зәмин- дир. Гејд етмәк лазымдыр ки, дәр- слијин әввәлки нәшрләриндә бәли, јох, һә, хәјр, јахшы сөз чүмләләри јарымчығ чүмләләр кими изаһ олу- нурду. Мүәллифләр чох һағлы ола- рағ јени дәрликдә һәмнин сөзләри «Сөз-чүмләләр» мөвзусу алтында вермиш, онлары јарымчығ чүмлә- ләрнин тәркибиндән чыхармышлар.

Јарымчығ чүмләләр һәм диало- жи, һәм дә монологи нитгдә ишлә- нир. Диалож нитгдә «репликалар сикләнәси» (Л. В. Шерба) зәнчи- рини бир тәрәфи суал дикәр тә- рәфи илә чағабыр. Алғач, суал

чүмләләри бүтөв, чаваб чүмләләри исе јарымчығ олур. Јарымчығ ча- ваб чүмләләри әслиндә интеллекту- ал информәсија верир.

Нитгимиздә елә чүмләләр дә олур ки, онларда баш вә ја икинчи дәрәчәли үзвләрдән бири бурахыла билир. Бурахылмыш үзвләри ча- тинлик чәкмәдән әввәлки јеринә бәрпа етмәк олур. Демәли, јарым- чығ чүмләләрдә «бурахылмағ — бәрпа етмәк» просеси динамикдир.

Чүмлә үзвләринин бурахылмасы һәм чүттәркибли, һәм дә тәктәр- кибли чүмләләрдә өзүнү кәстәрир. Тәктәркибли чүмләләрдән фәргли оларағ чүттәркибли чүмләләрдә олан белә бурахылма үслуби ха- рактер дашыыр. (Ә. Чавадов, Тәк- тәркибли чүмлә. «Азәрбајчан ди- линин синтаксисинә даир тәдиг- ләр», Азәрб. ССР Елмләр Акаде- мијасы нәшријаты, 1963, сәһ. 26).

Мүәсир Азәрбајчан дилиндәки јарымчығ чүмләләрдә һәр һансы бир үзвүн бурахылмасы ән чох үс- лубла бағлы мәсәләдир. Белә чүм- ләләрин үслуби ролу ашағыдақы- ларла сәчијјәләнир:

а) аз сөзлә кениш фикир ифадә етмәјә имкан верир; б) нитгин ла- кониклијини, конкретлијини тә- мин едир; в) лүзүжүз тәк- рары арадан тәләшәр:

г) нитгдә мүәјјән ардычылык вә системлилик јаранмасына гүввәтли тә'сир кәстәрир.

Үмунијјәтлә, сөзә гәнаәт јарым- чығ чүмләләрин әсас үслуби функ- сијасыдыр. Јарымчығ чүмләләр үс- луби характери о заман дәјишир ки, бурахылмыш үзв (редуксија һадисәсинә уғрамыш үзв) һәмнин чүмләләрин тәркибинә јенидән да- хил едилсин. Белә һалда онларын (чүмләләрин) мөвчуд синтактик вә үслуби характери дәјишир.

Јарымчығ чүмләләр кениш диа- позонлу үслуби имканлара малик- дир. Данышығ просесиндә вә бәдни дилдә белә чүмләләрин үслуби мөв- геләри кенишләнир, үслуби мә'на чаларлары чохалыр. Онларын үс- луби имканлары үслуби синтаксис- дә, әсасән, синонимлик вә үслуби тәбәгәләшмә аспектиндә нәзәрдән кечирилир. Үслуби синтаксисдә белә чүмләләрин ишләнмә мәғамла- ры, јаратдығы үслуби чаларлар, манералар мәғсәдәүјғунлуғ шәраит- тиндә ајдылашдырылыр.

Данышығ үслубунда јарымчығ чүмләләрдән даһа чох истифадә олуноур. Чүнки бу үслубда диалож шәраит үстүн мөвгә тутур. Јарым- чығ чүмләләр дә, әсасән, диалож шәраитин мәһсулудур вә бу нитгдә даһа чох формалашыр. Мәсәлән, — «Охумағ үчүн һараја кедәчәксән? — Ба кыја» — «Сәнәләрини һара- ја верәчәксән? — Сәнајә педа- гожи техникумуна». — «Ба кыја нә илә кедәчәксән? — Г а т а р л а».

Данышығ үслубунда јарымчығ чүмләләрин башғ типләри дә иш- ләкдир. Мәсәлән: «Сизи алдадыб- лар. Рүстәм (сизи) алдадыб. Мән- дән дә (аноним) јазырлар». «Ба- чым мәнә бир стәкан су верди. Мән (сују) ичдим».

Данышығ дилиндә олдуғу кими, бәдни үслубда да јарымчығ чүмлә- ләрин нитишар даирәси кенишлә- нир. Гејд едәк ки, јухарыдақы нү- мунәләр бәдни үслубда да ишлә- нир.

Һәм ади данышығ, һәм дә бәдни үслубда ишләнән јарымчығ чүмлә- ләрдә структур вә дикәр фәргләр дә өзүнү кәстәрир. Мәсәлән.

«—Адын нәдир?—Чәләл». (Чәләл- дыр.) «Чәләл—Чәләлдыр» ејни мә'налы јарымчығ чүмләләрдир. Араларында јалныз грамматик фәрг вар. Һәр ики чүмлә һәм бә- дни, һәм дә данышығ үслубунда ишләдилә билир. Амма икинчиси данышығ үслубуна даһ чох хасдыр. Јарымчығ чүмләләрин мүхтәлиф тип вә формаларына бәдни үслуб- да даһа чох тәсадүф едилир. Мәсә- лән: «—Һачан гајытмысыныз? — Кечә». «Адын да шәрәфлидир, өзүн дә». «О дағлара бахын. Думанлы дағларә...» (Елчин.) Виктор ши- рин-ширин јатырды. Үст гатдақы јолдашлары да». (Һ. Аббасзадә.) «Әшрәф счырајыб атын бели- нә галхды. Габаға дүшдү». (И. Шыхлы).

Елми үслубда анчағ мүрәккәб чүмләләрин тәркибиндә олан јарымчығ чүмләләрдән истифадә еди- лир. Мәсәлән, «Узанан саитләр фо- нематик мә'на кәсб едә дә биләр, етмәјә дә».

Јарымчығ чүмләләрин динамик характери онун үслуб динамиклији демәкдир. Бу динамиклијин реал зәмини грамматик синонимлик мәға- мы илә бағлыдыр. Үслуби имканлар мәһз бу мәғамларда јараныр. Јарымчығ чүмләләрин үслуби им- канлары синтактик-грамматик си- номимлик әсасында мејдана кәлир. «Сон илләрдә әдәби дилин инкиша- фы илә әләғәдар синтактик васи- тәләрин фәалијјәти вә үслуби им- канлары даһ да кенишләниш вә дәгигләшмишидир». (Азәрбајчан әдә- би дили тарихи. (Совет дөврү. Бақы—1982, сәһ. 190.)

Јарымчығ чүмләләрдә грамматик- структур фәрг үслуби имканлары доғурур. Ејни мә'наја малик, ла- кин структур бахымдан фәргләнән јарымчығ чүмләләр бир-биринин синоними олур. Јарымчығ чүмлә- ләрдә олан синонимлији грамматик чәһәтдән тәһлил етмәдән онла- рын үслуби тәһлилинә дә тохунмағ мүмкүн дејил. Бу чүр синонимлијин грамматик шәрһи үслуби хусусиј- јәтләри үзә чыхарыр. Ашағыдақы синоним јарымчығ чүмләләрә диггәт јетирәк:

4. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 3.

«—Һачан оңу көрдүн?—Тәҗҗарәҗә минәндә». (Тәҗҗарәҗә минәркән. Тәҗҗарәҗә миндикдә.)

Мә'нача еҗни олан бу вариантларда гурулуш фәрги вар. Бу чүмләрәдә үслуби имкан синоморфем олан фе'ли баглама шәкилчиләринин һесабына эмәлә кәлмишидир. Үслуби могамадә вә диаложии шәраитдә, ситуасијада мәгсәдәүҗунлуғ әсасында бу жарымчыг чүмләрәдән јухарыдакы формалара уҗгун истифада етмәк олар.

Үслуби әмәлијјат нәтичәсиндә жарымчыг чүмләрәрин структурунда дәҗишиклик баш верир. Бу әмәлијјат шәкилчинин, сөзүн, ифадәнин еҗни мә'наја малик жарымчыг чүмләрәрин тәркибиндә олуб-олмамасы илә башлајыр. «Һәр чүр үслуби әмәлијјат мә'нанын даһа дәгиг вә даһа тәсирли ифада едилмәси үчүндүр». (Ә. Дәмирчизадә). Ашағыда жарымчыг чүмләрәдә үслуби әмәлијјат апарылмыш вә бунун нәтичәсиндә чаваб чүмләсиндә чүрбәчүр гурулуша малик жарымчыг чүмләрә формалашмышдыр. «—Бу, кимин гәләмидир?—Мәним». (Мәнимдир. Бу, мәнимдир. Мәним гәләмим. Мәним гәләмимдир). Көрүндүҗү кими, суал чүмләсинин тәләбинә уҗгун олараг, чаваб жарымчыг чүмләрәри мүхтәлиф структурлудур. Бу әмәлијјатда мәнсубијјәт категоријасынын үслуби ролу бөҗүкдүр. Үслуби тәләб вә мәгсәдәүҗунлуға көрә синоним тәшкил едән жарымчыг чүмләрәдән һансынын диаложии нитдә ишләдилмәси мүәҗҗән ситуасија вә шәраитлә бағлыдыр.

Бә'зән үслубун тәләбинә көрә еҗни жарымчыг чүмлә бир-биринин ардыңча ики вариантда ишләнә билир. Мәсәлән, «—Ингилабда нә гәдәр фәһлә иштирак етди?—Минләрлә». (Минләрчә.) «—Ады нәдир?—Васка. Васили». (И. Шыхлы.)

Үслуби имкан репликанын һиссәләри олан бүтөв вә жарымчыг чүмләрәрин бир-бири илә синонимлији нәтичәсиндә дә јараныр. Мәсәлән: «—Зәлзәләдән чардағымыз учду.—Бизим чардагда.» һәр ики чмләдә мә'на јахынлығы ајдын һиссә олунур; һәр ики шәхс зәлзәлә нәтичәсиндә чардағларынын учдуғуну билдирир. Биринчи шәхсин дахилиндә лазым олан үзвләри (зәлзәләдән, учду) ишләндији үчүн, икинчи шәхсин дилиндә бунлары ишләтмәҗә еһтијач галмыш.

Репликанын һиссәсини тәшкил едән жарымчыг чүмләрә хатырлама могамында мүәҗҗән үслуби чаларлары илә фәргләнә билир. Бу заман грамматик жарымчыглык мүрәккәб хәбәрин олмамасындан јараныр. Мәсәлән: «—Сурен мүәллим јадыма дүшдү.—Фәррух мүәллим дә.—Шөвкәт мүәллим дә». (Алтај Мәммәдов).

Елә садә чүмләрә вар ки, онлары жарымчыг чүмләрәрин көмәҗи илә мүрәккәб чүмлә шәклиндә ифада етмәк олур. Бу заман синтактик синонимлик мејдана кәлир. Белә чүмләрәдән мүәҗҗән үслуби мәгамларда истифада олунур. Мәсәлән: 1) «Һавада кечә сазағы варды». (Садә чүмлә.) 2) «Һавада сазаг варды, кечә сазағы». (Мүрәккәб. ч.)

1) «Мешә зил гаранлыг иди». (Садә чүмлә.) 2) «Мешә гаранлыг иди, зил гаранлыг». (Мүрәккәб ч.)

Марағлы вә чоһаспектли ваһид олан жарымчыг чүмләрә Азәрбајҗан дилиндә кениш үслуби хүсусијәтләрә маликдир. Орта мәктәбдә мәтнин синтактик тәһлилиндә, јери кәлдикчә, жарымчыг чүмләрәрин һәмнин үслуби хүсусијәтләринә шакирдләрин диггәтини чәлб етмәк фәјдалыдыр.

Рә'јләр, тәклифләр

Азәрбајҗан дили вә әдәбијјат програмларыны мәктәб ислаһатынын тәләбләри бахымындан әсаслы сурәтдә јениләшдирмәк вә ја јенидән тәкмилләшдирмәк вәзифәси гаршыја гојулмушдур. Бу вәзифәни мүвәфғәҗјәтлә јеринә јетирмәк, һәр шәјдән әввәл, мүәллим-практикәрин, методист вә филолог

алимләрин тәклиф вә мүлаһизәләрини диггәтлә өјрәнмәкдән чоһ асылы олачак. Мәчмуәсиндә ачдығымыз јени рубрикада мәгсәд охучуларымызы мәнә бу сәһәдә ачыг вә фәјдалы фикирләр сәјләмәҗә чәлб етмәкдир. Бу нәпрәдән башлајараг рә'ј вә тәклифләри дәрч едирик.

Редаксија.

Зәрфлик будаг чүмләрәринин тәдриси мәзмуну һағгында

Рәфаил ӘЛИЈЕВ

Сабирабад рајону, Дадашбәҗли кәнд мәктәбинин мүәллими

Азәрбајҗан мәктәбләринин VII—VIII синифләри үчүн бурахылмыш «Азәрбајҗан дили» дәрслијинин (мүәллифләри М. Ширәлијев, М. Хүсәјнзадә, Г. Қазымов, «Маариф» нәшријјаты, 1983) јени нәшри елми педагоғи ичтимаијјәтин марағына сәбәб олмушдур. Дәрслијин бу јени нәшри тәкмилләшдирилмиш програмын тәләбләринә мүвафиг шәкилдә ишләнмиш, бир сыра мәсәләләрин даһа аңлашығлы шәкилдә шәрһинә, дәгигләшдирилмәсинә хүсуси диггәт јетирилмишидир. Бунунла белә, бә'зи мөвзулар програм тәләбләриндән фәргли шәкилдә шәрһ олунмушдур. Бу да мәнимсәмәни мүәҗҗән дәрәчәдә чәтинләшдирир. Белә мүбәһисәли мәсәләләрдән бири зәрфлик будаг чүмләрәринин нөвләри илә әләғәдардыр. Програмада, әввәлләрдә олдуғу кими, шәрт вә гаршылашдырма (күзәшт) будаг чүмләрәри мүстәгил будаг чүмлә нөвү кими верилир.

Дәрслијин әввәлки нәшрләриндә дә мәсәләнин гојулушу беләдир. Лакин онун сон нәшриндә һәмнин ики будаг чүмлә нәдәнсә зәрфлик будаг чүмләсинин нөвләри кими изаһ олунур. Беләликлә, зәрфлик будаг чүмләсинин 8 нөвү мүәҗҗән едилир: 1) тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси; 2) заман будаг чүмләси; 3) јер будаг чүмләси; 4) кәмијјәт будаг чүмләси; 5) сәбәб будаг чүмләси; 6) мәгсәд будаг чүмләси; 7) шәрт будаг чүмләси; 8) гаршылашдырма будаг чүмләси.

Бизчә, шәрт вә гаршылашдырма будаг чүмләринин зәрфлик будаг чүмләсинин нөвү кими өјрәтмәк елми-методикки бахымдан өзүнү доғрултмур. Бунун сәбәбләринин ашағыдакыларла изаһ етмәк олар. Шәрт вә гаршылашдырма будаг чүмләрәри илә диһәр будаг чүмлә нөвләри (мәсәлән, мүбтәда, хәбәр вә б. будаг чүмлә нөвләри) јаранма јолларына көрә бир-бириндән фәргләнир; белә ки, профессор Ә. Абдуллајевнин гејд етдији кими, «тәкәзәкли (будаг чүмләси баш чүмләнин јалныз бир үзвүнә анд олан—Р. Ә.) табели мүрәккәб чүмләрә (мүбтәда, хәбәр вә б. к. будаг чүмләрә—Р. Ә.) садә чүмләнин кенишләнмәси нәтичәсиндә эмәлә кәлир»... (Ә. Абдуллајев, «Мүасир Азәрбајҗан дилиндә табели мүрәккәб чүмләрә», «Маариф» нәшр. Бақы, 1974. с. 385—388).

Чүтөзәкли (будаг чүмләси баш чүмләнин үмуми мәзмунуна анд олан—Р. Ә.) табели мүрәккәб чүмләрә исә табесиз мүрәккәб чүмләнин тәркиб һиссәләри кими ишләнән садә чүмләрәдән биринин һүгүг бәрәбәрлијини итирмәк нәтичәсиндә эмәлә кәлмишидир».

Тәкәзәкли табели мүрәккәб чүмләрәдә будаг чүмләрә чүмлә үзвләринә мүвафиг синтактик суала чаваб верир, буна көрә дә белә будаг чүмләрә чүмлә үзвләринин адына уҗгун кәлир.

Шәрт вә гаршылашдырма будаг чүмләрәри исә баш чүмләнин үму-

ми мазмунуна аид олдуғуна көрә һеч бир синтактик суала чаваб вермир.

Дәрсликдә зәрфлијин 6 нөвү (гәрзи-һәрәкәт, заман, јер, кәмијјәт вә дәрәчә, сәбәб, мәгсәд зәрфликләри) көстәрилдији һалда, зәрфлик будаг чүмләсинин 8 нөвү олдуғу гејд едилир. Бу да елми-методик — баһымдан долашығлыг әмәлә кәтирир.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, мүхтәлиф елми мәнбәләрдә зәрфлик вә зәрфлик будаг чүмләләри мүхтәлиф чүр тәсиф олунар.

Дәрдилик «Мүасир Азәрбајчан дили» дәрслијиндә зәрфлијин 9 нөвү, зәрфлик будаг чүмләләринин исә 10 нөвү көстәрилер. Нәтичә зәрфлији олмадығы һалда, нәтичә будаг чүмләси зәрфлик будаг чүмләләринин нөвү ки ми тәгдим едилир. һәмни дәрсликдә шәрт вә еләчә дә гаршылыг-күзәшт зәрфликләри, әсасән, хүсусиләшмиш тәркибләрлә ифадә олундуғундан һеч бир суала чаваб вермир. Буларын гејд олунан суаллары да шәрти характер дашыыр.

Бизчә, синтактик суалы олмајан чүмлә үзвү мөвчуд дејил, она көрә дә «шәрт зәрфлији», «гаршылашдырма-күзәшт зәрфлији» аңлајышлары өзүнү о гәдәр дә доғрултмур. Дикәр тәрәфдән, истәр шәрт будаг чүмләси, истәрсә дә гаршылашдырма будаг чүмләси баш чүмләнни јалныз бир үзвүнә аид олмајыб, онун үмуми мазмунуна аид олур, конкрет синтактик суалла мүәјјәнләшдирилмир.

Азәрбајчан ССР ЕА-нын 1959-чу илдә нәшр етдији «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» китабында (II чилд) шәрт вә гаршылыг-күзәшт будаг чүмләләри зәрфлик будаг чүмләси ки ми изаһ едилмир; үмумијјәтлә, орада зәрфлик будаг чүмләләринин конкрет мигдары көстәрилмир; Зәрфлијин мә'на нөвләри ичәрисиндә дә шәрт вә гаршылыг-күзәшт зәрфлијинә тәсадүф едилмир.

Профессор Ә. Абдуллајевин «Мүасир Азәрбајчан дилиндә табели мәрәкәб чүмләләр» адлы моно-

графијасында исә шәрт вә гаршылыг будаг чүмләләри зәрфлик будаг чүмләсинин нөвү ки ми верилир, аңчаг там әсасландырылмыр.

Азәрбајчан ССР ЕА-нын нәшр етдији сон елми грамматика китабында исә (бах: «Мүасир Азәрб. дили, III чилд, «Елм» нәшр. Бақы, 1981, сәһ. 405—411) зәрфлик будаг чүмләсинин чәми 4 нөвүндән сөһбәт ачылыр; 1) заман; 2) јер; 3) кәмијјәт; 4) сәбәб будаг чүмләләр.

Марағлыдыр ки, әксәр мәнбәләрдә шәрт вә гаршылыг-күзәшт будаг чүмләләри һаггында «баш чүмләнни бир үзвүнә дејил, бүтүнлүкдә мазмунуна аид олур» һөкмүнү охујуруг. Белә олан сурәтдә синтактик суала малик олмајан вә чүмләнни јалныз фе'ли хәбәрини изаһ етмәјән (үмуми мазмунуна аид олан) будаг чүмләјә зәрфлик будаг чүмләсинин нөвү ки ми баһмаг олармы? Бизчә, јох.

Ахы бу һөкм шәрт вә гаршылыг будаг чүмләләринин әмәләкәлмә јолуну да инкар етмиш олур, чүнки бу чүмләләр әввәлки чүмлә нөвләриндән фәргли олараг чүт-өзәкли чүмлә нөвләринә дахилдир.

Табели мәрәкәб чүмләләринин әмәләкәлмә јолларынын схемләрини мугајисә етсәк фикримиз даһа јахшы ајдынлашар.

Бүтүн дејиләнләрдән белә гәнаәтә кәлирик ки, зәрфлијин вә зәрфлик будаг чүмләләринин 6 нөвү вар:

- 1) тәрзи-һәрәкәт зәрфлији;
- 2) јер зәрфлији;
- 3) заман зәрфлији;
- 4) кәмијјәт зәрфлији; 5) сәбәб зәрфлији; 6) мәгсәд зәрфлији.

- 1) тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси;
- 2) јер будаг чүмләси;
- 3) заман будаг чүмләси;
- 4) кәмијјәт будаг чүмләси;
- 5) сәбәб будаг чүмләси;
- 6) мәгсәд будаг чүмләси;

Дејиләнләрә әсасән тәклиф еди-рәм ки, шәрт вә гаршылашдырма будаг чүмләләри зәрфлик будаг чүмләләринин нөвү ки ми дејил, мүстәғил вә спесифик будаг чүмлә нөвү ки ми изаһ едилсин.

Фе'л заманларында фе'лин тәрз мә'насынын ифадәси

Рәмизә РӘЧӘБОВА
Бақы, 39 нөмрәли мәктәбин мүәллим

Фе'лин заман формалары вә фе'лин тәрзләри бир-бириндән фәр-ләнән грамматик категоријалардыр. Мә'лум олдуғу ки ми, фе'лин заманлары һәрәкәтин мүәјјән заман дахилиндә, заман мүддәтиндә баш вердијини, фе'лин тәрзләри исә һәрәкәтин ичра тәрзини, баш вермәси сәчијјәсини, һәрәкәтин кәмијјәт мо-дификасијасыны ифадә едир. Лакин буну да инкар етмәк олмаз ки, һәрәкәтин (һалын, вәзијјәтин) һәр һансы ичрасы (ичра тәрзи) мүәј-јән заман дахилиндә баш вердији үчүн фе'лин тәрзләри (һәрәкәтин баш вермә сәчијјәси) өзүндә мүәј-јән заман чалары да дашыыр. Өз нөвбәсиндә һәрәкәтин һәр һансы заман дахилиндә ичрасы өзүндә һәрәкәтин баш вермәси тәрзинин чаларыны да көстәрир. Бу баһымдан фе'л заманларында фе'лин тәрз мә'насынын мөвчудлуғундан данышмаг олар. Лакин елә бурадача гејд етмәк ләзимдыр ки, фе'лин заманлары илә фе'лин тәрзләри ејни бир шеј дејил, онлар фе'лин мүәјјән бир категоријасы ки ми бир-бирини әвәз етмир.

Дүнја дилләриндә грамматик заман категоријасынын фе'л заманларынын ифадәси, тәзаһүрү өзүнү мүхтәлиф шәкилдә көстәрдиди ки ми, фе'лин тәрзләри дә мүхтәлиф шәкилдә тәзаһүр едир. Мәсәлән, инкилис дилиндә фе'лин тәрзи истәр лексик, истәрсә дә грамматик категорија ки ми мөвчуд дејил; бу дилдә һәрәкәтин баш вермәси сәчијјәси, јахуд үсулу истиснасыз олараг фе'лин заман формалары илә ифадә едилир. Мә'лум олдуғу ки ми, инкилис дилиндә, дүнјанын бү-түн дилләриндә олан кечмиш, инди-ки вә кәләчәк заманлардан әләвә, бир дә индефенит, перфект, контин-јус вә перфект-континјус формала-

ры да мөвчуддур. Инкилис дилиндә фе'лин хүсуси тәрз формаларынын олмамасы да мәһз адларынын чәк-дијимиз бу формаларын мөвчудлу-ғундан ирәли кәлир: бу формалар һәрәкәтин биткилијини, сүрәкли-лијини, давамлылығыны, тәкрар-лығыны, инкишафыны, һәрәкәтин һала кечмәсини вә с. ифадә едә би-лир. Рус дилиндә хүсуси тәрз кате-горијасы мөвчуддур: бу дилдә фе'-лин ики тәрзи—совершенный вид (битмиш тәрз) вә несовершен-ный вид (битмәмиш тәрз) вар. Рус дилиндә һәр ики тәрз лексик-грамматик әләгәләрә маликдир. Бу дилә аид ја-зылмыш грамматика китабларында вә һәмни дилин грамматик гурулу-шуна һәср едилмиш әсәрләрдә фе'лин тәрзи грамматик категорија ки ми тәдгиг вә тәсвир едилир. Азәрбајчан дилинин грамматик гурулу-шуна һәср едилмиш әсәрләрдән јал-ныз бириндә—«Азәрбајчан дилинин грамматикасы» (морфолокија, Ба-қы, Азәрб. ССР Елмләр Академија-сынын нәшри, 1960) адлы китабда Азәрбајчан дилиндә фе'лин тәрзлә-ринин олмасы фикринә раст кәли-рик. Дүздүр, бу әсәрдә фе'л тәрз-ләринин јаранмасынын јалныз бир үсулу көстәрилер: «Азәрбајчан ди-линдә, о чүмләдән түрк дилләрин-дә фе'лин тәрзләри, адәтән, анали-тик үсулла ифадә олунур» (сәһ. 150), лакин көстәрмәк ләзимдыр ки, Азәрбајчан дилиндә фе'лин тәрз-ләри тәкчә аналитик үсулла (фе'ли бағлама+тәсрифләнән фе'л) дејил, рәнкарәнк үсулларла әмәлә кәлир. Азәрбајчан дилиндә фе'л тәрзләри-нин ифадә үсуллары ајрыча бир тәдгигат мөвзусу олдуғу үчүн бу мәғаләдә һәмни мәсәләјә тохунма-јачағыг. Тәкчә фе'л заманларында фе'лин тәрз мә'насынын ифадәсиндән бәһс едәчәјик.

Диалектик материализм өрәдир ки, һәр һансы бир һәрәкәт заман вә мәкан дахилиндә баш верир. Буна көрә дә һәрәкәтнн кәмијјәт модификасијасы замандан, демәли, фе'лин заман формаларындан кәнарда баш верә билмәз. Һәр һансы бир дилдә фе'лин заман вә тәрз категориялары бир-бири илә сых әләгәдәрдыр; һәтта фе'лин тәрз категориясы мөвчуд олмајан дилләрдә белә, фе'л заманлары һәрәкәтнн мүәјјән кәмијјәт модификасијасы чаларыны өзүндә әкс етдирир. Гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајчан дилиндә фе'лин заманларында тәрз мә'наларыны ифадә етмәк үчүн хүсуси морфоложи әламәтләр јох-дур; тәрз мә'налары билаваситә заман шәкилчиләри илә ифадә олунур. Рус дилиндә исе фе'л заманларында тәрз мә'наларынын ифадәси фе'лин семантик мә'насындан асылыдыр. Буна көрә дә инкилис вә Азәрбајчан дили типли дилләрдә фе'лин заман формалары илә ифадә едилмиш тәрз мә'наларыны фе'лин ажрыча тәрз формасы кими тәгдим етмәк доғру олмазды. һалбуки рус дилиндә фе'лин заман формаларында ифадә едилән тәрз мә'наларыны ажрыча тәрз кими гәбул етмәк олар.

Адыны чәкдијимиз «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» китабында ишин битиб-битмәмәсинә көрә фе'лин заманлары ики група бөлүнүр: ишин битмәсиннн көстәрән заманлар вә ишин битмәмәсиннн көстәрән заманлар. Һәмин әсәрдә даһа сонра охујуруг: «...битмәклик мәфһуму алтында садәчә олараг ишин ичра просесиннн кәсилмәси, сөз сөјләнилән вахта давам етмәмәси баша дүшүлмүр. Битмәклик анлајышы алтында ишин ичра просесиннн кәсилмәси, сөз сөјләнилән вахта давам етмәмәси баша дүшүлсәјди, о заман ишин битиб-битмәмәсиннн көстәрмәләриннә көрә, нәгли кечмиш, шүһуди кечмиш вә узаг кечмишлә гејри-гәти кәләчәкли кечмиш, битмәмәиш кечмиш вә даваматли кечмиш заман формалары арасында һеч бир сәрг олмазды; чүнки бу заман формаларынын һә

масында иш просеси сөз сөјләнилән вахта көрә кәсилир. Бәс һәминнн кечмиш заман формалары арасында тәрзчә нә кими фәрг вар?

Фе'лин нәгли, шүһуди вә узаг кечмиш заманы ишин ичра едилиб гуртармасыны, јахуд нәтичәсиннн көстәрир. Гејри-гәти кәләчәкли кечмиш, битмәмәиш вә давамлы кечмиш заманлар исе ишин ичра едилмә просесиндә олдуғуну көстәрир, ишин ичра едилиб гуртармасыны, јахуд нәтичәсиннн исе билдирмир.

Фе'лим заман формаларында ишин битиб-битмәмәси кими тәрз мә'наларындан башга, ишин тәкрарланмасы, давамлылығы, адәт шәклинә дүшәрәк ичра едилмәси кими тәрз мә'налары да ифадә едилир» (сәһ. 164).

Инди дә мүхтәлиф системли дилләрдә фе'лин заманларында тәрз мә'наларынын ифадәсиннн нәзәрдән кечирәк.

Шүһуди кечмиш заман. Һәрәкәтнн биткилијиннн (битмәсиннн) гысазаманлылығыны, бирактлылығыны билдирир. Мәсәлән, «Маһирә севинә-севинә гајытды, кәлиб төјләдән Мусанын атыны чыхартды, евләриннә апарды». (Һ. Мейди.)

Нәгли кечмиш заман ишин ичра олунуб битмәсиннн вә ичранын нәтичәсиннн билдирир. Мәсәлән:

Гаты дөјүшләрдә о гуртарыбдыр,
Дүшмән пәнчәсиндән елләримизи
Зәфәрләр газанан Совет Ордусу
Бу азад күнләрә чыхарыб бизи.
(М. Дилбазин.)

Шүһуди мүәјјән имперфект заман, јә'ни индики заманын һекајәси (-ырды⁴) һәрәкәтнн ичрасынын битмәмәсиннн, давам етмәсиннн көстәрир. Мәсәлән, «Һәлә дүнәнә кими думанлар ичиндә үзән евләрин үстүндә чәһрајы булудлара кириб-чыхан күнәшин зијасы парыдајырды». (Һ. Мейди.)

Фе'лин бу заманы бир сыра һалларда ишин тәкрарланмасыны, чохактлылығыны да билдирир. Мәсәлән, «Һәлә ма кәләгәчә Һәминдн

јанына кәлир, чох вахт ону ајылтмадан кәтирдилји шорбаны онун јанына гојуб кедирди». (Ә. Мәмәдханлы.)

Нәгли мүәјјән имперфект заман, јә'ни индики заманын рәвајәти (-ырмыш⁴) һәрәкәтнн битмәмәсиннн, давамлылығыны, сүрәклилијиннн, бә'зән исе ардыңыл баш вермәсиннн ифадә едир. Мәсәлән, «Ики гоншу халг әсләрәр боју мейрибан гардаш кими јашајырмыш».

Шүһуди гејри-мүәјјән имперфект заман, јә'ни гејри-гәти кәләчәк заманын һекајәси һәрәкәтнн битмәмәсиннн, давамлылығыны, сүрәклилијиннн, тәкрарлылығыны билдирир. Белә һәрәкәт тез-тез тәкрар едилир вә даими һәрәкәтә кечә билир. Мәсәлән, «Сабир Шамаһыда икан ән јахын досту олан шаир Сәһһәтлә тез-тез көрүшәр, билмәдилји шејләри ондан һәвәслә өјрәнәрди». (М. Ибраһимов.)

Нәгли гејри-мүәјјән имперфект заман, јә'ни гејри-гәти кәләчәк заманын рәвајәти һәрәкәтнн биткилијиннн билдирир. Мәсәлән, «Онун дөшүндәки ләкәләрә баханда билдим ки, о, күллә габағына мәрдликлә кедәрмиш». (Һ. Мейди.)

Шүһуди узаг кечмиш заман һәрәкәтнн биткилијиннн ифадә едир. Мәсәлән, «Мәшәдибәјин дәстәси матәм јеринә чатанда килсә габағындакы бөјүк мејдан долмушду». (Һ. Мейди.)

Нәгли узаг кечмиш заман һәрәкәтнн күманлы, тәхминнн битмәсиннн көстәрир. Мәсәлән, «Дәјирләр ки, о, сәдрин јарамаз һәрәкәтләри һағында јухарыларә јазмышмыш, буна көрә дә сәдр ондан интигам алмышдыр».

Индики заман һәрәкәтнн ичрасынын битмәмәсиннн, давамлылығыны, тәкрарлығыны ифадә едир. Мәсәлән, «Онлар мүнтәзәм сурәтдә гәзет вә китаблар охујурлар, кәнд тәсәррүфаты машиналарынын гурулушу, онлары ишләтмәк гәјдаларыны өјрәнирләр». (И. Әфәндијев.)

Гејри-гәти кәләчәк заман ишин ичрасынын битмәмәсиннн, давамлылығыны, сүрәклилијиннн, тәкрарлығыны, чохақтлылығыны, даммилијиннн ифадә едән тәрзи көстәрир. Мәсәлән,

Көлләриндә өрдәкләри үзәрләр,
Чөлләриндә мараллары кәзәрләр,
Күлләриндән кәлинләр тәч бәзәрләр,
Чәјран көзлү гызлары вар өлкәмин. (Ч. Чаббарлы.)

Шакирдләрин мә'нәви тәрбијәсиндә бәдин әдәбијјатдан истифадә тәчрүбәсиндән

Маһмуд МӘММӘДОВ

Ағстафа шәһәри, 24 нөмрәли дәмир јол мәктәбин мүәллими

Шакирдләрин һәјәтдә фәал мөвгә тутмалары, партијамызын мүәјјәнләшдирдилји коммунизм гуручулуғунун әхлаг кодексинә дүзкүн әмәл етмәләри үчүн бәдин әдәбијјатын тәрбијәви ролундан кениш истифадә едирәм. Чалышырам ки, шакирдләр бәдин әдәбијјатын көмәји илә Вәтәнимизин јүксәлишиннн,

тәрәггисиннн дүјамағы вә гијмәтләндирмәји бачарсынлар. Онларда совет адамына хас олан кејфијјәтләр јарансын.

Мән бу мәғаләдә, илк нөвбәдә, шакирдләрдә ичтнмаи ишә, ичтнмаи борча мәс'улијјәт һисси тәрбијә етмәк сәһәсиндә көрдүјүм ишдән бәһс етмәк истәјирәм.

IV синифдэн башлажараг шакирдлэрэ дэрк едирирэм ки, ингилаб чанкавары Ф. Е. Дзержинскинин дедији кими, борч-вазифа дежил, зэрурэтдир, тэлэбатдыр, дэрин эгидэдир, һэјатын мән'насыдыр. Мән бу чүр кејфијјэтлэри шакирдлэрэ јаратмаг мэгсэди илэ бэдин эдэбијјатдан бачарыгла истифаде едирэм.

Ичтиман борча мән'улијјэт һиссини ашыланмасында һэјата кејирдијим тэдбирлэри, бир нөв, Азэрбајчан совет драматуркијасынын баһисси, өлмөз Ч. Чаббарлынын «Алмаз» пресинин тэдрисинде тамамлајырам. Белэ ки, тэкчэ фэрди тэсэрруфатын коллектив тэсэрруфатла эвэз олунамасыны изаһ етирэм. Шакирдлэрин диггэтини даһа бир мөсөлөјэ— эсэрин эсас гәһрәманы Алмазын ичтиман ишэ чан јандырмасына чөлб едирэм. Алмазын ичтиман ишэ мүнәсибэтини даһа габарыг шәкилдэ үзэ чыхармаг үчүн ону Чамал вэ Мирзэ Сәмэндэрлэ мугајисэ едирэм. Шакирдлэрэ изаһ едирэм ки, Алмазла Чамал мәркәздән узаг бир кәндэ ишэ кәлирлэр. Ичтиман вәзифәни дүзкүн баша дүшмәјән Чамал тозлу-торпагы кәндэ галыб ишлэмәк истәмир. Алмаз Чамалы һаглы олараг дөјүш мејданындан гачан фәрәријэ бәнзәдир.

Алмазын бөјүк ичтиманјјәтчи, тәшкилатчы вэ мән'нәви чәһәтдән јеткин олмасы Мирзэ Сәмэндэрлэ мугајисәдә даһа габарыг шәкилдэ өзүнү көстәрир. Шакирдлэрин вәситәсилә эсәрдән кәтирилән мүхтәлиф мугајисәләрлэ Алмазын үстүн чәһәтлэри, мән'нәви сафлыға, дүзкүн тәрбијәјә малик олмасы үзэ чыхарылыр вэ онларда Алмаза һөрмәт, Мирзэ Сәмэндәрә исә нифрәт һисси јараныр.

Шакирдлэрэ изаһ едирәм ки, шәхсијјәти ән чох јүксәлдән онун һәјатда фәал мөвгә тутмасы, ичтиман борча шуурлу мүнәсибәт бәсләмәсидир.

Мә'лумдур ки, халг јазычысы, Сосиалист Әмәји Гәһрәманы С. Раһимовун «Мәһман» повестинин лә тмәтвини вәдәг тәмиллиј дәрәҗәлуғ, дүзлүк тәшкил едир.

56

Мән бу эсәри тәдрис едәркән Мәһманын мән'нәви анасы Мәликә ханымын ашағыдакы сөзләрини шакирдлэрә охуdurам. «Ләкә инсаны чүр'әтсиз едәр, башыны ашағы едәр, адамы тәри ичиндә боғар, раһаг јухусуну көјләрә чәкәр». Елөчә дә анасы Хатун халанын өз оғлуна дедији «Ләкәли султан олмагданса, ләкәсиз чобан олмаг јахшыдыр. Алны дамғалы адам, гулағы дамғалы һејвандан писдир» сөзлэри хүсусилә шакирдлэрин нәзәринә чатдырыр вэ беләликлэ онларын мән'нәви тәрбијәсинә мүсбәт тә'сир көстәрмәјә чалышырам. Шакирдлэрә изаһ едирәм ки, Мәһман али тәһсил алдыгдан сонра чәтин бир рајона ишэ кәндариллир. О, бурада РИК-ин сәдри Камиллов, «галошлу адам» вэ дикәрлэри илэ гаршылашыр, һәр чүр мугавимәтә раст кәлир, ләкин Мәликә ханымын дедији «мән'нәвијјәтины күн кими саф вэ парлаг сахла» сөзү онун гулағында сырға кими галыр, мис ки ми сәсләнир. Мәһман сарсылыр, ләкин јыхылмыр, мәғлуб олмур, чүнки мән'нәвијјәтины тәмиз сахлајыр, һәр чүр фәрдијјәтчилијә, мешшанлыг, психолокијасына, рүшвәтхорлуға, ишјабазлыг азарына гаршы мубаризәни даһа да күчләндирир.

Мә'лумдур ки, мән'нәви тәрбијәнин ашыланмасында әмәк мөвзусуна һәср олуна бэдин эсәрлэрин дә әһәмијјәти чохдур Н. Кәңчәвинин «Кәрпичкәсән кишинин дастаны», Ширинин ешги илэ Бүсүтун дағына өз әмәји, күлүнкүјлэ һарај салыб нәрә чәкән Фәрһаддан («Хосров вэ Ширин») тутмуш унутулмаз С. Вурғунун «Муган» поемасына, көркәмли сәнәткар Н. Мәһдинин «Абшерон» романына, Н. Хәзринин «Күнәшин бачысы» поемасына, М. Ибраһимовун «Бөјүк дајаг» романына дәк һамысындан јери кәлдикчә истифаде едирәм. Әмәјин шан вэ шәһрәтини изаһ едирәм. Һәтта халг шаирәси М. Дилбазинин:

«Мирвари, инчи дејил әмәкдир
мәним адым,
ин ерүмдә бир күн дә әмәк си
јашам адым.»

гијмәтли мисраларыны вэ онун әмәјә сонсуз мәнәббәтини ајдынлашдырырам. Әмәк мөвзусуна һәср олуна эсәрлэрин тәдриси баша чатдыгдан сонра шакирдлэрә белә бир суалла мурачнәт едирәм: эсәрин гәһрәманларыны сизә севдирән нәдир? Шакирдләрән алынан мүхтәлиф чаваблардан ајдын олури, әмәклә јүксәлән инсанлар әсил гәһрәманлардыр, онлары әбәдиләшдирән мәнәз шәрәфли әмәкдир.

Мән'нәви тәрбијәнин ашыланмасында сосиалист вәтәнпәрвәрлији вэ пролетар бейнәлмиләчилији мөвзусунда јазылмыш бэдин эсәрләрдән кениш истифаде едирәм. Хүсусән Бөјүк Вәтән мүнәрибәси вэ халглар достлуғу мөвзусунда јазылан эсәрлэрин шакирдлэрә тәдрисиндән сонра тәклиф олуна иншә јазыларда онларын дүзкүн нәтичә чыхардылары ајдын олури.

VIII синифдә совет әдәбијјаты һагғында сөһбәт үчүн нәзәрдә тутулан саатларда буюнкү чичәкләнән Вәтәнимизи, онун наилијјәтләрини, дүнја мигјасындакы бөјүк һөрмәтини изаһ едир вэ дејирәм ки, совет адамлары һаглы олараг өз вәтәни илэ фәхр едирлэр. Бу барәдә Б. Ваһабзадәнин «Дурна», Н. Хәзринин «Чинар», «Вәтән вэ гүрбәт», Б. Азәрроғлунун «Бақыдан ајрыларкән» ше'рлэрини адыны чәкирәм вэ һәмин ше'рлэрин кениш тәһлилيني верирәм. Шакирдлэрә чатдырырам ки, Б. Ваһабзадә бир нечә күн Ирагда олмуш, өлмәз М. Фүзулинин түрбәсини зијарәт етиш, ләкин гәриблик һиссиндән хилас ола билмәдијинә көрә гәлби Вәтән һәсрәти илэ дөјүмүшдүр. О, Совет вәтәнимизә сонсуз мәнәббәтини «Дурна» ше'риндә көзәл тәрәннүм етишидир:

Ај бизим елләрдән учан
дурналар,
Көјдә учан кими таныдым сизи.
Ширин авазыныз гәлбә од салыр,
Мәнә бағышлајын бир телинизи.

Шаһиндән, шонгардан горунун)
анчаг,

Бир хәтәр кәлмәсин гој
дәстәнизә,
Ким дејә биләрди гисмәт олачаг,
Бу гәриб өлкәдә көрүшмәк бизә.
Н. Хәзринин «Чинар» ше'риндә дә Вәтәнин мәнәббәти орижинал бир јолла, бэдин мугајисә вәситәси илэ вериллир. Гүрбәтдә көрдүјү чинар шаирә өз доғма јурдундакы чинары хатырладыр. О, јазырды:

Динләдим, һәр сөзүн бир
гәнирәдир,
Көрдүјүм нә хәјал, нә әфсанәдир.
Бир аныг унутдум гәриблик
нәдир,
Ај бизим чинара бәнзәјән, чинар.
Ај бизим чинара бәнзәјән, чинар.
Јахуд «Вәтән вэ гүрбәт» ше'риндә шаир јазыр:

Көнүл ајрылмајыр өз
бахарындан,
Илһам баһарындан, сөз
бахарындан,
Дејирәм, вәтәнин бирчә гыш
күнү,
Јахшыдыр гүрбәтин јүз
бахарындан.

Бу барәдә халг шаири С. Вурғунун елэ бир эсәри, елэ бир мисрасы јохдур ки, орада Сосиалист Вәтәнимиз сонсуз мәнәббәтлә тәрәннүм олунамасын.

С. Вурғун Вәтәни сонсуз мәнәббәтлә севмишидир. Онун үчүн ән әзиз вә доғма һал дөрд һәрфли Совет Вәтәнидир. О, јахшы билирди ки, дөрд һәрфли вәтәнинин бөјүк истигбалы вардыр. Бөјүк шаир јазырды:

Низаминин, Фүзулинин сөһбәтинә
гулаг асым,
Пушкинин сөз рүбабыны өз
синәмин үстә басдым,
Мәним ваһид вәтәнимсә, дөрд
һәрфли ССРИ-дир.
Онун бөјүк истигбалы бүтүн
дүнја, бүтүн јердир.

Дејирләр ки, бир күн бүтүн кәнат, дүнја шаирин габағыны кәсмиш, ону сорғу-суала тутмушдур. Онун әгидәсини, мәсләкени, тутдуғу јолун мэгсәд вә гајәсини он-

57

дан хэбэр алмышдыр. Бу бөжүк дү-
һа сайын исе белэ чаваб вермиш-
дир:

Дүнија мөндөн сорушду ки,
Де, мәсләкни, јолун нәдир?
Дедим: Совет торпагына
Көңлүм гүшү пәрванәдир.

Бурадан белэ бир суал мејдана
чыгыр ки, бәс бу дәмр сәтирләрини,
одлу мисраларын тәдриси шакирд-
ләрә нә верир?

— Бу, һәр шејдән әввәл, ша-
кирдләрдә Сосналист Вәтәнимзини
сонсуз мәнәббәтлә севмәк, ону һү-
нәрлә горумаг, кешијиндә ајыг вә
сајыг дајанмаг кими кејфијәтләр.
Биз бу кејфијәтләри орта мәктәби
битирән мәзуналарымызын истәһ-

салатда фәал чалышмасында, әсқә-
ри вәзифәләрини чанла-башла һә-
јата кечирмәсиндә көрә биләрик.
Мәсәлә: Мәктәбимзини мәзуну
һәсәнов Шәһинни айләсинә һәрби
һиссә командири көндәрдији
мәктүбдә јазыр, «...әсқәри вә-
зифәсини ләјигинчә јеринә јети-
рән кәңчләримиз чохдур. Лакин
Шәһин һәсәнов өз ләјагәти, бача-
рыгы вә давранышы илә һамыдан
фәргләнир. Көрүнүр ки, о, көзәл
аилә вә мәктәб тәрбијәси алмыш-
дыр. Сиз Шәһин һәсәновла фәхр
едә биләрсиниз».

Демәли, шакирдләрини мә'нәви
тәрбијәсиндә, онларын коммунизм
руһунда тәрбијә олунамасында бә-
дди әдәбијәтын да ролу бөјүкдүр.

ФАКТЛАР ВӘ РӘГӘМЛӘР

Фашист Алманијасы өлкәминә һүчүм етмәк үчүн совет сәрһәдләринә 5,5
милјон нәфәрден ибарәт гошун топламышды. Бундан башга, алманларын сәрән-
чамында тәрибән 5 мин тәјјарә, 2800-дәк орта вә ағыр танк, 47 миндән чох топ
вә минаятан вар иди.

...

Совет Иттифагынын сәрһәд даирәләриндә алман фашистләринә гаршы мү-
баризә апарачаг гошуналарымызын сајы 2,9 милјон нәфәр иди.

...

Мүһарибәнин биринчи или партија Силаһлы Гүвәләрә азы бир милјон нә-
фәр коммунист көндәрмишди.

...

1943-чү ил августун 5-дә Москвада Совет Ордусу һиссәләринин Орјолу вә
Белгороду азад етмәси шәрәфинә топлардан илк јаллым салам аташи ачылмыш-
дыр.

...

1945-чи ил мајын 1-дә совет дөјүшчүләри Рейхстагын үзәринә гырмызы
бајраг санчмышлар.

Нәзәри гејдләр

Шәрт васитәли будаг чүмләләрин семантикасына даир

Набат АБДУЛЛАЈЕВА

филолокија елмләри доктору, профессор

Чүмләнин тәһлили заманы тәкчә
дил ваһидләринә дејил, һәм дә бу
ваһидләри әмәлә кәтирән үнсүрлә-
рин вәһдәтигә, биринин дикәрини
шәртләндирмәсинә дә диггәт јетир-
мәк лазымдыр.

Азәрбајҗан дилиндәки шәрт васи-
тәли будаг чүмләләрин һамысы
шәрт будаг чүмләси олмур. Бунла-
рын бир гисми табели мүрәккәб
чүмләнин тәркибиндә ишләнмиш
нисби сөзләрин характери илә бағ-
лы олараг башга будаг чүмлә олур.
Шәрт васитәли будаг чүмләнин
мүбтәдә, тамамлыг, заман, тәрзи-
һәрәкәт вә с. будаг чүмләси олмасы-
нын сәбәби онун баш чүмләдә мәнз
будаг чүмлә јерини тутмасы илә
әлағәдардыр. Белә будаг чүмләләр
фә'ли тәркибләрлә әвәзләнә билир.
Шәрт васитәли бу чүмләләр (бүтүн
вариантларда, истәр хүсуси вә истәр
сә дә үмуми шәрт формалы олсун)
синоним чәркә јаратмыр. Лакин бу-
рада үмуми чәһәт вар ки, о да баш
чүмләдәки ишин будаг чүмләдәки
ишлә бу вә ја дикәр дәрәчәдә шәрт-
ләшмәсиндән ибарәтдир. Мәсәлән:

Һәр кәс зор көстәрсә ишиндә әкәр,
Ишинин низамы позулуб кедәр.

(Н. Кәнчәви).

«Ким горуға кирсә, күллә илә ву-
рун» (И. Шыхлы). «Икид кәрәк
бәрк ајагда нәјә үмиди кәлирсә, она
әл ата». (Ғ. Ибраһимов.) «Сән өзүн
нечә лазымса, елә дә елә». (Ғ. Аб-
басзада.) «Рүстәм бу бахышлары
дүјсә да, әһәмијәт вермәди».
(М. Ибраһимов.)

Азәрбајҗан дилиндәки шәрт васи-

тәли будаг чүмләләрин бир гисми
исә чүмлә үзвүнә чеврилә билмир.
Бунун мүхтәлиф сәбәбләри вар.
Шәрт будаг чүмләли табели мүрәк-
кәб чүмләнин баш чүмләсиндә суал
әвәзлији, суал әдаты вә суал инто-
насијасы олур. Баш чүмләдәки ким?
нә? һара? нечә? нијә? нә үчүн? суал
әвәзликләри ашағыдакы мәгамлар-
да ишләдилер:

а) Баш чүмләнин мүбтәдәси ким?
суал әвәзлији илә ифадә олунур, бу
да будаг чүмләдәки ишин һәјата
кечмәсини лабүдләшдирир вә баш
чүмлә тәсдиг васитәсилә инкар чүм-
ләси олур. Мәсәлән: «Кәндлинин
дәрдинә мән дә јанмасам, ким јана-
чаг?» (М. Һүсәји)—Һеч ким јанма-
јачаг. «О, бу фикрә дүшсә, ким ону
сахлаја биләр?» (Ајбәк)—Һеч ким
сахлаја билмәз.

б) Баш чүмләдә суал әвәзлији бу-
даг чүмләдәки ишин реал олмасына
е'тираз әләмәти кими ишләдилер.
Мәсәлән: «Һәркаһ Ајгыз һағлыдыр-
са, Гәдилов нијә разы олмур?»
(Ш. Рәшидов.) «Әлјаров рүшвәг
алан олсајды, халылары нијә көз
габагына гојурду?»

в) Баш чүмләдә ишләнмиш суал
әвәзлији бә'зән будаг чүмләнин
шәртли заман чаларында олдуғуну
билдирир. Мәсәлән: «Анам ач галса,
сусуз галса, әјни-башы олмаса, ағар-
тысы чатышмаса, мөндән нә оғул
чыхар?» «Бәс бир анамы доланды-
ра билмирәмсә, даһа нәјә көрәјәм?»
(Ғ. Мәһдијев.) «Һәр ониллији гур-
таран чаван аттестатыны алан кими
али тәһсил даһынча гачса, бәс иш-
ләјән ким олар?» (Ә. Әбүлһәсән.)

Бүтүн бу нүмүнэлэрдэн көрүндү-
рү киими, башга будаг чүмлөлөрдөн
фэргли оларак, шэрт будаг чүмлө-
сүннүн баш чүмлөсүндө ишлэнэн
суал эвээлији будаг чүмлө жерлији
дежил, она көрө дө будаг чүмлөнүн
чүмлө үзүпүнэ чеврилмэсн ештијачы
галмыр.

Баш чүмлөдө суал адаты ишлэн-
нр, будаг чүмлө шэртли-заман ча-
лары билдирир, баш чүмлө тэсдиг
васитэснлэ инкар чүмлэсн олур.
Масэлэн: «Көрөсөн Рэшид Күлша-
ды да алдатса, атса, мөнми күнаһ-
карам?» (С. Гэдирзадэ.) «Бијабан-
да вөшшн бир сөјјад оларса, аһулар
азад бијабаны кэзэ билэрми?»
(Ч. Чаббарлы.)

Табели мүрөккөб чүмлөнүн суал
интонасијасы јенэ дө баш чүмлөјө
анд олур вэ белэ чүмлөлөр эсасэн
инкар васитэли тэсдиг чүмлэсн олур.
Масэлэн: «Папагыны итирмиш олса,
далынча керн гајытмаз?» (И. Шых-
лы.) «Көлмөјөчөкдинсэ, эввалчэдэн
дејө билмээдми?» (Ә. Гасымов.)

Шэрт васитэли будаг чүмлөлэрин
хэбэри ја хүсуси, ја да үмуми шэрт
шөкли илэ, баш чүмлөнүн хэбэри
исэ фе'лин эвр, хэбэр вэ вачиб фор-
масында ишлэнмиш фе'ллэ ифадэ
олунур. Чүмлөнүн хэбэри, һэтта
исми хэбэр олдуғда белэ, јенэ дө
шэрт адаты гәбул едир. Масэлэн:
«Апчаг инди бу чөнабын шөнинэ
мөдһлэр сөјлөнсө дө, бу, киши иди-
ми?» (С. Рәһимов) «Мөн һансы пе-
шөни сечсэм, чамаата хејрим даһа
чох дөјөр?» (А. Мәммөдов). «Әкәр
һамы тәбнэттин өвладыдырса, нэ
үчүн бири касыб, о бири варлы-
дыр?» (И. Шыхлы.)

Шэрт васитэли табели мүрөккөб
чүмлөнүн тәркиб һиссэлэрини эмә-
лэ кәтирэн баш вэ будаг чүмлөлөр
ја ејни, ја да мүхтәлиф субъектли
олур. Масэлэн, мүхтәлиф субъектли:
«Вичданын олсајды, мөнми бу хара-
бада нэ ишим варды?» (М. Гүсеји.)
«Бирдөн о кәснләрса, ешидән нэ де-
јөр?» (Ә. Әбүлһүсеји.); ејни субъект-
ли: «Кенералымызын бунча фөда-
карлығыны билмәсәјдим, һеч бунча
она бағланардыммы?» (С. Рәһи-
мов.) «Бир дө ки, Гошгарла нэ гәдәр

јахын олса да, белэ бир дәрди она
ача биләрдими?» (И. Гүсејинов.)
«Әкәр о, сизн атыб кетмишдирсә,
бас нэ үчүн сизн күнаһландыдыр?»
(А. Мәммөдов.)

Јухарыда верилмиш нүмүнэлэрин
мәзмун вэ мә'на үмумилији олан
фе'ли тәркибләрлэ эвээләнэ билмә-
мәсн бир тәрәфдән баш чүмлөдө
будаг чүмлө жерлијинин олмамасы
илэ бағлыдырса, дикәр тәрәфдән
будаг чүмлөнүн баш чүмлөдән асы-
лылығынын эифлији илэ әлагәдар-
дыр.

Мә'лумдур ки, -магд² давам фор-
масынын әләмәти һесаб олунур вэ
фе'л формасы киими тәсрифләннр.
Лакин дилимиздә -магд² үнсүрү-
нә -са² артырмагла эмәлэ кәләң
-магданса² да мөвчудур. Бу нэдән-
сә, морфолокијанын һэтта сон нәшр-
ләриндә нәзәрдән гачмыш вэ һаг-
гында һеч бир фикир сөјләнилмә-
мишидир.—магданса² шәкилчили сөз
фе'ли тәркиб эмәлэ кәтирир. Белэ
тәркиблэрин грамматик мә'насы
бә'зән -ынча¹ шәкилчили фе'ли тәр-
кибин, бә'зән дө «әвәзинә» сөзү илэ
ишләнмиш мәсдәр тәркибинин мә'-
насына ујғун кәлир. Һәр ики вәзиј-
јәтдә -са² адаты һеч бир шэрт мә'-
насы билдирмир вэ фе'лин тәсриф-
ләнмәјән групуна дахил олур. -маг-
данса² шәкилчили фе'ли тәркибдәки
ишлэ чүмлөдәки иш мүгајисә еди-
лир; мүгајисә олуан иш, һал, вә-
зијјәт вэ һадисэлэрин бири инкар
олунур вэ үстүн оланы сечилир. Мә-
сәлән: «Партизанлар биздән чәкин-
мәкдәнсә, биз партизанлардан чә-
кинирик». (Әфган.) «Хорузу сәнә
вермәкдәнсә, кәсәрәм ушағларым јө-
јөр». (И. Шыхлы.)

-ынча¹ шәкилчи фе'ли бағлама
тәркиби илэ синоним олан -магдан-
са² шәкилчили фе'ли тәркибли чүм-
лә, эсасән, исми хэбәрли олуб «јах-
шыдыр, хошдур, даһа јахшыдыр,
даһа хошдур, даһа сәрфәлидир, да-
һа үстүн тутурду, лазымдыр, үстүн
билирәм» вэ с. сөзлэри илэ ифадэ
олунур. Бу да тәсадүфи дејил, чүн-
ки белэ чүмлөләрдә ики һадисә ту-
тушдурулар, даһа мүнәсибинә үс-
түнлүк верилир, үстүнүнүн сечилмә-

си эсасында дикәри инкар едилир.
Масәлән: «Бош-бош данышмагдан-
са, бу јазыг ушаға көмәк етмәк ла-
зымдыр» (С. С. Ахундов.) «Ширин
јалана ујараг хумарланмагданса,
ачы һәгигәти тамсыныб эһәрләним-
ји даһа үстүн тутурду». О балкону
тәзәдән тикмәкдәнсә, сөкмәк даһа
сәрфәлидир». (С. Дағлы.) «Кәндә
дө Мустафа бәј киими гејрәтсиз, һа-
рынламыш адамын әлиһә көз дик-
мәкдәнсә, даш дашымаг даһа эф-
сәлидир.» (Һ. Ибраһимов.) «Шәһәр
ичиндә отурмагданса, дәнизин саһи-
линдә олмаг даһа јахшыдыр». (Т. Гүсејинов.)

-магданса шәкилчиси һал-вәзиј-
јәт, нитг фе'ллэринә бирләшәндә
«әвәзинә» сөзү гошулмуш мәсдәр
тәркибинин грамматик мә'насына
ујғун кәлир вэ онунла синоним олур.
Масәлән: «Сән исә миннәтдарлыг
әләмәкдәнсә (әләмәк әвәзинә), көр
бир гызын барәсиндә нэ дүшүнүр-
сән». (Һ. Аббасзадә.) «МТС-ин кә-
сирини көрәндә гәмкин олмагданса
(олмаг әвәзинә), күнчдә-бучагда хо-
сушлашыб севнирсән». (М. Гүсеји.)

-магданса шәкилчили фе'ли тәр-
киб ишләнмиш чүмлөләрдә зиддиј-
јәт мә'насы олур, лакин бу зиддиј-
јәт күзәштли зиддијјәт олуб дикәри
илэ мүгајисә фонунда баш верир.
Инкар едилән һадисә сечмә эмәлиј-
јаты эсасында апарылыр. Масәлән:
«Гыз-кәлинин көзүндән дүшмәкдән-
сә, пенчәјин ичиндә лап истидән
бишмәк даһа хошдур». (Һ. Сејид-
бәјли.) «Намусу әлләрдә галмагдан-
са, өлмәк јахшыдыр». (Ә. Чәфәрза-
дә.)

Белэ чүмлөлэрин эвәлки һиссә-
синдә ишләнмиш сөзүн сонрақы һис-
сәдә антоними олур, бу да зиддијјәт
мә'насыны күчләндирир. Масәлән:
«Сүрүнә-сүрүнә јашамагданса, ајаг
үстә өлмәк јахшыдыр». (Һ. Сејид-
бәјли.) «Она көрә дө мән ибарәли
чүмлөләрдә бошбоғазлыг етмәкдән-
сә, суемағы үстүн тутмағы мәсләһәт
билирәм». (Әфган.)

Шэрт васитэли будаг чүмлөләр-
дә да² адаты ишләндикдә, гаршы-
лашдырма-күзәшт мә'насы јара-
ныр, будаг чүмлө баш чүмлөјө гар-

шы гојулур вэ белэ гаршылашдыр-
ма бә'зән күзәшт, бә'зән дө зиддиј-
јәт мә'насы билдирир. Масәлән:
«Дәрс гуртармышдыса да, о
һәлә кәлиб чыхмамшыды». (Ә.
Чәфәрзадә.) «Чүмә күпләри ба-
зар башына ениб таныш-билишләр-
лә көрүшүрдүсә дө, кәләчәк мәктәб
барәсиндә сөһбәт салмырды». (Ә.
Вәлијев.)

-са² -да² васитэли будаг чүмлөли
табели мүрөккөб чүмлөнүн тәркиб
һиссэлэриндәки хэбэрин тэсдиг вэ
инкар категоријалы олмасы, һәр
ики хэбэрин антоним сөзләрлэ ифа-
дә едилмәсиндән асылы оларак, бу-
даг чүмлө баш чүмлөдәки фикрә ја
тамам зидд олур, ја да она күзәштә
кедир. Масәлән: «Булагдан кәләң
әлисәһәнкли гыз Садығы сахламаг
истәдисә дө, о дајанмады». (М. Гү-
сеји.) «Гадын галхыб эсә-эсә газа-
лагдан дүшдүсә дө, аддым атыб јө-
ријә билмәди». (И. Әфәндијев.)

Гаршылашдырма (күзәшт) будаг
чүмлөлэринин хэбэри һәм хүсуси,
һәм дө үмуми шэрт шәкли олур.
Үмуми шэрт шәкли илэ ифадэ олу-
дуғда «һалда» сөзүнүн гошулдуғу
-дығы¹ шәкилчили фе'ли сифәт тәр-
кибинин эмәлэ кәтирдији хүсуси-
ләшмиш зәрфликлә синоним олур.
Масәлән: «Гурбан бу шејләри, бу
шикајәт вэ сөһбәтләри дәфәләрлэ
ешитмишдисә дө (ешитдији һалда),
өзүнү билмәмәзлијә гојуб шәкиллә-
рә бахырды». (М. Сүлејманов.) «Ла-
кин үрәји белэ арзуларла дөјүнсә
дө (дөјүндүјү һалда), дили башга
шејләр сөјләјирди». (И. Әфәндијев.)

Гаршылашдырма (күзәшт) мә'на-
лы будаг чүмлөли табели мүрөккөб
чүмлөнүн тәркибиндәки хэбәрлэрин
бири әкәр һалларда тэсдиг, дикәри
исә инкар васитэли олур. Бә'зән
һәм будаг, һәм дө баш чүмлөнүн
хэбэри тэсдиг васитэли ола билди-
дији һалда, һәр икиси һеч вахт ин-
кар васитэли ола билмир. Масәлән:
«Онларла нэ гәдәр сәрт данышсан
да, тәнгиддән инчимәзләр». (М. Гү-
сеји.) «Сабаһ чохдан олмушса да,
күнәш һәлә көрүнүрдү». (Ә. Чә-
фәрзадә.)

А. Шаигин ушаг ше'рлериндә Низами

мөвзулары

Әли МИРЗӘЈЕВ

Һ. Зәрдаби адына КДПИ-нини досенти

Ушагларда жүксәк әхлаги сифәтләр тәрбијә етмәк ишиндә Низами јарадычылығы кениш имканлар верир.

II сииифдә «Пајыз јетишәндә», IV сииифдә «Шаһын достлуғу», «Фитнә», «Чобан вә үзүк», V сииифдә «Султан Сәнчәр вә гары», VI сииифдә «Кәрпичкәсән кишини дастаны», «Залым падшаһла заһидни дастаны», VII сииифдә «Хејир вә Шәр», «Нүширәван вә бајғушларын сөһбәти», «Једди көзәл»дәки бир сыра нағыллар, VIII сииифдә «Хосров вә Ширин», «Једди көзәл» вә «Искәндәрнамә» вә ја биләваситә тәдрис процесиндә, ја да әләвә оху кими шакирдләрә өјрәдиләр, онлар Низами јарадычылығы илә програмын тәләбләри сәвијәсиндә таныш едилләр.

Әлбәттә, Низами јарадычылығыны өјрәтмәк вә ушагларын тәрбијәсин ишиндә ондан истифада етмәк үчүн јалғыз програма дахил едилмиш әсәрләрин тәдриси кифәјәт дејилдир. Низами јарадычылығы илә ушаглары даһа әтрафлы таныш етмәк, сииифдә кечиләнләри даһа јакшы дәрк етдирмәк вә мәнимсәтмәк, тәрбијә ишиндә Низами мүдриклијиндән даһа сәмәрәли истифада етмәк үчүн Низами мөвзуларында јазылмыш, ушагларын асан баша дүшәчәкләри мәзмунда, садә формалы вә марағлы сүжетли ушаг әсәрләри дә бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Бу зәрурәти дәрк әдән јазычыларымыз Низами мөвзулары вә сүжетләри әсасында көзәл ушаг әсәрләри јаратмышлар ки, булар да һәм классик ирсин, Низами јарадычылығыны онлара даһа јакшы өјрәтмәк, һәм дә мүасир тәрбијә

ишинә хидмәт етмәк саһәсиндә бөјүк рол ойнајыр.

Азәрбајчан КП МК-нын «Азәрбајчанын бөјүк шаири вә мүтәфәккири Низами Кәнчәвини әдәби ирсинин өјрәнилмәсини, нәшрини вә тәблиғини јакшылашдырмағ һағгында»кы гәрәрында гејд едилди ки, әсрләр боју шакирдләр Низаминин әсәрләриндән, онун мөвзуларындан вә сүжетләриндән кениш сурәтдә истифада етмишләр.

Низами әсәрләри тәдрис вә мутәлиә ишиндә дидактик материаллар кими һәмишә мүнүм јер тутмуш, «Хәмсә» гәдим вә орта әсрләрдә дәрслик ролу ойнамышдыр. Бир наәмәлум орта әср мүүәллифи тәртиб етдији «Хүләсәтүл-хәмсә» әсәринин мүгәддимәсиндә көстәрир ки, Гур'андан сонра охунмағ үчүн ән көрәмәли әсәр «Хәмсә»дир.

Бүтөвлүкдә гәдим классик ирсин әсас һиссәсини тәшкил едән вә әдәбијјатымызда һәмишә жүксәк мөвгедә дуран Низами јарадычылығы ејни заманда ушаг әдәбијјатынын, хүсусилә дә ушаг поезиямызын тәшәккүл вә инкишафы мәрһәләләриндә бир мәнбә, бир нүмунә ролу ойнамышдыр. Һәмин мәсәлә Азәрбајчан Јазычылар Иттифағы идарә һеј'әтинин 1983-чү илин ијунунда ушаг әдәбијјатынын вәзијјәти вә вәзифәләринә даир кечирдији пленумда бир даһа гејд едилмишдир. Г. Гасымзадә пленумда ушаг әдәбијјатынын классик ирсән истифада мәсәләсиндән данышаркан демишдир: «Ејни заманда Низами, Фүзули ирсиндән ушагларын јаш хүсусијјәтине ујғун нағылвари әсәрләр јазмышлар ки, бу тәшәббус һәм милли бәдини ирсин јайлмасы, һәм дә јени нәслин өз кө-

күнә, мәншәјинә бағлылығы, онун өзүнүдәркә чәһәтдән гижмәтли иди».

Классик ирсән истифада етмәк јазычыларымыза ән чох јени идејалар тәрбијә етмәк, мүасирлик руһу ашыламағ үчүн лазым олмушдур. Онлар бу гәдим вә әһәмијјәтли ән-әнәләрдән, әсрләр боју сынағдан чыхмыш, нәсилләр тәрбијә етмиш вә бу тәчрүбә мәктәбиндән истифада етмәклә мүасир јенијетмәләрдә көзәл әхлаги сифәтләр ашыламағ мәгсәдини изләмишләр. Бу мәсәләни нәзәрдә тутарағ С. Вурғун јазырды: «Биз тарихин узағларына кетдијимиз заманларда белә, јенә өз әсримизин өвлады олдуғумузу унутмамалығыз».

Азәрбајчан Пролетар Јазычылары Чәмијјәтинин I гурултајында (1928) классик ирсән истифада һағгында гејд едилди ки, шаир вә јазычыларымыз «аски бәди әдәбијјатын классик шәкилләрини өјрәнмәли, өз сијаси биликләрини артырмағ јолунда чалышмалыдырлар». Азәрбајчан совет ушаг јазычылары һәмин тәләб әсасында классик ирсән истифада етмәк јолу илә Ленин тә'лимине ујғун оларағ бу ирсин ән јакшы, ән мүтәрәгги чәһәтләриндән, «сәмәрәли тохумундан» истифада етмәклә көзәл ушаг әсәрләри јаратдылар. Буларын ичәрсиндә Низами мөвзулары мүнүм јер тутур.

Низами мөвзуларындан Азәрбајчан совет ушаг әдәбијјатында даһа чох вә даһа сәмәрәли истифада едән јазычылардан бири А. Шаигдир. О, «Сәһрили үзүк», «Нүшабә», «Султан Сәнчәр вә гары» мәнзум һекајәләринин, «Фитнә» вә «Нүшабә» мәнзум драмларынын мөвзуларыны Низаминин әсәрләриндән алмышдыр. А. Шаиг һәмин классик мөвзулар әсасында кәнчлији мүасир дөврүн әхлаги сифәтләри руһунда тәрбијә етмәк мәгсәдини изләмишдир. Низаминин һуманист фикирләри Шаиг өз идејаларыны ашыламағ үчүн васитә олмуш, онун мөвзулары мүасир ушаг әдәбијјатымыз үчүн мүтәрәгги кејфијјәтли классик мәнбә ролуну ойнамышдыр.

«Сәһрили үзүк» вә «Нүшабә» мән-

зум һекајәләринин мөвзусу «Искәндәрнамә»дән алынмышдыр. Һәмин һекајәләрин әсас мәзмуну вә идејасы вәтәнпәрвәрлик, дахили истисмарчылар вә харичи ишғалчылара гаршы нифрәт тәрбијә етмәклән ибарәтдир. «Сәһрили үзүк»дә халгын нүмајәндәси олан чобанын истисмарчы вә ишғалчыларын нүмајәндәси олан шаһа галиб кәлмәсинин тәсвири илә шаир халгын, халг вә вәтән уғрунда фәдакарлығдан чәкнимәјән гәһрәманларын мүбаризәсинә һөрмәт, мәғлубедилмәзлијинә инам тәрбијә етмишдир. Истәр әсәрин јазылдығы мүнәрибә әрәфәсиндә (1939), истәр мүнәрибә иләриндә, истәрсә дә букүн, АБШ империализминин дүнјаи нүва мүнәрибәсинә сүрүкләмәк истәдији вә социализм өлкәләринин Вәтәни мүдафиә уғрунда даһа чох сајығ олмалары тәләб олунан мүасир шәрәитдә совет адамларында вәтәнпәрвәрлик һиссләринин гүвәтләnmәси ишиндә белә әсәрләрин бөјүк тәрбијәви әһәмијјәтә малик олдуғу гејд едилмәлидир. Бу, һәмин әсәрләрин актуаллығ вә мүасирлик руһу илә әлағәдардыр.

Ејни мөвзунун ишләnmәсиндә Низами илә Шаиг тамамилә башғабашға мәгсәдләр изләмишләр. Низами бу әһвалаты гәдим алимләрин чох бөјүк гүдрәтини билдирмәк үчүн бир мисал кими сөјләјирсә, Шаиг бу мөвзуну ишләмәклә ушагларда вәтәнпәрвәрлик, зүлмә вә истисмарчылара нифрәт, вәтән вә халг азадлығы уғрунда апарылан мүбаризәләрә һөрмәт вә с. әхлаги сифәтләр тәрбијә етмәк истәмиш, мәзмуну да һәмин истигамәтә јөнәлдиб, мәгсәди мүасирләшдирмишдир. «Халгыма чаным гурбан, ондан көзәл шеј һаны?» дејән. чобанын *мүбаризәләринә ел һөрмәтини, онун халг тәрәфиндән нечә гаршыландығыны көстәрән ашағыдакы тәсвир чох јакшы характеризә едир:

Ел голуну ачарағ,
Чобаны гаршылады.
Халга олду бир дајағ,
Дилләрдә кәзди ады.

«Нүшабә» мәнзүм һекајәси Азәр-бајчан торпағына, онун зәнкин тә-бәитинә, мүдрик кечмишинә, ағыл-лы, бачарыглы дәвләт башчылары-на, икид сәркәрдәләринә бөјүк мә-һәббәт һисси илә јазылмышдыр. Шаир Бәрдәнни тәрифи фонунда Азәрбајчаны көзәлликләр мәскәни кими ушагларла белә тәгдим едир:

Көзәллик јурдудур бу Азәрбајчан,
Онда чох хәзинә киәләмиш дөвран.

В. Г. Белински јазырды ки, «ушаг-лар сәркәрдәләрин тәрчүмеји-һалы-ны чох севириләр», «Нүшабә» әсәри дә бу чәһәтдән гүмәтли бир нүмунә һесаба едилә биләр.

Классик ирсдән истифадә етмәк бу күнкү һәјатимызын үстүнлүклә-рини баша салмаг, јени чәмијјәтә мәһәббәт ојатмаг кими идеоложи чәһәтдән дә әһәмијјәтлидир. Белә мөвзуларын ишләнмәси мугәјсә әсәсында ингилабдан әввәлки истис-мар мүнитинә, ејни заманда мүасир капитализмин рәзаләтләринә ниф-рәт вә хошбәхт социализм гурулушу-на мәһәббәт тәрбијә едир. А. Шаи-гин «Султан Сәнчәр вә гары» мән-зүм һекајәси бу чәһәтдән диггәтәлә-јигдир.

Һәмни һекајәдә Шаиг Низамидә-ки мәлум әһвалаты кенишләнди-миш, шаһлыг зүлмүнү, о дөрвдәки зәһмәткешләрин ағыр вәзијјәтини әтрафлы тәсвир етмәклә зүлмә, ис-тисмара, һагсызлыгларла гаршы ниф-рәт тәрбијә етмишдир.

Шаир Султан Сәнчәрин һөкмран-лыг етдији өлкәдә зүлмүн һәддән ашдығыны, огурулуғун, гулдурлуғун, гәтл-гарәтин күндән-күнә кениш-ләндијини, халгын башына олмазыш мүсибәтләр кәтирилдијини тәсвир едир. Ушаглар истисмарчы чәмијјәт-дә халгын башына кәтирилән мүси-бәтләри охударга, кечмиш һәјатын рәзаләтләрини јажшы өјрәндикчә бу күнүн гәдрини даһа јажшы билер, ону, даһа јажшы гүмәтләндириләр. Инди дә капиталист өлкәләриндә зәһмәткешләрә зүлм едилдијини,

инсан һугуғларынын тапдаландығы-ны, халгын талан едилмәси һесабы-на нүвә силаһлары һазырландығы-ны бураја әләвә етдикдә белә әсәр-ләрин идеоложи-тәрбијәви әһәми-јәти бир даһа артыр вә мүасирлик руһу даһа да актуаллашыр. Ушаг-лар белә әсәрләрдә охударлары әһ-валатларла јашадыглары чәмијјә-ти фикрән мугәјсә едир, социалист чәмијјәтинин үстүнлүкләрини гү-мәтләндириб, она даһа артыг мәһә-бәт бәсләјир, онун уғрунда даһа фо-дакар олмага чалышыр, совет чә-мијјәтиндә јашадыгларына севиниб фәхр едилрәр вә онларда вәтәнпәр-вәрлик һиссләри гүввәтләнир. Бе-лински белә әсәрләр һагғында кәс-тәрирди ки, ушаглар кечмиш бәдин ирси өјрәнәркән «онлар барәсиндә өз мәншәт, чәмијјәт вә заманлары нөгтеји-нәзәриндән муһакимә јүрүт-мәјә өјрәшәрләр».

Академик М. Ибраһимов Низами јарадычылығынын индики нәсилләр үчүн әһәмијјәтини гүмәтләнди-рәркән јазыр: «Бу әсәрдә («Хәмсә»дә —Ә. М.) тәсвир олуна тарихи һади-сәләр һазырда јашајан нәсилләр үчүн бир ибрәт дәрәсидир». Һәмни чәһәтләри биз А. Шаигин вә дикәр ушаг шаирләримизин Низами мөв-зуларындан истифадә етмәк јолу илә јаздыглары бүтүн әсәрләрдә ај-дын көрүрүк.

Азәрбајчан ҚП МК-нын «Азәр-бајчанын бөјүк шаири вә мүтәфәк-кири Низами Кәнчәвинин әдәби ир-синин өјрәнилмәсини, нәшрини вә тәблиғини јажшылашдырмаг һаг-ғында»кы гәрарындан сонра ушаг әдәбијјәтиндә Низами мөвзулары әсәсында јазыласы әсәрләрә бөјүк еһтијач әмәлә кәлмишдир. Ушаг јазычыларымыз, хүсусилә ушаг шаир-ләримиз бу еһтијачы тезликлә өдә-мәјә чалышмалы, онлар Низами мүдриклији вә һуманизми илә му-асир тәрбијә ишини бирләшдирән кө-зәл әсәрләрә ушагларымызы севин-дирмәлидирләр.

Мүасир Азәрбајчан дилиндә мүбтәда будаг

чүмләсинин типләри

Мейман МУСАЈЕВ

Филологија елмләр һәмнәзи, Нәсими адына
Дилчилик Институтиунун елми ишчиси

Орта мәктәбләрдә синтаксисин тәдрисиндә өзүнү көстәрән чәтин-ликләрдән бири будаг чүмлә типлә-ринин өјрәнилмәсидир. Бу бахым-дан мүасир Азәрбајчан дилиндә чох кениш јайылмыш мүбтәда будаг чүмләләринин группашдырылмасы мараг доғурур.

Азәрбајчан дилиндә индијә гәдәр мүбтәда будаг чүмләсинин баш чүм-ләдән әввәл вә сонра кәлән, онун бурахылан, јажуд әвәзликлә ифадә едилән мүбтәдасыны тамамлајан ики типиндән данышылмышдыр. Анчаг әлдә олан дил фактлары кәс-тәрилән аламотләрә көрә мүбтәда будаг чүмләсинин ики дејил, дөрд типини мүөјјәнләшдирмәјә имкан верир.

І тип. Мүбтәда будаг чүмләси баш чүмләдән сонра кәлир. Баш чүмләнни мүбтәдасыны тамамла-масына көрә бу тип будаг чүмләләри үч група ајырмаг олар.

а) Баш чүмләдә мүбтәда бурахы-лыр; баш чүмлә «јарымчыг» чүмлә-ләрдән ибарәт олур, будаг чүмлә онун бурахылымыш мүбтәдасыны әвәз едир. Будаг чүмлә баш чүмлә-јә «ки» бағлајычысы, бәзән дә -са², -мы⁴ формалары илә бағланыр; мә-сәлән: «Бир хејли мүддәтдир ки, «Ана» радиожурналындакы чыхыш-ларымла бағлы сајсыз-һесабыз мәктублар алырам».

«Бир илә јажын иди ки, Не'мәт иш отағыны бөјүк гызына вериб онун јеринә кечмишди». (Анар.)

«Јадындадырмы, Сәлим, Мәдәтов «Полад нечә бәркиди» китабындан данышанда нә дејирди». (Ә. Әбүл-һәсән.)

б) Мүбтәда баш чүмләдә номи-наллашмыш әвәзликләрә ифадә олунар. Будаг чүмлә баш чүмләнни

мүбтәдасыны тамамлајыр вә юна «ки» бағлајычысы илә бағланыр; мәсәлән, «Бурасы јажшыдыр ки, Әк-рәм Әјлисли шаири һәјат факты кими инандырычы вә габарыг көстә-рир...» («Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети.)

в) Баш чүмләнни хәбәри чох за-ман фразеоложи бирләшмәләрлә ифадә едилир, будаг чүмлә баш чүмләнни мүбтәдасы јериндә ишлә-нир вә «ки» бағлајычысы илә она бағланыр; Мәсәлән: «Қазыма елә кәлирди ки, гарын долусу чөрәк дә, евләрин һәрәрәти дә Мухтар дајы-нын гајытмасына бәнддир». («Азәр-бајчан» журналы.) «Фәрух Јассарын адындан бу мәктүбдә билдири-лирди ки, гоча Ширваншаһ өлүм јатағындадыр». (Ф. Кәримзадә.)

II тип. Будаг чүмлә әввәл, баш чүмлә сонра кәлир. Баш чүмләдә мүбтәданын гәлиби кими әвәзлик ишләнир, јажуд онун јери факулта-тив олур, будаг чүмлә әвәзликлә ифадә олуна мүбтәданы тамамла-јыр. Баш чүмләдәки әвәзликләрин гаршылыгы кими будаг чүмләдә бағлајычы сөзләр ишләнир. Һәмни сөзләр будаг чүмләдә мүбтәданын гәлиби кими өзүнү көстәрир. Азәр-бајчан дилиндә көстәрилән синтак-тик функцијадә «ким, ким ки, һәр ким, һәр ким ки, һәр кәс, һәр кәс ки, бир кәс, һәр нә ки, нә дә, нә гәдәр ки» вә с. бағлајычы васитәләри ке-ниш јайылмышдыр.

Гејд олунамалыдыр ки, истәрә баш чүмләдәки әвәзликләр, истәрәсә дә будаг чүмләдә мүбтәданын гәлиби кими ишләнән сөзләр бу вә ја ди-кәр шәкилдә баш вә будаг чүмләни бири-биринә бағлајыр. Һәр ики вә-зијјәтдә һәмни сөзләр нә баш, нә дә будаг чүмләнни мүстәғил мүбтәда-

сы кими өзүнү көстөрө билир; баш чүмлөнүн мүбтөдасы өзөз едилир, будаг чүмлә исә бүтөөлүкдө мүбтө- да јериндә ишләннр. Эсас вә асылы компонентләрдә мүбтөданын гәлиби кими ишләнән сөзләр шәхс, суал, гәјри-мүәјјән вә с. өзәзликләрлә ифадә олунур. Фәрг ондан ибарәт- дир ки, биринчиләр дилин морфоло- жи системиндә мүрәккәб баглајычы кими ишләннр, икинчиләрин исә әксәријјәти баглајычы васитә ролу- ну дашыјыр. Булардан «ким, нә, һәр ким, һәр нә» вә с. сөзләр мүва- фиғ синтактик шәраитдә һәлә дө илкин шәкилләрини сахламагддыр. һәмни ифадәләрлә ишләнән мүбтө- да будаг чүмләләриндә «ки» багла- јычысыны -са² формасы өзөз едир. Бүтүн буларга көрә дө грамматика- да һәм баш, һәм дө будаг чүмләләр- дә ишләнән «гәлиб-мүбтәдалар» синтактик функцијасындан асылы оларга баглајычы сөзләр кими өј- рәнилмәлидир.

Баш чүмләнни өзәзликлә ифадә олунмуш мүбтөдасыны тамамлајан вә ким? суалына чаваб верән мүб- тәда будаг чүмләләрини һәм әсас, һәм дө асылы компонентләрдә иш- ләнән баглајычы сөзләрә көрә аша- ғыдакы группара ајырмаг олар.

А) Баш чүмләдә шәхс өзәзлији мүбтөданын гәлиби кими ја ишлән- нр, ја да нәзәрдә тутулур. Будаг чүмлә баш чүмләнни өзәзликлә ифа- дә олунмуш мүбтөдасыны тамамла- јыр. Будаг чүмләнни хәбәри -са² формасы илә ишләннр; мәсәлән: «...Чүмә күнү Мәләкә Чәләлијјәнин һүзуруна ким нә истәјә кирсә, әли- бош, наүмид гајытмајачаг». («Азәрбајчан» журналы.) «Ким кетсә, о, гајаларын башында бу мү- гәддәс көһләнни ајагларынын изи- ни көрәр». (Ф. Кәримзадә.)

Б) Баш чүмләдә мүбтөданын гә- либи кими, гајыдыш өзәзлији өзүнү көстәрир. Будаг чүмләнни хәбәри: -са² формасы илә ишләннр; Мәсә- лән: «Әкәр бир кәсин мәнимлә дүш- мәнчилији варса, гој өзү мәним дө- шүмә инхсын» (С. Рәһимов.)

В) Будаг чүмлә баш чүмләнни шәхс өзәзлији илә илә ифадә олун-

муш мүбтөдасыны тамамлајыр. Мәсәлән: «Ким ки тез кәлир, о, јах- шы јерләрн тутур». «Һәр ким ки, ишә чан Јандырыр, о јахшы мүка- фатландырлыыр».

Д) Баш чүмләдә мүбтәда јериндә гәјри-мүәјјән шәхс өзәзлији ишлән- нр; мәсәлән: «Столуи үстүндә нә ки лазым иди, һамысы һазыр ол- мушду». (Н. Нәриманов.) Сиз шә- һәрләрдә, кәндләрдә нә ки ушаг кө- көрүрсүнүз, онларын һамысы мәним өвладларымдыр». (М. Чәләл.)

III тип. Будаг чүмлә баш чүмлә илә ғырылыр, ону әләвә мә'лумат- ла әәкинләшдирнр. Баш чүмлә бу- даг чүмләнни ичәрисиндә ишләннр. Азәрбајчан дилиндә бу тип мүбтө- да будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр тәксубјектли олмасы илә фәргләннр. Ақтуал үзвләнмәјә көрә, әсас мә'лумат будаг чүмләдә вери- лир; баш чүмлә бир нөв һәмни мә'- луматы тәсдигләјир. Әсас компонен- тин атылмасы будаг мөвчуд син- тактик ваһидә һеч бир хәләл кәтир- мир. Баш чүмләнни хәбәри әсасән адларла ифадә олунур вә онун ај- рылмасында «ки» баглајычысы өзү- нү көстәрир, мәсәлән, «Сабит Рәһ- ман адына Шәки Драм Театры 10 илә јахындыр ки, фәалијјәт кәстә- рир». «Артыг Москвада бир нечә ил- дир ки, 25 ихтисаслашмыш машин- дан ибарәт электромобил тәсәррү- фаты фәалијјәт кәстәрир». «Чамал Әлијев ијирми илдән чохдур ки, милис органларында чалышыр». «Күлалы үч күн иди ки, Бакыја кәлмишди».

IV тип. Бу тип мүбтәда будаг чүмләләри функционал бахымдан биринчиләрә охшајыр. Лакин бу- лар әввәликләрдән табели мүрәккәб чүмләдә јерләшмәсинә көрә фәрглән- нр. Будаг будаг чүмлә әввәл, баш чүмлә сира кәлир. Будаг чүм- лә баш чүмләнни «бу» ишарә өзәз- лији илә ифадә олунмуш мүбтөдасы- ны тамамлајыр вә она «ки» багла- јычысы илә бағланыр; мәсәлән: «Нефтчиәнин мүдафиси хәттинин тәркибиндә тәјшикликләр едил- мишди ки, бу да пахтаг дәмәсү-

лары илә угурсуз ојунун әкс-сәдасы иди». «Ч. Мәммәдгулузада бурада дин мәктәбләрини писләмәклә, һәм дә тә'лим-тәрбијәнин кичик јашлар- дан дүзкүн кетмәсини ирәли сүрүр ки, бу да чох бөјүк әһәмијјәтә ма- ликдир».

Профессор М. Адилев «Гәзет ди- ли» адлы китабында бу кими нүму- нәләри нисби будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр кими изаһ ет- мишдир. Әслиндә исә һәмни син- тактик ваһидләр мүбтәда будаг чүм- ләли табели мүрәккәб чүмләләр- дир. Булар, һәр шәјдән әввәл, табели мүрәккәб чүм- ләдәки мөвгәјинә көрә I тип мүбтө- да будаг чүмләләрдән фәргләннр. Булдан башга, биринчи тип мүбтө- да будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләрини әсас компонентини мүбтөдасы мүхтәлиф номинллаш- мыш «бу, о, бурасы, еләси, беләси, беләләри, бә'зиләри, бир нечәси, бир нечәләри, бир шәј, бир мәсәлә» вә с. өзәзликләрлә ифадә едилә би- лир. Мөвчуд синтактик вәзијјәтдә исә әсас компонентин мүбтөдасы јер- индә «бу» өзәзлији өзүнү көстәрир. Биринчиләрлә сонунчулар арасы- дакы бир фәрг дө ондан ибарәтдир ки, әввәлиничи һалда «ки» баглајы- чысы баш чүмләдә, сонракы вәзи- јәтдә исә будаг чүмләдә ишләннр. Гејд едилән фәргли чәһәтләри даһа әјани шәкиллә мүбтәда будаг чүм- ләсинин һәр ики типиндә компонент- ләрини јерини дәјишмәклә көрмәк

олар; мүгајисә едәк: 1) «Бу да тәсә- дүфи дејил ки, Јазычыларымыз кеч- мишимзини Хәтәнини ады вә фәа- лијјәти илә бағлы олан парлаг вә мүрәккәб мәрһәләсинә хүсуси ма- раг көстәрирләр. «Јазычы- ларымыз кечмишимзини Хәтә- нини ады вә фәалијјәти илә бағлы олан парлаг вә мүрәккәб мәр- һәләсинә хүсуси мараг көстәрир- ләр ки, бу да тәсәдүфи дејил». 2). «Ч. Мәммәдгулузада бурада дин мәктәбләрини писләмәклә, һәм дә тә'лим-тәрбијәнин кичик јашлар- дан дүзкүн кетмәсини ирәли сүрүр ки, бу да чох бөјүк әһәмијјәтә ма- ликдир». «Бу да чох бөјүк әһәмијјә- тә маликдир ки, Ч. Мәммәдгулузада бурада дин мәктәбләрини писләмәк- лә, һәм дә тә'лим-тәрбијәнин кичик јашлардан дүзкүн кетмәсини ирәли сүрүр».

Гејд едилән мүбтәда будаг чүмлә- ләри дил системиндә јени јаранан синтактик кејфијјәтдир вә булары нә нисби, нә дө гошулма вә с. будаг чүмләләрлә, парселјасија һадисәси илә ғырышдырмаг олмәз.

Гејд олунмалыдыр ки, мүбтәда будаг чүмләси јәлиыз грамматик чәһәтдән баш чүмләдән асылыдыр. Табели мүрәккәб чүмлә компонент- ләринин ақтуал үзвләнмәсиндә исә әсас информәсија мүбтәда будаг чүмләсиндә верилир. Буна көрә дө дил системиндә онун јери даһа мөһ- кәмдир.

Мараглананлар үчүн

ЫКМӘТЛИ СӨЗЛӘР

Төһмәт тәнбәли таныјыр.

Јахшы ата баба илә нәвә арасы- да көрпүдүр.

Һарам бу тәрәфдән евә сүрүндү, һалал о тәрәфдән чөлә күрүндү.

Нечә-нечә вәзифәдә ағартды баш Чох тәәсүф, даш үстүнә гојмады даш.

Нә тосту билиннр, нә досту.

Көтүр-гој етмәдән һәр јана варма Билмәдим дејәрәк сонра ғызарма!

Биз севмәклә күчлүјүк.

Севмәјән јашамыр.

Көзәллијин кешијиндә дурмаг кәләчәк нәслин көзәллијини ғыру- магдыр.

ЕЛОҒЛУ.

Комплекс мә'лумат лүгәти

Тәлим просесиндә шакирдләрнин дәрин елми билликләрлә жанашы, дүзкүн јазы вә нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәси дә зәруридир. Чүнки дүзкүн јазмағ вә дүзкүн охумағ шакирдләрнин елмин сирләринә даһа дәриндән бәләд олмасында мүнүм рол ојнајыр. Һәм дә көзәл хәтт, савадлы јазы, рәван вә сәлис нитг педагогика тарихиндә һәмнишә шакирдләрнин ән јакшы хусусијјәти һесаб едилмишидир.

Орта мәктәбләрдә шакирдләрдә јазы вә нитг мәдәнијјәтинин формалашмасында истифадә олунан әсас васитәләрдән бири дә орфография лүгәтләридир. Республикамызда 1929-чу илдән башлајарағ бир сыра орфография лүгәтләри нәшр едилмишидир. Лакин әсасән тәләбәләр, мүәллимләр вә елми ишчиләр үчүн нәзәрдә тутулмуш лүгәтләр мәктәбләрнин сәвијјәсинә ујғун дејилди, тәлим просесиндә лазыми нәтичә вә фајда вермирди.

1955-чи илдә «Азәртәдриснәшр» тәрәфиндән илк дәфә чап олунамуш вә сонрақы илләрдә бир нечә дәфә тәкрар нәшр едилмиш «Мәктәблиләрнин орфография лүгәти» истәр һәчмчә, истәрсә дә әһатә даирәсинә көрә күнүн тәләбләринә чаваб вермирди. Буна көрә дә дилчи алимләрнинизин гаршысына шакирдләрдә дилимиздә ишләнән сөзләрин дүзкүн јазылышы илә јанашы, оларын дүзкүн тәләффүзү, грамматик характерни, сәсләнмәси һаггында һәр тәрәфли мә'лумат верән лүгәт јаратмағ зәрурәти мејдана чыхды.

«Маариф» нәшријјаты бу јакынларда көркәмли методист-алим, Республика Елми-Тәдғигат Педагогика институтунун профессору Ә. Р. Әфәндиз дән «Орфография-орфоэпи а һагмазини дүгәти» адлы кита

табыны чапдан бурахмышдыр. Кәркни әмәјин мәһсулу вә иттифағда илк тәшәббус олан бу лүгәт мәктәбләрнин идијә кими истифадә етдији лүгәтләрдән өз гурулушу, мәзмуну вә характерни илә әсаслы сурәтдә фәрғләнир. Сөзүн кениш мәнасында бу лүгәти мәктәбләрнин комплекс мә'лумат лүгәти адландырмағ олар. Белә ки, бу лүгәт шакирдләрдә ејин вахтада һәм сөзләрин дүзкүн јазылышы, һәм дә дүзкүн тәләффүзү, сәсләнмәси, лексик мәнасы вә синоним вариантлары һаггында мә'лумат верир.

Једди миндән чох сөзү әһатә едән бу лүгәтдә мүәллиф әввәлки лүгәтләрдә кетмиш сөзләри механики оларағ көчүрмәмиш, ону дилимизин лүгәт фондунда әсас јер тутан, елми-техники нанлијјәтләрдә әлағдар оларағ мејдана чыхан јени термин вә ифадәләрдә зәнжинләшдиришидир. Бојағхана, бирикүн, диситилә етмәк, догмат, дотасија вә с. сөзләр илк дәфә оларағ мәһз бу лүгәтдә верилмишидир.

Шакирдләр орфографик лүгәтләрдән истифадә едән заман бә'зи сөзләри грамматик әләмәтләринә көрә фәрғләндирән заман чәтинлик чәкирдәр. Бу лүгәтдә һәмнин чәтинлик арадан галдырылмыш вә белә сөзләрин јанында оларын аид олдуғу нитг һиссәси көстәрилмишидир. Мәсәлән дәнноту (ис.), әсәби (сиф.), әзилб-бүзүлмәк (фе'л), накаһан (зәрф) вә с. Лүгәтин мүсәбәт чәһәтләриндән бири дә дилимиздә ишләнән сјникөклү сөзләрин һамысынын дејил, нитгдә ән чох ишләнәнләрнин верилмәсиндир.

Лүгәтин сөзлүјүндә дилимизин лексикасында мүнүм јер тутан үмуми кәһиләр, јанашы јазылышы вә тәләффүзү чәтин олән бир сыра

хусуси исимләр-чоғрафи адлар, тарихи шәхсијјәт, тарихи һадисә адлары да верилмишидир. Абәј Кунанбајев, Абхазија МССР, Бөјүк Вәтән муһарибәси вә с.

Мә'лумдур ки, дилимиздә ишләнән бир сыра сөзләрин тәләффүзү јазылышындан фәрғләнир. Бу вә ја дикәр сөз тәләффүз едилән заман сөзүн тәркибиндәки мүәјјән сәс фонетик дәјишиклијә уғрајыр. Лакин чох вахт шакирдләр бу дәјишиклији мүәјјән едә билмир, сөзү јазылышы кими тәләффүз едирләр ки, бу да оларын нитгинә гүсур кәтирир. Бунун гаршысыны алмағ мәгсәди илә лүгәтдә сөзләрин дүзкүн јазылышы формасы илә јанашы, тәләффүз шәкли дә транскрипсия илә гејд едилмишидир. Мәсәлән, баис (бајис), атенст (атәјист), бајагы (бајахки) вә с.

Мүасир Азәрбајҗан дилиндә ишләнән бир сыра сөзләрин сону к самити илә битир, лакин тәләффүз заманы бу самит сәс ј сәсинин кар

гаршылығы кими тәләффүз едилир. Лүгәтдә бу сәси ифадә етмәк үчүн хусуси ишарәдән истифадә едилмишидир. Мәсәлән, күндәлик (күндәлик'), көстәрмәк (көстәрмәх') кенишүрәкли (кенишүрәхли') вә с. Гејд етмәк лазымдыр ки, бунунда мүәллиф лүгәтә тамамилә мүнүм вә фајдалы јенилик кәтирмишидир. Мәктәб практикасында мә'лумдур ки, дилимиздә ишләнән вә сону г самити илә битән сөзләри тәләффүз етмәк әвәзинә, јазылышы кими охујурлар. Лүгәтдә бу чәһәт дә нәзәрә алынмыш, дүзкүн јазылыш формасы илә јанашы, транскрипсия васитиси илә бу сөзләрин тәләффүз формасы х самити илә верилмишидир. Мәсәлән, дурухмағ (х), дустағ (х), гајығ (х) вә с.

Әминик ки, бу китаб шакирдләрнин столүстү китабына чевриләчәк, оларын јазы вә нитг мәдәнијјәтинә дәриндән јијәләнмәсиндә мүнүм рол ојнајачағдыр.

Чәсарәт БАХШИЈЕВ.

Сизин китаб рәфиниз үчүн

«ЈАРАДЫЧЫ ЈАЗЫЛАРЛА БАҒЛЫ УСЛУБИЈАТ ИШЛӘРИ»

Бу јакынларда «Маариф» нәшријјаты педагожи елмләр намизәди Ә. Рәһимованын «Јарадычы јазыларла бағлы услубијјат ишләри» адлы елми-методик китабчасыны чапдан бурахмышдыр. Мәктәбдә услубијјатын тәдриси мәсәләләринә һәср олунамуш бу вәсәитдә орта мәктәб програм вә дәрсликләриндә услубијјатын јери вә мәзмуну көстәрилир, јарадычы јазыларда шакирдләрнин јол вердикләри услуб сәһвләринин характерни тәһлил едилр, һәмнин сәһвләрнин арадан галдырылмасынын оптимал јоллары төвсијә олунаур.

Китаб үч фәсилдән ибарәтдир. Биринчи фәсилдә јарадычы јазылар

васитәсилә шакирдләрдә услуб вердишләри формалашдырмағын педагожи әсасларындан бәһс олунаур. Мүәллиф бурада чүмләләр арасындакы зәнчирвари, паралел, силсиләли, тәсвир вә заман элементли мәнтиги әлағ формаларына даир нәзәри мүддәаларыны шакирд ишләриндән кәтирдији практик нүмунәләр васитәсилә шәрһ едир. Үмумијјәтлә, дилчиликдә, о чүмләдән, Азәрбајҗан дилчилијиндә абзаслардакы чүмләләр вә абзаслар арасындакы әлағ васитәләри чох аз тәдғиг олунамуш сәһләрдән дир. Елә буна көрә дә мүәллифин бу мәсәләјә өз тәдғигатында јер

вермәси тәгдир едиләчәк һал кими гиймәтләндирилмәлидир.

Китабын шакирдләрдә функционал вә аналитик үслүб анлајышлары формалашдырмағын лингвистик методик мәсәләләринә һәср олунмуш икинчи фәслиндә функционал үслүбларын тәснифи верилмиш, ишә язылардакы үслүб сәһвләринин характери, башвермә сәһәбләри ајдынлашдырылмышдыр.

Әсәрдә үслүби нормаларын мөвчүд тәснифатында бир сыра тәкмилләшдирмәләр апарылмасы вә үслүби гүсурларын һәмин нормалара көрә групплашдырылмасы һәм нәзәри вә һәм дә практик бахымдан инандырычы тәсир багышлајыр.

Мә'лум олдуғу кими, үслүби нормалар лексик, синтактик, морфоложи гануларла бағлы олуп нитгин экспрессивлик, тәбиинлик, аһәнкдарлыг вә с. хүсусијәтләринин аһәтә едир. Әлбәттә, грамматик-лексик гүсурларла әләгәдар үслүб сәһвләринин нөвләри мұхтәлифдир. Үслүб нормалары исә јығчамдыр, конкретдир. Шакирдләр бу үмуми ганунаујунлуғлары—нормалары баша дүшдүкдән сонра нитгдә бунларын позулмасы илә әләгәдар бураһылан гүсурлары арадан галдыра биләрдәр. Мүәллиф чох дүзкүн олараг гејд едир ки, үслүб нормаларынын позулмасы һаллары тәкчә чүмләләрин тәһлили илә мәһдудлашдырыла билмәз; бу мәгсәдлә шакирдләрин диггәтини бүтөв мәтнә, мөвзуја чәлб етмәк ләзымдыр.

Мүәллифин фикринчә, нитгин тәбиинлијини, аһәнкини позан синтактик конструксја, сөз вә ифадәнин мәтндә ахтарылмасы шакирдләрин бөјүк марағына сәбәб олур. Бу процесдә мүәллим конкрет фактлара әсасланмагла шакирдләрә изаһ едир ки, нитгин ардычылыг нормасыны һәнки бир-биринин ардынча кәлән ики чүмләдә, ејни заманда фәһләрин мәнтиги ардычылыгында, јәни нитг бәндләриндә, бүтөв мәтндә көзләмәк ләзымдыр.

Әсәрдә нитгин үслүби нормалары-

на риајәт етмәк истигамәтиндә бир сыра гајдалар төвсијә олунур. Көстәрилик ки, шакирдләри бу гајдалара практик шәкилдә јијәләндирмәк онларын јазылы нитгләриндә јол вердикләри үслүб сәһвләринин гаршысына алмаға мүсбәт тәсир көстәрир, һәбелә шифаһи нитгләрини сәлисләшдирмәк үчүн мұһүм вәситәјә чеврилир.

Әсәрин сонунчу фәсли «Јарадычы јазылар вәситәсилә шакирдләрдә үслүб бачарыг вә вәрдишләринин ичкишәф етдирилмәси јоллары» адланыр. Бурада IV—VIII синифләр үчүн програм материаллары үзрә нәзәрдә тутулмуш јарадычы јазылар функционал үслүбијәт бахымдан тәһлил олунмуш, јарадычы јазыларла бағлы үслүби анлајышларын верилмәси јоллары, үслүбијәтә даир нәзәри мә'луматын һәмми мүәјјәнләшдирилмишдир.

Вәсаитдә мұхтәлиф үслүби ишләрин апарылмасына истигамәт верәчәк тәләбләр вә бунларын методик шәрһи кениш јер тутур. Һәммин тәләбләрә ујғун олараг әсасландырылыр ки, шакирдләр ајры-ајры үслүбларын ишләнмә јеринә, јазылы вә шифаһи формаларына, функционал үслүбларын бир-бириндән фәргли чәһәтләринә даир мүәјјән тәсәвүрә малик олмалы, мәтнләри үслүбчә фәргләндирмәји, мұхтәлиф үслүбларын јазылы вә шифаһи формаларында јазмағы, һәммин үслүбләра мөхсүс лексик, синтактик имканлардан истифадә етмәји бачармалыдырлар.

Орта мәктәб шакирдләрини үслүбијәтлә бағлы анлајышлары, үслүби бачарыг вә вәрдишләрә дәриндән јијәләндирмәк ишинә көмәк мәгсәдилә вәсаитдә әјанилијә кениш јер верилмәси дә онун ән јахшы мәзијәтләриндән бири кими диггәти чәлб едир.

Бүтүн бунлар ону көстәрир ки, Азәрбајчан дили мүәллимләринә фәјдалы бир вәсаит тәгдим олунмушдур.

Солмаз НУСЕЈНОВА,
педагожи елмләр намизәди.

Дәјәрли вәсаит

«Маариф» нәшријәты профессор Тоғиғ Гачыјевин вә досент Камил Вәлијевин јаздығлары «Азәрбајчан дили тарихи (очеркләр вә материаллар)» адлы дәрәс вәсаитини («Маариф» нәшријәты, Бақы, 1983) чапдан бурахмышдыр.

Вәсаит ики һиссәдән ибарәтдир: «Очеркләр», «Материаллар». Әсәрин биринчи һиссәси «Дил тарихинин ики истигамәтдә өјрәнилмәси», «Азәрбајчан дили анлајышы», «Азәрбајчан әдәби дили тарихинин дөврләри», «Дәдә-Горғуд китабынын дили», «XVII—XIV әсрләр әдәби дили», XV—XVI әсрләр әдәби дили» очеркләриндән ибарәтдир. Бу очеркләрдә ады чәкилән мәсәләләрә әләгәдар дил тарихимизин бир сыра актуал мәсәләләри ајдынлашдырылыр.

Әввәлиничә очеркдә дил тарихинин тарихи грамматика вә әдәби дил тарихи истигамәтиндә өјрәнилмәсини практик аһәмијәти, бунларын охшар вә фәргли чәһәтләри изаһ олунур.

«Азәрбајчан дили анлајышы» очеркиндә Азәрбајчан дилинин тарихән јаранмасы мәсәләләриндән бәһс едилир. Тарихи мәнбәләрә әсасланараг гејд едилир ки, гәдим Азәрбајчан әразисиндә түркдилли этнослар һәлә ерамыздан чох габаг јашамыш, сонралар Азәрбајчаны, еләчә дә Гафгаза онларын ахыны ерамызын II әсриндән башламыш, XI—XII әсрләрдән һунлар, аварлар, кашлар, хәзәрләр, X—XI әсрләрдән исә оғузлар, сәлчуглар, гыпчаглар кәләрәк мөскунлашмышлар. Дәлилләрә шәрһ едилир ки, түрк этносларынын X—XI әсрләрдәки кәлишинә гәдәр түрк мәншәли Азәрбајчан халгы вә онун дили формалашмышдыр.

«Азәрбајчан әдәби дили тарихинин дөврләри» очеркиндә көстәрилик ки, Азәрбајчан әдәби дили дилдаһили, дилхаричи факторларын

гаршылыгы әләгәси нәтижәсиндә мурәккәб ичкишәф процеси кечәрәк бүгүнкү сәвијәсинә чатмышдыр. Инаидырычы фактларла сүбута јетирилир ки, әдәби дилин ичкишәфы онун нормаларынын тәкамүлү кими анламаг ләзымдыр. Мүәллиф Азәрбајчан әдәби дилинин тарихини, башга дөврләшмәләрдән фәргли олараг, ики дөврә ајырыр: тәкамүл дөврү, сабитләшмә дөврү. Тәкамүл дөврү IX—X әсрләрдән XVII әсрин әввәлләринә гәдәр ки дөврү аһәтә едир. Бу дөврдә мүәјјән фонем мөвгејинин, морфоложи әләмәтин сабитләшмәси илә бағлы паралелләшмә кениш шәкилдә мұшаһидә олунур. Сабитләшмә дөврүнүн XVII әсрин орталарындан башландыгы көстәрилик. Гејд олунур ки, мүәсир дилимизин фонетик системи вә грамматик гурулушу, әсасән, һәммин дөврдә олдуғу кими давам едир. Даһа сонра гејд едилир ки, XVII—XVIII әсрләрдән Гарабаг диалектинин хүсусијәтләри әдәби дилимизә нүфуз едир. Аһәнк гануну ардычылашыр, лүғәт таркиби сабитләшмә, тәкамүл дөврүндәки паралеллијә эпизодик шәкилдә раст кәлинир. Данышыг-фолклор үслүбу апарычы сәвијә дашыыр.

Сабитләшмә дөврүнүн өзү исә дөрд мәрһәләјә (јарымдөврә) ајрылыр: 1) XVII—XVIII әсрләр әдәби дили; 2) XIX әср әдәби дили; 3) XIX әсрин сону, XX әсрин әввәлләриндәки әдәби дил—милли әдәби дил; 4) 30-чу илләрдән сонра мүәсир Азәрбајчан әдәби дили.

«Китаби-Дәдә-Горғуд»ун дили» очеркиндә үмуми гәнаәт беләдир ки, дастандакы һадисәләр IX—XII әсрләрә ујғундур. Лакин арашдырмалар кенишләндикчә дастанын даһа гәдимләрә анд олмасы фикри ортаја чыхыр.

Вәсаитин «XV—XVI әсрләр әдәби дили» очеркиндә һәммин дөврүн әдәби јарадычы гүввәләри һаггында

данышылыр. Гејд едилір ки, ана диндә јазан сәнәткарларын бу дөвр-дә боллуғу, тәбиидир ки, Азәрбајчан әдәби дилинин инкишафынын бөјүк ирәлиләјишини, үслуби чәһәтдән зәнкинләшмәсини, чилаланмасыны тә'мин етмишдир.

Вәсаитин сонунда Азәрбајчан дилинин гәдим дөврүнә аид 173 сөзүн

лүғәти верилмишдир. Нәмин вәсаит тәкчә филолог тәләбәләр үчүн дејил, орта мәктәбин дил-әдәбијјат мүүәллимләри үчүн дә фајдалы бир мәнбәдир.

Ингилаб ГУЛИЈЕВ,

филолокија елмләри намизәди,
Степанакерт ДПИ-нин досенти.

Мараглананлар үчүн

ВӘТӘН БАЈАТЫЛАРЫ

Думан дағдан ашар кәләр,
Јазда чајлар дашар кәләр.
Вәтәнимә сөз гошанда
Илһам сели чошар кәләр.

Көксүмү дағ ејләрәм,
Әридиб јағ ејләрәм.
Гәриб дүшсәм, јурдуму
Мин ил сорағ ејләрәм.

Кәл кеч Аразы, лејләк,
Чөлләрин гызы лејләк.
Сәбрим һаны көзләјим
Јүз гышы, јазы лејләк?

Дурналар көјдә гатар,
Нә динчәләр, нә јатар.
Вәтәнә јадлар кирсә,
Ел өзүн ода атар.

Аман, јаралы дурна,
Јардан аралы дурна.
Дүшдүн Вәтәндән ајры,
Олдун һаралы, дурна?

РОЗА БҮСЕЈНОВА.

Рүбәнди ала дағлар,
Синәси чала дағлар.
Көнүл истәр мәскәнин
Гојнунда сала, дағлар!

Бир говағам дүздә мән,
Чәмәндә сән, дүздә мән.
Өмрүм Вәтәндә кечсә,
Гочалмарам јүздә мән.

Пәнчәрәдә күлүм вар,
Күл нахышлы түлүм вар,
Зәфәрләрлә өтүшән
Нечә ајым, илим вар!

Дағ ениши дәрәди,
Һәр јери мәнзәрәди.
Мәним бәхтијар елим
Дүнјаја пәнчәрәди.

Думанам, дағ ашарам,
Елләри долашарам.
Јүз ил өмрүм олса,
Вәтән дејиб јашарам!

Баш редактор: Зәһра ӘЛИЈЕВА.

Редактор: Ә. Әфәндизадә.

Редаксија һеј'әти: Ә. Абдуллајев, А. Бабајев, А. Гурбанов, Ә. Әлијев, Р. Абдуллајев, Ч. Әһмәдов, Ш. Микајылов, Б. Нәбијев, Ә. Рәһимова, А. Тәһмасиб.

Техники редактор вә корректор: Нәсиб МӘММӘДОВ.

Јығылмаға верилмиш: 26.06.84. Чапа имзаланмыш: 1.10.84. Кағыз форматы: 70X108¹/₁₆ = 2,5 кағыз вәрәги. Кағыз: тип № 2. Шриффт дәсти: корпус. Јүксәк чап үсулу. 4,5 физики чап вәрәги. 6,1 шәрти чап вәрәги. 6,1 мүүәллиф вәрәги. ФГ 30024. Сифарыш 5716. Тираж 14311.

Редаксијанын үнваны: 370000. Бақы шәһәри, Низами күчәси, 58. Телефонлар. 93-13-45, 32-37-33.

Бақы шәһәри, Азәрбајчан КП МК-нын «Коммунист» нәшријјатынын мөтбәәи.

